

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 45 సంచిక : 7 విజయవాడ 5-8-2012 పేజీలు : 12 వెల : రు 5.00

అగస్టు - 9-క్విట్ ఇండియా నిినాదాన్ని గుర్తు చేసుకుందాం

ప్రజల ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలకు ద్రోహం చేసి, దేశాన్ని ప్రజానీకాన్ని పరాధీనతలోకి నెట్టివేసిన పాలకులు

గత 65 సంవత్సరాల కాలంగా మనపాలకులు ఆగస్టు 15 వార్షికోత్సవాలను ఎంతో ప్రచార ఆర్భాటాలతో జరుపుతున్నారు. 50వ, 60వ వార్షికోత్సవాలను ఎంతో ఘనంగా జరిపారు. అదేవిధంగానే, ఇటీవల మన గణతంత్ర పార్లమెంటు యొక్క 60వ వార్షికోత్సవాన్ని కూడా ‘ఘనం’గానే జరిపారు. మరి! ఆగస్టు 9 క్విట్ ఇండియా ఉద్యమపు 70వ వార్షికోత్సవాన్ని కూడా, మన పాలకులు అదే సందడితో జరుపుతారా? లేక, నాడు వలస పాలనకు, పాలకులకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలు ప్రదర్శించిన ధైర్య సాహసాలను, మహోన్నతమైన త్యాగాలను గుర్తు చేయకుండా, ఏమీ సడీ-చప్పుడూ లేకుండా, ఎటువంటి ప్రచారపు హోరు లేకుండా కానిచ్చేస్తారా?

పాలకులు ఏం చేసినా, క్విట్ ఇండియా ఉద్యమంలో నాడు ప్రజలు ప్రదర్శించిన సాహసాలను, తెగువలన్నీ నేడు మనం గుర్తు చేసుకోవాలి.

1942లో దేశమంతటా అన్ని ప్రాంతాల్లోనూ ప్రజల్లోని అన్ని సెక్షన్లవారూ-సామాన్య రైతులు, కష్టజీవులు, విద్యార్థులు, యువకులు, మేధావులు, మహిళలు, వృద్ధులు-అందరూ అపూర్వమైన తెగువను ప్రదర్శించారు. వలసవాదులూ, వలసపాలకులూ తక్షణమే దేశాన్ని విడిచి వెళ్ళిపోవాలని ముక్త కంఠంతో నినదిస్తూ వీధుల్లోకి వచ్చారు. తుపాకి గుండుకు గుండెలను ఎదుర్కొట్టి, వలస పాలకులను నిలవేశారు. మేదిసీపూర్ (బెంగాల్), సతారా (మహారాష్ట్ర), అజాంఘర్ (ఉత్తరప్రదేశ్)లలో ప్రతి (పోటీ-ప్రజా) సర్కార్లను (ప్రభుత్వాలను) నెలకొల్పారు.

కానీ నాటి జాతీయోద్యమ నాయకత్వం-ప్రజలు ప్రదర్శించిన సాహసాన్నీ, తెగువనూ గణించటానికి కానీ, పోటీ పాలనను నెలకొల్పుతున్న ప్రజలయొక్క అపూర్వ చైతన్యాన్ని గుర్తించటానికి కానీ, తదనుగుణమైన పాఠాలు తీసుకొని సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, వలసపాలకుల వ్యతిరేక పోరాటాన్ని ముందుకు తీసుకుపోవటానికిగానీ యిష్టపడలేదు-సిద్ధపడలేదు. ప్రజలతో పాటే సాగిన కొంత మంది నాయకులు తప్ప, మిగిలిన నాయకులు (జాతీయోద్యమ-కాంగ్రెసు) అందరూ జైళ్ళకు వెళ్ళారు. ఫలితంగా పోరాడుతున్న ప్రజలూ వారి పోరాటాలూ సుడిగుండంలో పడిపోయాయి. వలస పాలకులు తామనుకొన్నంతకాలం దేశంలో తమ ప్రత్యక్ష పాలనను నిరాఘాటంగా సాగించారు.

అయితే,

యుద్ధకాలంలో కార్మికుల, ప్రజల వ్యతిరేకతను,

‘క్విట్ ఇండియా’ నిినాదకాలంలో ప్రజల పోరాట తెగువను,

యుద్ధానంతరం ‘అజాద్ హింద్ ఫౌజ్’ విచారణలకు వ్యతిరేకంగా పెల్లుబుకిన ప్రజావెల్లువను,

నావికా తిరుగుబాటును,

దానికి అండగా వీధుల్లోకి వచ్చిన కార్మికులు, ఇతర ప్రజా శ్రేణులు వలసాధిపతులకు వ్యతిరేకంగా బిగించిన పిడికిళ్ళని చూసిన వలస పాలకులు ఇండియాలో తమ ప్రత్యక్ష పాలనను ముగించటం అన్నది, తమ ప్రయోజనాల పరిరక్షణకు తప్పనిసరియని భావించారు. 47 ఆగస్టు 15న, భారతపాలకులకు అధికారాన్ని బదలాయించి స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రసాదించారు.

స్వాతంత్ర్య ప్రసాదాన్ని స్వీకరించిన నాటి కాంగ్రెసు నాయకులు, వలస పాలకులు చేసిన చట్టాలనే అనుసరించారు. సామ్రాజ్యవాద దేశాలైన అమెరికా, ఇంగ్లండ్, ఫ్రాన్సు దేశాలయొక్క రాజ్యాంగ చట్టాల సారాంశాన్ని క్రోడీకరించి, దానితో వారికి ఆమోదమైన రాజ్యాంగచట్టాన్ని తయారు చేసి, దానినే దేశపు రాజ్యాంగంగా ప్రకటించి, ఆ రాజ్యాంగానికి వలస పాలకులు రూపొందించి, అమలు జరిపిన దోపిడీ ప్రజా వ్యతిరేక చట్టాలన్నిటినీ జతచేసి, తమపాలనను ప్రారంభించి, కొనసాగిస్తున్నారు.

కాంగ్రెసు నాయకుల యొక్క ఈ రీతి, వైఖరుల కారణంగానే, వలసపాలనా కాలంలో బ్రిటిష్ వారికి తొత్తులైన పూర్వ రాజులు, జమిందారులు, భూస్వాములూ, దళారీ ధనవంతులూ, పెట్టుబడిదారులూ, కాంగ్రెసులో కలిసిపోయి, తమ పాత ఉడుపులన్నింటినీ ఇంట్లో అలంకరించుకొని, ప్రజల ముందు రాజకీయ నాయకులుగా కొత్త కొత్త ఉడుపులతో మరో అవతారం ఎత్తారు, మంత్రులయ్యారు.

ఈ నేతలే, వివిధ పాలక పార్టీలపేరిట, వివిధ రూపాల్లో, దేశాధికారాన్ని చేపట్టి ఈ 65 సంవత్సరాల కాలంగా పరిపాలన చలాయిస్తున్నారు. వీరి సహజ స్వభావానికి అనుగుణంగానే వీరు ప్రజావ్యతిరేకమయిన, దోపిడీ-పీడక వర్గాలకు ఆనుకూలమైన విధానాలను అనుసరించి అమలు జరుపుతున్నారు. దేశం యొక్క దేశ ప్రజల యొక్క అన్ని సంపదలను యిష్టపూర్వకంగానే సామ్రాజ్యవాదులకు ధారాదత్తం చేశారు. నాడు కేవలం ఒక్క బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులే దేశంపై పెత్తనం చలాయిస్తే, 1947 ఆగస్టు 15 అనంతరం అన్ని సామ్రాజ్యవాదదేశాలూ భారతదేశంలో యధేచ్ఛగా దోపిడీ చేసుకోవటానికి పూర్తి అవకాశాలను కల్పించారు. నేడు అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదం ఆదేశించిన నయాఉదారవాద పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక విధానాలను స్వీకరించి, అమలు జరుపుతున్నారు.

ఫలితంగా నేడు మనదేశం ప్రపంచ దేశాల అభివృద్ధి సూచికలో అట్టడుగుస్థాయిలో వుంది. ప్రపంచ ప్రజల స్థితిగతులను పోల్చి చెప్పే అనేక సామాజిక సంక్షేమ సూచికల్లో, మన పొరుగునవున్న చిన్న దేశాలైన శ్రీలంక, నేపాల్, బంగ్లాదేశ్, పాకిస్థాన్ల కన్నా అధమస్థానంలో వుంది. దేశంలో 3వ వంతుమంది, సుమారు 40 కోట్ల మంది రోజుకు 20 రూపాయలు కూడా ఖర్చు పెట్టలేని దుస్థితిలో, దారిద్ర్యరేఖకు దిగువస్థాయిలో వున్నారు. మరో 35 కోట్లమంది చాలీచాలని వేతనాలతో చావలేక, బ్రతకలేక, భద్రతలేని జీవితాలు గడుపుతూ వున్నారు. దేశంలో నిరుద్యోగం తాండవిస్తోంది. నాణ్యమైన ఉపాధి అన్నది అందని విషయంగా మారిపోయింది. బాలకార్మికుల సంఖ్య అనూహ్యపరిణామంలో పెరిగిపోతోంది. ఉద్యోగ భద్రతగల శాశ్వత ఉద్యోగాల సంఖ్య విపరీతంగా కుంచించుకుపోయింది. అభద్రత, చట్ట రక్షణలేని కాంట్రాక్టు, ఔట్సోర్సింగ్ కార్మికుల సంఖ్య, మొత్తం కార్మికులలో 93%గా పెరిగిపోయింది. చట్టరక్షణ ఉందని చెప్పబడే ఉద్యోగులు సహితం చట్టబద్ధమయిన-చట్టఉల్లంఘనలకు బలిచేయబడుతున్నారు.

(తరువాయి 3వ పేజీలో)

సామ్రాజ్యవాద వలస పాలనకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలు ప్రదర్శించిన

సాహసాలకు, త్యాగాలకు, తెగువలకు ప్రతీక ఆగస్టు-9

www.janashaktionline.com

లోపలి పేజీల్లో...

- ◇ వ్యవసాయరంగ ఆర్థిక వ్యవస్థపై ఒక ప్రత్యామ్నాయ పరిశీలన -డా॥ అరవింద సిన్హా
- ◇ పని ప్రదేశ ‘ప్రమాదాలు’
- ◇ దొడ్డిదోవన ఉన్నతవిద్యారంగంలో విదేశీ పెట్టుబడులు
- ◇ ఫ్లోరోసిస్ ప్రాంతాలలో స్పీకర్ బృంద పర్యటనా తతంగం
- ◇ పెరుగుతున్న ధరలు-అదుపు చేయని ప్రభుత్వం
- ◇ అంగన్వాడీ కార్యకర్తల సమస్యలు - ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్యం
- ◇ ఒడిషా : ప్రభుత్వ భూమిల సాధనకోసం ఆందోళన

సంపాదకీయం

తమిళనాడు ఎక్స్‌ప్రెస్ ఘోర ఉదంతం

పాలకుల క్రూర నిర్లక్ష్యానికి మరో మచ్చుతునక

న్యూఢిల్లీ నుండి చైన్వై వెళ్తున్న తమిళనాడు ఎక్స్‌ప్రెస్‌లోని ఎన్-11 బోగీ 30-7-12 సోమవారం తెల్లవారుఝామున నాలుగు గంటల ప్రాంతంలో నెల్లూరు సమీపంలో అకస్మాత్తుగా మంటలలో చిక్కుకుని అందులో ప్రయాణిస్తున్న వారిలో 32 మంది ప్రయాణీకులు సజీవ దహనమయ్యారు. (వీరిలో 19 మందిని పురుషులుగా, 6గురుని మహిళలుగా, ఇద్దర్ని బాలికలుగా, ఒకరిని పసికందుగా గుర్తించారు. మిగిలిన మృతులను గుర్తించవలసి వుంది) మరి నలుగురు చావు బతుకుల నడుమ కొట్టుమిట్టాడు తున్నారు. సుమారు 70 మంది ప్రయాణీకులున్న ఆ బోగీలో అనేకమంది తీవ్రంగా కాలిన గాయాలపాలుకాగా, ఆ బోగీలో నుండి దూకి ప్రాణాలు రక్షించుకున్న వారుకూడా తీవ్రంగా గాయపడి వివిధ ఆసుపత్రులలో చికిత్సపొందుతున్నారు. మరికొందరి ఆచూకీ ఇంకా తెలియవలసేవుంది. ఈ దుర్ఘటనపట్ల ‘జనశక్తి’ తీవ్ర సంతాపాన్ని వ్యక్తం చేస్తున్నది. మృతుల కుటుంబాలకు, వారి బంధువులకు తన ప్రగాఢసానుభూతిని తెలియపరుస్తున్నది.

బోగీలోని నాలుగు తలుపులలో మూడు తెరుచుకోకపోవటం, అత్యవసర ద్వారాలదీ అదే పరిస్థితి కావటం, మంటలను ఎదుర్కొనే రక్షణ వ్యవస్థ లేకపోవటంతో పాటు వేగంగా రైలు ప్రయాణిస్తుండటంతో మంటల తీవ్రత త్వరితంగా పెరగటానికి దోహదపడి ఉండవచ్చు.

యథా ప్రకారం ప్రమాదస్థలివద్దకు అధికార, విపక్ష అధినాయకుల పోటాపోటీ పర్యటనలు; ముఖ్యమంత్రి, రైల్వే మంత్రులతో సహా రైల్వేలోని వివిధ విభాగాల ఉన్నతాధికార బృందాల పరామర్శలు, సంతాపాలు, విచార ప్రకటనలు, విద్రోహచర్యగా అనుమాన వ్యక్తీకరణలు, విచారణకు ఆదేశాలు, ఎక్స్‌గ్రేషియా విదిలింపులు, ఆసుపత్రుల్లో క్షతగాత్రులకు ఓదార్పులు, వారికి పరిహారాల లేపనాలు; విపక్షాల మొక్కుబడి విమర్శలు, మీడియావారి ఊహాగానాల మెరుపు ప్రసారాల హడావుడుల నడుమ-గుర్తించటానికి కూడా వీల్లేని విధంగా బూడిద కుప్పలుగా మిగిలిన, తమ ఆవులను పోగొట్టుకున్న దుఃఖంలో గుండెలవిపేలా రోదిస్తున్న మృతుల బంధుమిత్రుల ఆవేదనలు మరుగున పడిపోతున్నాయి. అంతేగాక, ఇలాంటి ‘తమిళనాడు ఎక్స్‌ప్రెస్సు ఘోర ప్రమాదాల’నేకం జరగటానికి గల మూల కారణాలను, తెచ్చిపెట్టుకున్న గంభీర వాతావరణంతో ప్రభుత్వం ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా దాటవేసుకుంటూపోతున్నది.

సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలను వేగవంతం చేయటంలో భాగంగా ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను ప్రభుత్వం క్రమంగా ప్రైవేటీకరించుకుంటూవస్తున్నది. రోజూ పదివేల రైళ్ళతో, 64 వేల కిలోమీటర్ల నిడివి ప్రయాణించే, ప్రత్యేక బడ్జెట్ ప్రవేశ పెట్టే స్థాయిలోని అతిపెద్ద ప్రభుత్వ రైల్వేవ్యవస్థ కూడా ఇందుకు మినహాయింపుగా లేదు. పెరుగుతున్న రైల్వే అవసరాలకనుగుణంగా నిర్వహణ, భద్రతాసిబ్బంది పెంపుకు బదులుగా ఖాళీఅయిన స్థానాలను సైతం భర్తీ చేయటంలేదు. అరాకొరా భర్తీ చేయబడేవారుకూడా కాంట్రాక్టు, ఔట్సోర్సింగ్ కార్మికులుగానే వున్నారన్నది వాస్తవం. కనుక, ప్రస్తుత తమిళనాడు ఎక్స్‌ప్రెస్ ప్రమాదం కూడా వాస్తవానికి ‘ప్రమాదం’ కాదనీ, సిబ్బంది కొరత, సిబ్బందిపై అధికపనిభారంతో, క్రూర నిర్లక్ష్య నిర్వహణా దుష్ఫలితమేనని స్పష్టమౌతున్నది.

విజయవాడ రైల్వే డివిజనునే ఉదాహరణగా తీసుకుంటే-సిగ్నలు, కమ్యూనికేషన్ విభాగాలలో 1781 పోస్టులకు గాను 300; ఇంజనీరింగ్, మెకానికల్ విభాగాలలో 8443 పోస్టులకు గానూ 2374; ఎలక్ట్రికల్-ట్రాక్షన్ డిస్ట్రిబ్యూషన్ విభాగాలలో 1113 పోస్టులకుగానూ 207-పోస్టులు ఖాళీలుగావున్నాయి. ఒక డివిజన్ పరిధిలోనే ఈ విధంగా వుంటే దేశవ్యాపితంగా సిబ్బంది ఖాళీల పరిస్థితిసూహించుకుంటే రానున్న రోజులలో పెరగనున్న రైలు ప్రయాణ ప్రమాదాల తీవ్రతకు ఒడలు జలదరిస్తుంది. రైల్వేల భద్రతపై కేంద్రప్రభుత్వం నియమించిన అనిల్ కాకోద్గర్ కమిటీ ఈ సంవత్సరం ఫిబ్రవరిలో ఇచ్చిన నివేదికలోనే దేశవ్యాపితంగా రైల్వేలలో 2 లక్షలకు పైగా సిబ్బందిని భర్తీ చేయవలసి వుందని వెల్లడించింది. రైల్వే ప్రయాణీకుల భద్రత పెంపు పేరిట సర్ఛార్జీల రూపంలో ప్రయాణీకులపై భారం మోపటం వరకే పరిమితమై, భద్రతా చర్యలు శూన్యమై, శ్రేకులు విఫలమవటం వంటి ప్రమాదాలనుండి ఒకే ట్రాక్‌పైకి రైళ్ళు దూసుకువచ్చి ఢీ కొనటం వరకూ ఎన్నెన్నో రైలు ప్రమాదాలు రోజువారీ వార్తలుగా జరిగిపోతున్నాయి.

లాభార్జన ధ్యేయంగా గల కాంట్రాక్టర్ల చేతుల్లోకి రైల్వేల ప్రధాన నిర్వహణా విభాగాలను క్రమంగా బదలాయించటం; పర్యవేక్షణ లోపించిన ప్రభుత్వ ఉద్దేశ్యపూరిత నిర్లక్ష్యం, నిండా మునిగిన అవినీతి ప్రధాన కారణాలుగా రైళ్ళలో తరచూ ఘోర ప్రమాదాలు సంభవించి అనేకమంది ప్రయాణీకుల ప్రాణాలు గాలిలో కలిసిపోతున్నాయి. తమ ఉద్దేశ్యపూరిత, అనమర్ద పర్యవసానాలైన ఈ ప్రమాదాలనే తిరిగి సాకుగా చూపించి ప్రైవేటీకరణకు మరింతగా మార్గాన్ని సుగమనం చేసుకునే విధంగా పాలకులు పావులు కదుపుతున్నారు.

దేశంలోని వేలాది రైల్వేలవెల్ క్రాసింగుల వద్ద కాపలా లేకపోవటం వలన జరిగే రోజువారీ ప్రమాదాలనుంచి, సిగ్నలింగ్‌లోపాలు,

(తరువాయి 2వ పేజీలో)

కామ్రేడ్ గోరు మాధవరావుకు జోహార్లు

శ్రీకాకుళంజిల్లా-సోంపేట మండలం, జంకుభద్ర గ్రామంలో కామ్రేడ్ గోరు మాధవరావు (86 సం॥లు) 17-7-12న అనారోగ్యంతో కన్నుమూశారు.

కా॥ మాధవరావు-మార్క్సిజం, లెనినిజం, మావో ఆలోచనా విధానాన్ని విశ్వసించిన వాడిగా, కదదాకా అదే అంకిత భావంతో కొనసాగారు. శ్రీకాకుళ గిరిజనోద్యమ కాలంలో పోలీసు కేసులలో ఇరికించబడి జైలు జీవితాన్ని గడిపారు.

కా॥ మాధవరావు మృతిపట్ల ‘జనశక్తి’ సంతాపం వ్యక్తం చేస్తూ, వారి కుటుంబ సభ్యులకు సానుభూతిని తెలియపరుస్తున్నది.

కామ్రేడ్ బిఎస్ఎ సత్యనారాయణకు జోహార్లు

2012 జూన్ 22వ తేదిన గుండె నొప్పితో హైదరాబాద్‌లో హఠాత్తుగా కన్నుమూసిన కామ్రేడ్ బిఎస్‌ఎ సత్యనారాయణకు ‘జనశక్తి’ విప్లవజోహార్లు చెబుతోంది.

పశ్చిమగోదావరి జిల్లా అత్తిలిలో 1940లలో జన్మించిన బిఎస్‌ఎ, బాల్యంలోనే కమ్యూనిస్టు రాజకీయాలతో ప్రభావితులయ్యారు. 1950ల చివరలో హైదరాబాద్ తంతితపాలా శాఖలో ఆర్ ఎమ్ ఎస్ విభాగంలో సార్వర్థికా పనిచేశారు. ఆ రంగంలో నాల్గవ, మూడవ శ్రేణి కార్మికులను కూడగట్టి ఆందోళనలు నిర్వహించటంలో, సమ్మె తదితర పోరాట రూపాలతో కార్మికోద్యమాన్ని నడిపించటంలో చాలా చురుకైన పాత్ర నిర్వహించారు. రాష్ట్రవ్యాపితంగా కార్మికుల అభిమానాన్ని విశేషంగా చూరగొన్నారు.

సగ్లబ్బరి విప్లవోద్యమ ప్రభావంతో విప్లవ రాజకీయాలవైపు నిలిచారు. ఉద్యమ క్రమంలో పలుమార్లు పోలీసు నిర్బంధాలకు, తమ శాఖ ఉన్నతాధికారుల క్రమశిక్షణా చర్యలకు గురయ్యారు.

ఉద్యోగంలో ఉండగానే ‘లా’ కోర్సుపూర్తి చేసి, ఉద్యోగాన్నుండి 1990ల చివరలో స్వచ్ఛందపదవీ విరమణ చేసి, రాజకీయ ఖైదీల విడుదల కోసం ఒకవైపు కృషిసాగిస్తూనే, కార్మిక సమస్యలపై ‘శ్రమజీవి’ పత్రికను నడిపారు. వివిధ వృత్తుల, రంగాల కార్మికుల సమస్యలను, ఉద్యమ రిపోర్టులను; పాలకుల కార్మిక హక్కుల అణచివేతను ఖండిస్తూ ‘శ్రమజీవి’ని నడిపించారు. పీడిత ప్రజానీకపు అభ్యున్నతికే నిర్విరామంగా కృషిచేసిన కా॥బి ఎస్ ఏకు విప్లవజోహార్లు.

శ్రీమతి రమాదేవికి నివాళి

శ్రీమతి రమాదేవి 2012 జులై 14న కాన్పరు వ్యాధితో మృతి చెందారు. కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి సోదరిగా ఆయనతో పాటు ఆయన సహచరులను కూడా ఆమె ప్రేమగా ఆదరించారు. ఎమర్జన్సీ చీకటిరోజుల్లో, రాగల తీవ్ర నిర్బంధానికి వెరువకుండా కా॥ టి.ఎన్. భౌతికకాయాన్ని స్వగ్రామానికి చేర్చారు. ఆమె జీవిత సహచరుడు రామచంద్రారెడ్డి విదాదిక్రితం మృతి చెందారు. వారికి ఇద్దరు కుమారులు, ఒక కుమార్తె వున్నారు.

శ్రీమతి రమాదేవికి తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ బ్రస్టు జోహార్లు తెలుపుతున్నది. వారి కుటుంబసభ్యులకు తన ప్రగాధసానుభూతిని తెలుపుతున్నది

విజయవాడ,
21-7-12

పి. జస్వంతరావు
కార్యదర్శి
టి.ఎన్. మెమోరియల్ బ్రస్ట్

తమిళనాడు... (మొదటి పేజీ తరువాయి)

నాసిరకం పట్టాలు, పట్టాలు విరిగిపోవటం, బోగీల మరమ్మత్తుల నిర్వహణలోపాలు, కాలంచెల్లిన ఇంజన్లు, విద్యుత్తు షార్టు సర్క్యూట్ల వంటి వాటికి తోడు సిబ్బంది కొరతతో వారిపై మోపబడే పనిభారాల వత్తిడి కలగలసి ఘోరప్రమాదాలు తరచూ జరుగుతున్నాయి. అయితే, ఆయా ప్రమాదాలలో ప్రాణనష్టం అధికంగా వుంటే, నాలుగురోజులు దాని గురించి చర్చలు సాగటం, తిరిగి మరో ఘోర ప్రమాదం వరకూ... ఏ ప్రమాదంనుండీ గుణపాఠం తీసుకోవడానికి గానీ, సరిగా విశ్లేషించుకొని ప్రయాణీకుల భద్రతా చర్యలను పటిష్టం చేయటానికిగానీ పాలకులెవరూ ప్రయత్నించరనేది, చెత్తబుట్టలో మగ్గుతున్న, ప్రభుత్వం నియమించిన సవాలక్ష కమిటీల నివేదికలే రుజువు చేస్తున్నాయి.

ఒక ఫ్యాక్టరీలో ప్రమాదం జరిగితే, ఆ ఫ్యాక్టరీ కార్మికులంతా భద్రతాచర్యల పటిష్ఠతకు ఉద్యమిస్తారు. ఒక గ్రామంలోనో, ఒక ప్రాంతంలోనో హానికారక చర్యలకు విరుద్ధంగా సంబంధిత ప్రాంత ప్రజలు సంఘటితమై ఆందోళన చేసేందుకు అవకాశముంది. కాగా, రైలు, రోడ్డు తరహా ప్రయాణ ప్రమాదాలు ఎంతటి ఘోరమైన వైనా- మృతదేహాలను వారి కుటుంబ సభ్యులు తీసుకుపోగా, వివిధ ప్రాంతాలకు చెందిన క్షతగాత్రులూ చికిత్స అనంతరం వారివారి ప్రాంతాలకు తరలిపోతారు. మృతులకుటుంబాలకు, క్షతగాత్రులకు అందజేస్తామన్న పరిహార ప్రకటనలు ఆచరణ రూపం తీసుకొన్నాయో లేదో కూడా ఒకరికొకరికి తెలిసే అవకాశం లేదు. ఈలాంటి దుర్ఘటనలకు వ్యతిరేకంగా ఖండన ప్రకటనలు మినహా సంఘటిత ఆందోళనరూపం తీసుకోలేకపోవటం అననుకూల అంశంగావుంది. సమాజ, ప్రజల సంక్షేమాన్ని ఆకంక్షించే పార్టీలు, ప్రజాసంఘాలు ఈ బాధ్యతను చేబూని ప్రజలను చైతన్యపరిచి ఆందోళనకు సిద్ధం చేయాల్సివుంది.

ఎవ్వటికప్పుడు పరగడుపులా మారి, చర్మం మందబారిన మన పాలకుల సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ పర్యవసానాలైన - ఈ క్రూర నిర్లక్ష్య విధానాలను నిలువరించేందుకు, ప్రజాభద్రతే ధ్యేయంగా, రైల్వేలతో సహా ప్రజారవాణా వ్యవస్థలన్నీ రూపొందేంత వరకూ ఆందోళనామార్గం మినహా మరో ప్రత్యామ్నాయం లేదు. అసంఖ్యాక రైల్వే కార్మికవర్గం కూడా, తమ సామాజిక బాధ్యతలను గుర్తెరిగి ప్రజాభద్ర ప్రయాణం కోసం, ప్రైవేటీకరణకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమించాలి.

Read !

Subscribe!!

English Organ of

Central Committee of CPI (ML)

Read !

Subscribe!!

Hindi Organ of

Central Committee of CPI (ML)

‘పరిశోధన, అవిష్కరణల కొరకు విశ్వవిద్యాలయాల బిల్లు 2012’

ఉన్నత విద్యారంగంలో విదేశీ పెట్టుబడులకు దొడ్డిదాల

‘పరిశోధన, అవిష్కరణల కొరకు విశ్వవిద్యాలయాల బిల్లు’ను కేంద్ర మానవ వనరుల శాఖామంత్రి లోక్‌సభలో మే 21న ప్రవేశపెట్టారు. “భవిష్య విశ్వ విజ్ఞాన ఆర్థిక వ్యవస్థలో భారత్ నాయకత్వ పాత్ర వహించాలంటే, ఉన్నత విద్యలో ప్రభుత్వవ్యయం మాత్రమే చాలనందున లాభార్జనలేని ప్రైవేటు భాగస్వామ్యం నుండి నిధులు ఉన్నత విద్యారంగంలోకి ప్రవహించాలి” అన్న దానిని ఈ బిల్లు లక్ష్యంగా పేర్కొన్నారు. కనుక పూర్తిగానూ, లేదా పాక్షికంగానూ ప్రైవేటు పెట్టుబడితో విశ్వవిద్యాలయాల స్థాపనకు అనుమతిస్తారు. వీటి ఏర్పాటు ఫలితంగా విశ్వవిజ్ఞాన కేంద్రంగా భారత్ భాసిల్లుతుందని పేర్కొన్నారు. ఇవి ఉన్నత విద్యారంగంలోని వివిధ విభాగాలలో ఇతర విశ్వవిద్యాలయాలకు కనీస ప్రమాణాలను నిర్దేశించేవిగా వుంటాయట!

ఈ బిల్లును పూర్తిగా పరిశీలించినప్పుడు, ఇది ప్రైవేటు, విదేశీ విశ్వవిద్యాలయాల లాభార్జనకు భారత ఉన్నత విద్యను పంటభూమిగా చేస్తుందనీ, భారత దేశాభివృద్ధికి అవసరమయ్యే శాస్త్ర, సాంకేతిక పరిజ్ఞాన అభివృద్ధిని సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ, ఆధిపత్య ప్రయోజనాలకు లోబరుస్తుందని అర్థమౌతుంది.

ప్రజాస్వామిక ప్రక్రియ ముసుగు

ఇలా ప్రైవేటీకరణకు పూనుకున్న ప్రతిసందర్భం లోనూ ఈ దోపిడీకి ప్రజాస్వామిక ప్రక్రియ ముసుగువేసి ప్రజలను మోసగించటం ఒక విధానంగా అమలు చేస్తున్నారు. విద్యుత్తు రంగం, బీమారంగాలలో ఈ పేరిట ఏర్పరచిన నియంత్రణా సంస్థలు విదేశీ పెట్టుబడికి కావలాదారుగా వ్యవహరించి ప్రజలపై భారాలు మోపుతున్న అనుభవం మనముందుంది. ఈ బిల్లులో కూడా ఇలాంటి బూటకపు ప్రక్రియను పెట్టారు.

ఈ విశ్వవిద్యాలయాలు ఏర్పాటు చేస్తామని ముందుకొచ్చిన వారితో ప్రభుత్వం అవగాహనా ఒప్పందం చేసుకుంటుంది. అవి కంపెనీలు, బ్రస్టులు, సొసైటీలుగా భారత్‌లో రిజిస్టరు అయివుండాలి. విదేశాల్లో పేరున్న విశ్వవిద్యాలయాల్ని కూడా అనుమతిస్తారు. అవగాహనా ఒప్పందంలో పెట్టబోయే విశ్వవిద్యాలయ ముఖ్య కార్యాలయం ఏ వూర్లో వుంటుంది; ఎంత పెట్టుబడి పెడుతున్నారు; ప్రభుత్వం నుండి కొంత పెట్టుబడి కోరుతున్నారా, ఈ రంగంలో వాటి అనుభవం వంటి వివరాలు పొందుపరుస్తారు. ఈ ఒప్పందాన్ని 60 రోజులపాటు ప్రజాభిప్రాయం కోసం వుంచుతారు. ఒక కమిటీని వేసి వచ్చిన అభిప్రాయాలు పరిశీలించి దాని సూచనల ప్రకారం అనుమతించటమో తిరస్కరించటమో చేయాలి. ఒప్పందాన్ని కమిటీ ఆమోదిస్తే, ప్రభుత్వం నోటిఫికేషన్ ద్వారా విశ్వవిద్యాలయ ఏర్పాటుకు అనుమతి మంజూరుచేస్తుంది.

ఇదెంతో ప్రజాస్వామికంగా సాగుతున్నట్లు కన్పిస్తుంది. కానీ కమిటీ నియమించేది మంత్రిత్వశాఖ. “నిపుణులైన వారితో” అని మాత్రమే పేర్కొంది. జన్యుమార్పిడి సాంకేతిక కమిటీలో నిపుణులన్న వారందరూ మాన్‌సాంటో కంపెనీకి ఎలా వంతపాడి బిటి వంకాయకు అనుమతినిచ్చారో తెలిసిందే. ఈ నిపుణుల కమిటీ పనితీరు కూడా అలాగే వుంటుంది.

ప్రజాభిప్రాయంకోసం ఇచ్చిన సమాచారం పొడి పొడిగానే వుంటుంది. కీలకాంశాలేవీ దానిలో చేర్చలేదు. ఇలాంటి అనుమతులకు ఒక విధానాన్ని, మార్గదర్శక సూత్రాలనూ రూపొందించలేదు. ఏ ఒప్పందం తీరు దానిదిగానే వుంటుంది.

అపరిమిత స్వేచ్ఛ

ఒకసారి అనుమతిపొందిన తర్వాత అన్ని విధాలా ఎలాంటి పరిమితులూలేని స్వేచ్ఛ నిచ్చారు. ఈ విశ్వవిద్యాలయాలపై ఎవరి పర్యవేక్షణ వుండదు. యుజిసి పరిధిలోకి ఇవి రావు. విద్యార్థుల ప్రవేశాన్ని, బోధనను, నిలబనును, పరీక్షల నిర్వహణ, డిగ్రీల ప్రదానం అవే చేసుకుంటాయి. తామిచ్చే డిగ్రీకి

నామకరణం కూడా అవే చేసుకుంటాయి. అధ్యాపకుల వేతనాలను కూడా అవే నిర్ణయించుకుంటాయి.

ప్రవేశాలకు సంబంధించి, రాజ్యాంగం నిర్దేశించిన రిజర్వేషన్లు వీటి కి వర్తించవు. 15 శాతం మంది విదేశీ విద్యార్థులకు మాత్రమే ప్రవేశ మివ్వాలన్న నిబంధనా వీటికి వర్తించదు. సగంమంది భారతీయ విద్యార్థులుండాలన్నదే నిర్దేశం.

ఇక లాభార్జనలేని ప్రైవేటు భాగస్వామ్యం హుక్కెక్కి అవుతుంది. ఫీజుల రేట్లు అవే నిర్ణయించు కుంటాయి. వాటి స్వంత ఆకౌంటింట్లు మాత్రమే ఆడిటింగ్ చేస్తారు. ఏ ప్రభుత్వ సంస్థ ఆడిటింగ్ పరిధిలోకి ఇవి రావు. ఇవి విదేశాల్లో కూడా బ్రాంచీలను పెట్టుకోవటానికి అనుమతించటంతో అవి భారత్‌లో పిండుకున్న లాభాలను విదేశాలకు తరలించుకుపోయే అవకాశం ఏర్పరచారు. ప్రపంచ “ప్రఖ్యాతి” గాంచిన ఆడిటింగ్ సంస్థే సత్యం కంప్యూటర్స్ అధినేతతో చేతులు కలిపి దొంగలెక్కులు చూపించిన తీరు వీటి దొంగలెక్కులు ఏ స్థాయిలో వుండబోతాయో తెలుపుతుంది.

మిగిలిన అన్ని విషయాలలోనూ సర్వాధికారాలూ బోర్డు ఆఫ్ గవర్నర్లకే వుంటాయి. వారి నియామకాలు వారే చేసుకుంటారు. అవగాహనా ఒప్పందంలో కనుక ప్రభుత్వం తరపున కొందరిని గవర్నర్లుగా నియమించాలన్న నిబంధన వుంటేనే ప్రభుత్వం ఒకరినో ఇద్దరినో నామినేట్ చేయగలుగుతుంది.

ప్రజా నిధులు ప్రైవేటుకు

అయినాసరే ఉన్నత విద్యకు ప్రోత్సాహం పేరిట కేంద్ర ప్రభుత్వం వీటికి నిధులిస్తుంది. రిజర్వేషను అమలు జరవకపోయినా ఈ విద్యార్థులకు ఫెలోషిప్‌లు, స్కాలర్‌షిప్‌లు యిస్తుంది. ఇవికాక వీటికి భూమి ఉచితంగా యిస్తుంది. నిధులు చాలవంటున్న ప్రభుత్వం ఉన్న నిధులతో తాను విశ్వవిద్యాలయాలు పెట్టకుండా ప్రైవేటు రంగానికి తరలిస్తుంది.

ఇక వీటిలో జరుగుతాయంటున్న పరిశోధనా ఫలితాలపై పేటెంటు హక్కులన్నీ వాటికే వుంటాయి. వానిపై వచ్చే రాయల్టీలకు కూడా ప్రభుత్వం గ్యారంటీ యిచ్చింది.

ఇది ఉన్నత విద్యారంగాన్ని వాణిజ్యంగా మార్చటమే. ప్రైవేటు,విదేశీ పెట్టుబడి లాభార్జనకు వనరుగా చేయటమే. ఈ విశ్వవిద్యాలయాలకు దేశ ప్రయోజనాలు పట్టవు. ఉన్నత వర్గాలు కోరుకున్న విద్యను అందించి లాభాలు చేసుకోవటమే వాటి లక్ష్యం.

దేశ ప్రయోజనాలకు హాని

ఉన్నత విద్యారంగంలో ప్రమాణాలను నిర్దేశించేవిగా ఇవి రూపొందుతాయని చెప్పటమంటే వీటిలో జరిగే పరిశోధనలే విజ్ఞానవృద్ధిగా చెలామణీ అవుతుంది. దేశ అవసరాలు, ప్రజల ప్రయోజనాలరీత్యా ఏ పరిశోధన జరగాలి, ఏ సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అభివృద్ధి చెయ్యాలి వంటి విధానపర నిర్ణయాలేవీ ప్రభుత్వం వీటిద్వారా అమలు జరుపలేదు. కానీ వాటినే శాస్త్ర విజ్ఞానానికి ప్రమాణాలు నిర్దేశించినవిగా పరిగణించటమంటే దేశీయ ప్రభుత్వరంగ పరిశోధనాశాలలు, విశ్వవిద్యాలయాలను దిగజార్చటమే. విదేశీ యూనివర్సిటీలే ప్రమాణమని భావించి విద్యార్థులు వ్యయప్రయానలకోర్చి వాటివైపు మళ్లించేట్లు చెయ్యటమే. అవిధంగా ప్రతిభగల యువశాస్త్రజ్ఞులను ప్రభుత్వ సంస్థలకు అందుబాటులో లేకుండా చేయటమే. ఇది దేశభవిష్యత్తునే సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ ఆధిపత్యాలకు తాకట్టుపెట్టడమే. ఈ విధానాన్ని, దానికి నాంది పలుకుతున్న ఈ బిల్లును పూర్తిగా వ్యతిరేకించాలి.

(నూతన ఆర్థిక విధానాల అమలు తర్వాత దేశంలో పరిశోధనాలయాలు తామరతంపరగా పెరిగాయి. ఇది దేశ ప్రయోజనాలకు తోడ్పడనివిగా, సామ్రాజ్యవాద అవసరాలకు సేవచేసేవిగా వున్న తీరును పరిశీలించే వ్యాసాన్ని వచ్చే సంచికలో ఇస్తాము)

ఒడిషా ప్రభుత్వ భూముల సాధనకోసం సిపాసరుబాలి ప్రజలన్యాయమైన ఆందోళనను బలపర్చండి

2011 నవంబర్‌లో పూరిలోని కన్యాలిడేషన్ న్యాయస్థానం (ఫక్ బండికోర్టు) ఇచ్చిన తీర్పు ప్రకారం, దశాబ్దాలుగా చట్టవిరుద్ధంగా భూకబ్జాదారుల ఆక్రమణలోనున్న కోస్తా తీరంలోని బ్రహ్మగిరి-చిలక ప్రాంతంలోని 1307ఎకరాల భూమి ఒడిషా ప్రభుత్వ ఆధీనంలోకి వచ్చింది.

గోరువల్, అంబవడ పంచాయితీలలోని గ్రామాలకు, మరియు పరిసరగ్రామాలకు చెందిన భూమిలేని నిరుపేదలు-ఇదే భూమిని ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకొని తమకు పంపిణీ చేయాలని దీర్ఘకాలంగా కోరుతూవస్తున్నారు. ఫక్‌బండి న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పుతో భూమిలేదు ఈ నిరుపేదలంతా చాలా సంతోషం వ్యక్తంచేశారు. చట్టవిరుద్ధంగా ఈ భూములను కబ్జాచేసి తమ చేతుల్లో పెట్టుకున్న మాఫియాలు ఈ తీర్పుతో ఆ భూములనుండి తొలగించబడతారని, పేదప్రజలకు ఈ భూములను పంపిణిచేయటానికి మార్గం సుగమనమౌతుందని ఆశించారు. 20 గ్రామాలకు చెందిన వేయి మందికి పైగా ప్రజానీకపు సంతకాలతో ఒక ప్రతినిధి బృదం పూరీ జిల్లా కలెక్టరును కలసి, భూమిలేని నిరుపేదలైన తమకు ఆ భూములను పంపిణీ చేయవలసిందిగా కోరింది.

ఈ భూమి బంగాళాఖాత సముద్ర తీరప్రాంతంలో వుంది. ఇదంతా ఇసుక భూములుగా వుండటంతోపాటు జీడిపప్పు, మామిడి, తదితర తోటల పెంపకానికి అనువుగా వుంది. ప్రజలకు ఈ భూములను పంపిణీ చేయటం ద్వారా కొన్ని ప్రైవేటు సంస్థలు సాగించే లూటీని నిరోధించవచ్చని; పైగా విస్తృత పేదప్రజానీకానికి మరికొంత ఆర్థిక మద్దతు లభించగలదని; దీనితోపాటుగా తుపానులు, సునామీలు సంభవించే అవకాశమున్న తీర ప్రాంతంలో అవసరమైన అడవులను పరిరక్షించి, పర్యావరణాన్ని కాపాడగలుతారని వారు భావించారు.

కానీ, ప్రభుత్వం ప్రజల విజ్ఞప్తులను ఖాతరు చేయలేదు. ప్రభుత్వం, ఈ 1307 ఎకరాలను కూడా కలుపుతూ తీరప్రాంతంలో పెదఎత్తున కంచె నిర్మాణం చేపట్టేందుకు, ఈ భూములను ‘ప్రత్యేక పర్యాటక ప్రాంతంగా’ కేటాయించే మెగా పథకంతో ముందుకొచ్చింది. దీనిలో భాగంగా, ‘షముక బీచ్ ప్రాజెక్టు’ పేరిట స్టార్‌హోటల్స్, రిసార్టు, స్పా, గోల్ఫ్‌కోర్సులు, ఎగ్జిబిషన్ కాంప్లెక్సులు, పర్యావరణ పార్కులు తదితర నిర్మాణాల అభివృద్ధికి పూనుకుంది. దేశ, విదేశీ వర్గాల వారి విందులు, వినోదాలకోసం ధనిక లాభసంపాదనా ధ్యేయంతో భారత బడా పెట్టుబడిదారులు లేదా బహుళజాతి పరిశ్రమలకు ఈ భూములను కట్టబెట్ట బానుకుంది. దీనికోసం ఐడిసిఓ సంస్థ ఇప్పటికే అందుకు కావలసిన రహదారులు, నీళ్ళు, విద్యుత్తు సౌకర్యాల వంటి వాటిని కల్పించటంలో నిమగ్నమైంది.

ఇన్నాళ్ళుగా ఆ భూములు తమకు దక్కుతాయని జీవనోపాధి మెరుగవుతుందని ఆశతో ఎదురు చూసిన ప్రజలు, ప్రభుత్వం యొక్క ఈ చర్యలతో తీవ్రనిరాశకు, ఆందోళనకు గురయ్యారు. ప్రజాస్వామ్యం పేరుతో, ప్రజల హక్కులకు, జీవనానికి గ్యారంటీ కల్పిస్తామని ప్రమాణంచేసి అధికారంలోకి వచ్చిన ప్రభుత్వం, లాభాల దాహంతోనున్న కొన్ని ప్రైవేటు సంస్థలకు ఈ విధంగా ప్రాతినిధ్యంవహించటం జరగకూడనిది, తీవ్రంగా గర్హనీయమైనది అని వారు భావించారు.

ఈ నేపథ్యంలో, ఛానీమూలియా సంఘ్, పూరీజిల్లా కమిటీ చొరవతో గోరువల్, అంబవడా పంచాయితీలు మరియు పరిసర 20 గ్రామాలలోని ప్రజలు ‘ఉపకులియ జమి-ఓ-జంగల్ సురఖ్యా సమితి’ (కోస్తాతీరభూములు మరియు అటవీ సంరక్షణ కమిటీ) పేరున సమీకృతులై 2012 మార్చి 11న ఈ 1307 ఎకరాల ప్రభుత్వ భూములలోకి వెళ్ళి, ఆ భూమిపై తమహక్కును చాటారు. ఈ విధమైన ఐక్య నిర్మాణయుతమైన ఐక్యచర్య ద్వారా, న్యాయస్థానపు తీర్పు తర్వాత కూడా ఈ భూములకు చట్టవిరుద్ధంగా ఇంకా తమ గుప్పెటలోనే ఉంచుకుంటూ వస్తున్న భూకబ్జాదారులను ప్రక్కకు తోసి పడేశారు. ప్రజలయొక్క ఈ చర్య న్యాయమైనది, ప్రజాస్వామికమైనది. ప్రతి ఒక్కరూ మద్దతునీయవలసిందీ కూడా. ఈ ప్రజాస్వామిక చర్య ద్వారా-విస్తృత గ్రామీణ నిరుపేద ప్రజానీకపు విలువైన వినియోగంలోకి ఈ భూములను తీసుకురావటమేగాకుండా, తీరప్రాంత భూములు, అడవి, ప్రకృతి, పర్యావరణాల పరిరక్షణకు గ్యారంటీ నిచ్చారు. ఈ భూమిపై తమ హక్కుకు ఇప్పటికైనా చట్టబద్ధరక్షణ కల్పించవలసిందిగా ప్రజలు ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తి చేశారు. ఈ ఆందోళనాపోరాటం ‘భూమికోసం సిపాసరుబాలి ప్రజల పోరాటం’ గా ప్రాచుర్యంలోకి వచ్చింది.

ఏమైనా, అప్పసంగా తామనుభవిస్తున్న భూముల నుండి తమను తొలగించటాన్ని మాఫియాలు జీర్ణించుకోలేకపోయారు. 2012మే 3న వారి గూండాలు- కర్రలు తదితర ఆయుధాలతో ఈ భూములలోని ప్రజలపై దాడి చేసి, పదిమందికి పైగా తీవ్రగాయాల పాలేశారు. ప్రజలు ఈ దాడిని తీవ్రంగా నిరసించారు. దాదాపు 2500 మంది ప్రజలు పూరీ పట్టణంలో ఈ దాడిని నిరసిస్తూ ప్రదర్శన నిర్వహించి, జిల్లాకలెక్టరు కార్యాలయం వద్ద ధర్నా చేపట్టి, దాడికి కారకులను శిక్షించాలని డిమాండ్ చేయటంతోపాటుగా 1307 ఎకరాలపై పేదప్రజలకు హక్కు కల్పించాలని ముఖ్యంగా డిమాండ్ చేశారు. కానీ, ప్రభుత్వం ఈ చర్య లేమీ తీసుకోలేదు. ప్రభుత్వంవైపు నుండి కొనసాగి ఈ విధమైన మద్దతుతో భూమాఫియా గూండాలు 2012 మే 23న మరోసారి ఆ భూములలోకి ప్రవేశించి, ప్రజలను బలవంతంగా తొలగించే ప్రయత్నాలు చేశారు. కానీ ప్రజలు ఈ ప్రయత్నాలను కూడా వమ్ముచేశారు.

దోషులపై ప్రభుత్వం ఏవిధమైన చట్టపర చర్యలకూ పూనుకోలేదు. పైగా, దాడికి గురైన బాధితులపైన; ప్రజానాయకులు, కార్యకర్తలపైనే తప్పుడు కేసులు బనాయించింది. అంతేగాక, ప్రభుత్వం తన గత నిర్ణయం అమలులో భాగంగా ‘షముక బీచ్ ప్రాజెక్టు’కు ఈ భూములను అప్పగించేందుకు, ఇందులోనున్న పేదలను తొలగించేందుకు చర్యలను చేపట్టడంతో పాటు ఈ భూముల చుట్టుతా కంచెను పునర్నిర్మించేందుకు ముందుకు సాగింది. 2012 జూలై 7న ప్రభుత్వం ప్రారంభించిన ఈ నిర్బంధచర్యలు, కంచె నిర్మాణచర్యలు ఇంకా కొనసాగుతున్నాయి.

కాగా, 2012 జూలై 7న సబ్‌కలెక్టర్, తహశిలుదారు మరియు ఇతర ప్రభుత్వాధికార్లు పోలీసులను వెంటబెట్టుకొచ్చి తాము త్వరితంగా కంచె నిర్మాణం చేపట్టవలసివుంది కావున -ఈ భూములలోనుండి ప్రజలు వెనువెంటనే ఖాళీ చేయవలసిందిగా ఆదేశించారు. ఈ భూమిపై తమకు హక్కు కల్పించాలని వందలాదిమంది ప్రజలు గట్టిగా ప్రభుత్వాధికారులను నిలవేశారు. భూమిపై ఆధారపడిన తమ జీవనం, జీవితాల భూమినుండి విడదీయవద్దని తీరప్రాంతభూములను, అడవులను తామైతేనే చక్కగా పరిరక్షించగలమని కూడా వారు నొక్కిచెప్పారు. కంచె నిర్మాణం కోసం తవ్విస గుంతలలో

అగస్టు - 9... (మొదటి పేజీ తరువాయి)

మహిళల, బాలల శ్రమశక్తి దారుణంగా దోచుకోబడుతోంది. విద్య, ఆరోగ్య సంరక్షణ, వైద్య సదుపాయాలను పొందటం అన్నది సామాన్యులకు అందని, దుర్లభమైన విషయంగా మారిపోయింది. పౌష్టిక ఆహారం లేక పసిపిల్లలూ, గర్భిణీస్త్రీలూ మనం దేశంలోనే, ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలలోకన్నా ఎక్కువశాతం మరణాల పాలవుతున్నారు. దేశంలోని ఎక్కువశాతం మహిళలు పౌష్టికాహారం లేక రక్తహీనతతో బాధపడుతున్నారు. కరువు తాండవిస్తున్న ఆఫ్రికన్ దేశాలలోని శిశువులు, బాలలు, మహిళలకన్నా మనదేశంలోని వారే ఘోరమైన దుస్థితిలో వున్నారని పలు సాధికారిక, అంతర్జాతీయ అధ్యయనాలు వెల్లడిస్తున్నాయి. గిరిజన ప్రజలు తమ సాంప్రదాయక ప్రాంతాలనుండి తరిమివేయబడి, ఎటువంటి ఆశ్రయంలేని, ఆధారంలేని భిక్షకులై దేశమంతా తిరగాల్సిన దుస్థితికి నెట్టబడ్డారు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే బ్రిటిష్ వలస పాలకుల దోపిడీ పాలన నాటి దేశ ప్రజల స్థితిగతుల కన్నా నేటి ‘స్వతంత్ర’ పాలకుల పాలనలోవున్న ప్రజల స్థితిగతులు దారుణంగా దిగజారిపోయాయి. ఈ 65 సంవత్సరాలకాలంలోనూ దేశం ‘ప్రజలయొక్క ప్రయోజనాల పరిరక్షణ-పెంపుదలల వరంగా చూసినప్పుడు’ అధోగతి క్రమంలోకి దిగజారి పోయిందన్నదే నిష్పర, నగ్నసత్యం. ఇందుకు కారణం, నాడు క్విట్‌ఇండియా ఉద్యమ సందర్భం గానూ, జాతీయస్వాతంత్రోద్యమ సందర్భంగానూ, రూపొందిన ప్రజాస్వామిక అకాంక్షలకూ, ప్రదర్శించిన అపూర్వ చైతన్యానికీ, మహత్తరమైన త్యాగాలకూ, ప్రజల అత్యుత్తమ పోరాటతత్వానికీ నాటి, నేటి పాలకులు ద్రోహంచేసి, సామ్రాజ్యవాదంతో నీచంగా రాజీపడటమే! సామ్రాజ్యవాదులతో రాజీ కుదుర్చుకొన్న మన పాలకులు, పాలకవర్గాలు కలసి ‘జమీందారీ, భూస్వామ్య విధానాల రద్దు-దున్నేవానికే భూమి’ ‘దేశీఉత్పత్తులను, దేశీ పరిశ్రమలను

కూర్చుండిపోయి, పనిని సాగనివ్వకుండా అడ్డుకున్నారు. తిరిగి జూలై 8న ప్రభుత్వ రెవిన్యూకార్యదర్శి, పూరీ జిల్లాకలెక్టరు, అడిషనల్ డి.జి.పి., యస్.పి., డి.యస్.పి, తహసీల్దారు, బిడిఓ, నలుగురు సి.ఐ.లు, 300మంది పోలీసులను వెంటబెట్టుకొ చ్చి ప్రజలపై హెచ్చరికలు, బెదిరింపులు సాగించారు. ‘షముక బీచ్ ప్రాజెక్టు’ కోసమో, హోటల్స్ నిర్మాణం కోసమో ఈ భూములను ప్రభుత్వం కేటాయిస్తుందనే ప్రచారమంతా అబద్ధమని కలెక్టరు కొట్టి పడేశారు. ఈ భూములను కాపాడుకోవటం కోసం మాత్రమే కంచె నిర్మాణం చేస్తున్నామని ఆయన చెప్పాడు. కనుక ఈ భూముల నుండి ప్రజలు వైదొలగాలని ఆయన ఆదేశించాడు. కానీ పెద్ద సంఖ్యలో ప్రజలు కంచె నిర్మాణంకోసం తవ్విస గుంతంలో కూర్చొని కలెక్టరు ఆజ్ఞలను ఖాతరు చేయలేదు. కలెక్టరు ప్రజలను తప్పుదోవ పట్టించేందుకు చెప్తున్న మాటలుగా వాటిని పేర్కొన్నారు. కలెక్టరు వాదనే నిజమనుకున్నప్పటికీ ఈ భూములను భూమిలేని నిరుపేదలకు ఇవ్వటంలో ప్రభుత్వాన్ని కున్న అభ్యంతరమేమిటని ప్రజలు ప్రశ్నించారు. హెచ్చరికలు, బెదిరింపులను ఖాతరు చేయని ప్రజలను ఆ రోజుకు వదలివేసి ప్రభుత్వ పోలీసు బలగాలు వెనుదిరిగాయి. జూలై 9న తిరిగి పోలీసుబలగాలతో ప్రభుత్వాధికారులు ఈ భూముల వద్దకు వచ్చారు. పెద్ద సంఖ్యలో ప్రజలు గుమికూడటాని గమనించి వెనుదిరిగారు. జూలై 10న తహసీల్దారు, డియస్‌పి 300 మంది పోలీసులను వెంటబెట్టుకొచ్చారు. భూములను ప్రజలు వదలి వెళ్ళటానికి సిద్ధంగాలేరు. ఈ భూములను ప్రభుత్వం ఏ విధంగా షముక బీచ్ ప్రాజెక్టుకు కట్టబెట్టబానుకుందో సంబంధిత పత్రాల సహాయంతో ప్రజలు వివరించటంతో పాటు, కలెక్టరు ప్రకటన అవాస్తవమని వివరించే ప్రయత్నం చేశారు. జూలై 11న తిరిగి ప్రభుత్వాధికారులు, 300మంది పోలీసులు, ఒక ట్రాక్టరులో కూలీలను వెంటబెట్టుకొచ్చి కంచె నిర్మాణ పనులను కొన సాగించేందుకు పూనుకున్నారు. ఆ రోజున మహిళలు- పిల్లలతో సహా-3వేల మంది ప్రజలు కంచె నిర్మాణం జరుగుతున్న ప్రాంతానికి చేరుకొని బైతాయింపు జరిపారు. వారు ఈ భూములను వదిలేది లేదని స్పష్టం చేశారు. పోలీసు బలగాలతో ఈ సమస్యకు పరిష్కరించాలనే ప్రభుత్వ చర్యలను వారు ప్రశ్నించారు. తమ న్యాయమైన ఆందోళనకు అడ్డురావద్దని, మద్దతుగా నిలవవలసిందిగా

ప్రోత్సహించటం’ అన్న నినాదాలకు, కార్యక్రమాలకు ఎగనామం పెట్టారు. విదేశీ బహుళజాతి సంస్థలు, ప్రపంచబ్యాంక్, ద్రవ్యనిధిలాంటి సంస్థలు నిర్దేశించిన విధానాలను అమలుపర్చి దేశాన్ని రుణగ్రస్తంగా మార్చారు. దేశంలోని వనరులను, ప్రజల శ్రమ శక్తులను విదేశీ సంస్థలకు దఖలు పర్చుతున్నారు. ఆదాయాల పరంగా ప్రజల మధ్య తారతమ్యాలను విపరీతంగా పెంచి ఉన్నత ఆదాయాలు కలవారిని మార్కెట్‌గా మలిచి బహుళజాతి సంస్థల ఉత్పత్తులకు అమ్మకాలను పెంచుకున్నారు. సామ్రాజ్యవాదంతో చేతులు కలిపిన కొన్ని దేశాల్లోని బడాబూర్జువా వర్గం జాతీయ, కార్మిక వర్గాల ప్రయోజనాలకు హానిచేసిన అనుభవాలను మననం చేసుకోవాలి. ఇండోనేషియాలో కమ్యూనిస్టుల పూచకోతతో పాటు, నుకర్ణా నాయకత్వంలోని దేశభక్తులను కూడా అణచి వేయటంలో అక్కడ బూర్జువా వర్గంలోని ఒక సెక్షను సామ్రాజ్యవాదానికి తోడ్పడింది. సోషలిస్టు నేతగా చిటి అధ్యక్షుడైన అలెండిని హత్య చేయటంలో అమెరికా తొత్తుగా పినోఛెట్ వర్గం వ్యవహరించింది. జాతీయ ప్రయోజనాలు కాపాడుకొనేందుకు అమెరికా అధిపత్యానికి అడ్డుకట్ట వేస్తున్న వెనిజులా అధ్యక్షుడు చావెజ్‌ను తొలగించటానికి అమెరికా చేసిన ప్రతి కుట్రకూ అక్కడి బూర్జువావర్గంలోని దళారీ సెక్షను తోడ్పడుతూవున్నది. భారత బడాబూర్జువావర్గం కూడా సామ్రాజ్యవాదులతో షరీకై పీడిత వర్గాలను అణచి వేస్తున్నది. జాతీయ ప్రజాస్వామిక అకాంక్షలకు సున్నామట్టింది.

సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలకు రక్షకులైన భూస్వాములు, బడాపెట్టుబడిదారులు, దళారీలపై విజయం సాధించసంతవరకు సామ్రాజ్యవాదంపై విజయం సాధించలేము. దేశానికి, ప్రజానీకానికి అవసరమైన ప్రజాతంత్రం, అభ్యుదయం అసాధ్యం. కాబట్టి సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటాన్ని, నూతన ప్రజాతంత్రం కొరకు పోరాటాన్ని కొనసాగించాల్సిన

తమ తోటి సహోదరులైన కూలీలకు ప్రజానీకం విజ్ఞప్తి చేశారు. ప్రజలను భయభ్రాంతులకు గురిచేయాలనుకునే పోలీసులు చర్యలన్నీ నిష్ఫలమైనాయి. ప్రత్యక్షంగా చర్య తీసుకోవటం ద్వారా ప్రజలను ఖాళీ చేయించాలని పోలీసులు నిర్ణయించుకున్నా. ప్రజలు దానికి లొంగలేదు. భూమి కోసం వారు స్థిరంగా నిలబడ్డారు. తమను బలవంతంగా ఖాళీచేయించ బూనుకుంటున్న ప్రభుత్వ పోలీసుచర్యలను వారంతా పెద్దపెట్టున ఎలుగెత్తి ఖండించారు. చాలా పెనుగులాట తదనంతరం, పోలీసు బలగాలు, ప్రభుత్వాధికారులు అక్కడి నుండి వెనుదిరిగాయి.

రాబోయే రోజులలో ప్రభుత్వం ఏమి చేయ బోతున్నదనేది ప్రశ్నగా వుంది. తమ న్యాయమైన డిమాండ్ల పట్ల ప్రభుత్వం మూర్ఖంగా ఉండటం ప్రజల ఆగ్రహాన్ని పెంచుతున్నది. ప్రజల జీవనాన్ని, జీవితాలను, పర్యావణాన్ని, తీరప్రాంత రక్షణను బలిపెట్టి సూపర్ లాభసముపార్జన వేధ్యేయంగా గల బడాబూర్జువాల, బహుళజాతి సంస్థల ప్రయోజనాల పరిరక్షణకు ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వాలుగా చెప్పుకోబడేవి పూనుకొని వ్యవహరించటం పట్ల విన్యయానికి గురౌతున్నారు. ఏమైనా, తమ న్యాయమైన హక్కును సాధించుకోవటానికి వారంతా కృత నిశ్చయంతో వున్నారు.

‘ఉపకులియా జమి-ఓ-జంగల్ సురఖ్యాసమితి’ కార్యదర్శి బటకృష్ణ స్వామిన్ తమ సంస్థ తరపున న్యాయమైన తమ డిమాండ్లకు మద్దతునీయవలసిందిగా ప్రజాతంత్ర వాదులకు, మేధావులకు, ప్రజాసంఘాలకు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నారు.

-భూమి, జీవనం, పర్యావరణం, కోస్తా తీరప్రాంత పరిరక్షణ కోసం పేద ప్రజలు సాగిస్తున్న న్యాయమైన పోరాటానికి మద్దతును, సంఘీభావాన్ని అందజేయాలి.

-న్యాయమైన ప్రజల పోరాటాన్ని నిర్బంధ చర్యలద్వారా అణచివేసే ప్రభుత్వ ప్రయత్నాలను నిర్వ్వంధ్యంగా ఎలుగెత్తి ఖండించాలి; ఈ విధమైన ప్రయత్నాలను వెంటనే విరమించుకోవాలని డిమాండ్ చేయాలి.

-కోస్తా తీర ప్రాంతంలో భూములను, ఇతర వనరులను బహుళజాతి కార్పొరేషన్స్‌కు, భారత కార్పొరేటు శక్తులకు కట్టబెట్టే పథకాలన్నింటినీ రద్దుచేసుకోవాలని డిమాండ్‌చేయాలి. ★

కర్తవ్యం, ఈ దేశప్రజలపై ఇంకా మిగిలిపోయేవుంది. ఇటువంటి నిలకడైన పోరాటాన్ని సాగించగలిగినది కార్మికవర్గమేనని 20వశతాబ్దపు చరిత్ర చాటిచెప్పింది. భారత కార్మికవర్గం ఈ పోరాటాన్ని నిర్వహించటానికి పూనుకోవటమే కాక, ఈ సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంలో విజయం సాధించేందుకు అవసరమైన నాయకత్వాన్ని అందించే స్థాయికి తనను తాను మలచుకోవాలి, తగు నాయకత్వం అందించాలి. కార్మికవర్గపు తక్షణ, అవశ్య కర్తవ్యం ఇదే.

సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటాన్ని విజయవంతంగా నిర్వహించని మన పాలకుల, పాలకవర్గాలకు వ్యతిరేకంగా, ‘జమీందారీ, భూస్వామ్య విధానం రద్దు-దున్నేవానికే భూమి’ అనే నినాదాన్ని అమలుపర్చని పాలకులకు వ్యతిరేకంగా ‘విదేశీవన్ను బహిష్కరణ - దేశీ ఉత్పత్తులను ప్రోత్సహించటం’ అన్ననినాదాన్ని భూస్థాపితం చేసిన పాలకులకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాన్ని తుదికంటా కొనసాగించి, సామ్రాజ్యవాదాన్ని పూర్తిగా అంతం చేయాలనుకుంటున్న శక్తులన్నీ, దేశంలోని కార్మిక వర్గాన్ని సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటం చేపట్టేందుకు సన్నాహపరిచి, ఒక నాయకత్వ స్థాయికి తీసుకెళ్ళటంలో సహకరించాలి.

కార్మికవర్గం-ఈ చారిత్రక కర్తవ్య నిర్వహణకు పూనుకుని, మరింత పట్టుదలతో నిర్వహించటానికి ఆగస్టు 9 క్విట్ ఇండియా 70వ వార్షికోత్సవాన్ని- అలాగే నాటి క్విట్ ఇండియా ఉద్యమకాలంనాటి సామాన్య ప్రజల సాహసాలు, త్యాగాలు, తెగువలను ప్రేరణగా తీసుకోవాలి. కార్మికులమైన మనం అందుకు పూనుకుందాం!

అంతిమ విజయం కార్మికవర్గానిదే!

విజయవాడ 1-8-12

అఖిల భారత కార్మిక సంఘాల సమాఖ్య(న్యూ) రాష్ట్ర కార్యవర్గం, ఆంధ్రప్రదేశ్

పని ప్రదేశాలల్లో ‘ప్రమాదాలు’

ప్రస్తుత సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ యుగంలో పని ప్రదేశాల్లో సంభవించే ప్రమాదాలు కార్మికులను బలితీసుకోవటమో లేదా తీవ్రంగా గాయపరచటమో సర్వసాధారణమైంది. మన దేశంలో సంభవిస్తున్న ఈలాంటి పని ప్రదేశాల్లో ప్రమాదాల బారినపడి ప్రతిరోజూ వందమందికి తక్కువగాకుండా కార్మికులు మరణిస్తున్నారనేది అతిశయోక్తికాదు. వార్తా పత్రికల వంటి ప్రచార మాధ్యమాలు జిల్లా, స్థానిక వార్తల ప్రత్యేక అనుబంధాలతో ఎక్కడికక్కడ ప్రాంతీయీకరించబడటంతో ఈ ప్రమాదాల తీవ్రత, పర్యవసానాలను ఏ ఒక్కరూ సమగ్రంగా అర్థం చేసుకోలేకపోతున్నారు.

వాస్తవానికి, అందుబాటులో నున్న ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞాన సహాయంతో, చిత్తశుద్ధితో, నిజాయితీగా ప్రయత్నిస్తే ఈ ప్రమాదాలన్నీ నివారించగలిగేవే. కానీ, పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలు కార్మికుల భద్రతను ఒక లాభదాయక అంశంగా పరిగణించటం లేదు. సూపర్ లాభాల సాధనే పరమావధిగా కొనసాగిస్తున్న నయాఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలు, కార్మికులను ప్రాణమున్న మనుషులుగా చూడ నిరాకరిస్తూ, మానవశ్రమను ఒక సరుకుగా దిగజార్చాయి. కనుక కార్మికుల జీవితాలకు, వారి ప్రాణాలకు కల్పించే భద్రత అనేది కూడా ఖర్చు-లాభాల అంశంగా పరిగణించబడుతూ, కార్మికులకు భద్రత కల్పించేందుకు వెచ్చించే ఖర్చు, పని ప్రదేశ ప్రమాదాల ఫలితంగా అయ్యే ఖర్చు కన్నా అధికమైనదిగా, ఖరీదైనదిగా భావిస్తున్నారు. ఈ ప్రమాదాల కొరకు వెచ్చించే పరిహార మొత్తాల్ని బీమాకంపెనీలే చెల్లిస్తాయి.

పాకిస్తాన్ : బాయిలర్ ప్రేలుడు కారణంగా కూలిపోయిన పరిశ్రమ

2012 ఫిబ్రవరి 6న, లాహోర్-ముల్తాన్‌రోడ్‌లోని మూడు అంతస్తుల ఔషధ తయారీ పరిశ్రమలో ఒక బాయిలర్ పేలుడు సంభవించి, ఫ్యాక్టరీ భవనం మొత్తంగా కుప్పకూలింది. ఈ ప్రమాదంలో ఇద్దరు కార్మికులు మరణించగా, ఆ భవన శిథిలాలలో మరో ఆరుగురు కార్మికులు చిక్కుకు పోయారు.

హరిద్వార్ : ఫ్యాక్టరీ అగ్నిప్రమాదంలో 9 మంది కార్మికుల మృతి

ఫిబ్రవరి 9 రాత్రి, డెహ్రాడూన్ దగ్గరలోని మంగుళూరులో మందావలివద్ద ‘ఒనిడా’ ఫ్యాక్టరీ వాషింగ్ మెషిన్ల తయారీ యూనిట్‌లో సంభవించిన అగ్నిప్రమాదంలో ఒక అసిస్టెంట్ జనరల్ మేనేజర్‌తో సహా 9 మంది కార్మికులు చనిపోయారు. అగ్నిప్రమాదం జరిగిన సమయంలో 11 మంది కార్మికులు ఫ్యాక్టరీ లోపలున్నారు. లోపల చిక్కుకుపోయిన ఇద్దరి శరీరాలను వెలికి తీసేందుకు ప్రయత్నాలు సాగుతున్నాయి. పారిశ్రామిక యూనిట్లలో ప్రభుత్వం భద్రతా చట్టాలను అమలు చేయకపోవటమే ఈ ప్రమాదానికి కారణం. యాజమాన్యం భద్రతా చట్టాలను ఎంతటి ఘోరంగా తుంగలో తొక్కివేసిందీ, అగ్నినిరోధక యంత్రసామగ్రి కనీసం లేకపోవటమనే దానితో వెల్లడైంది.

ఉత్తరప్రదేశ్ : గనుల దుర్ఘటనలో కార్మికుల మృతి

ఫిబ్రవరి 27న, ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని సోనభద్రజిల్లా-ఓబ్రావద్ద బిలిముక్తి గనుల తవ్వక ప్రాంతంలో, ఒక కొండపైనున్న విద్యుత్తు టవర్ కూలిపోయింది. దాదాపు 24 మంది కార్మికులు మృతిచెందారని భావిస్తున్నారు. రెండు హైటెన్షన్ విద్యుత్తు టవర్లు కూలిపోవటం వలన చిన్నకొండయొక్క చరియలు విరిగిపడి ఈ శిథిలాలక్రింద కార్మికులు సజీవ సమాధి అయ్యారు. ఐదుగురు కార్మికుల మృతశరీరాలను వెలికి తీశారు. ఇతర శరీరాల కోసం గాలింపు చర్యలు చేపట్టారు. ఈ ప్రాంతంలో మోతాదుకు మించి అత్యధికంగా గనుల తవ్వకం సాగించటమే కార్మికుల మృతికి కారణమైన ప్రమాదానికి దారితీసింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : రసాయన పరిశ్రమలో ప్రేలుడు-ఒకరి మృతి-ఇద్దరికి గాయాలు

2012 మార్చి 2వ తేదీన, నంగారెడ్డిలోని కాజీపల్లి పారిశ్రామిక ప్రాంతంలో-శ్రీరామా ఫ్లోరోకెమ్ ఇండస్ట్రీస్ అనే రసాయన పరిశ్రమలో ప్రేలుడు సంభవించి ఒక కార్మికుడు అక్కడికక్కడే మృతిచెందగా ఇద్దరు కార్మికులు తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. పరిశ్రమ నాల్గవ బ్లాక్‌లోని ఒక రియాక్టర్‌ను అతిగా వేడిచేయటం వలన ఈ ప్రేలుడు జరిగిందని భావిస్తున్నారు. భద్రతా ప్రమాణాలను పాటించని యాజమాన్య చర్యల ఫలితంగా అప్పటికి గత 15 రోజులలో, అదే పరిశ్రమలో నాలుగు ప్రమాదాలు జరిగాయని కార్మికులు వెల్లడించారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : బాణసంచా పరిశ్రమలో ప్రేలుడు-నలుగురు కార్మికుల దుర్మరణం

మార్చి 7న నెల్లూరు జిల్లా, ఆత్మకూరు పట్టణానికి 2 కి.మీ. దూరంలోనున్న-చట్టబద్ధ అనుమతి పొందిన ఒక టపాకాయల తయారీ పరిశ్రమలో, రసాయనాలను కలుపుతుండగా పెద్ద పేలుడు సంభవించి నలుగురు కార్మికులు దుర్మరణం పాలయ్యారు. వారి శరీరాలు గుర్తుబట్టలేని విధంగా కాలిపోయాయి. ఈ ప్రమాదానంతరం, ఈ పరిశ్రమ యజమాని పరారీ అయ్యాడు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : మరో టపాకాయల పరిశ్రమలో ప్రేలుడు-ముగ్గురి మృతి

శ్రీకాకుళం జిల్లా -సంతకావిటి మండలంలోని అనేక గ్రామాలలో టపాకాయలను కుటీర పరిశ్రమల మాదిరిగా ఉత్పత్తి చేస్తారు. గరికపాడు గ్రామంలోని ఇలాంటి ఓ పరిశ్రమలో మార్చి 13న తయారుచేస్తున్న టపాకాయల పేలుడుకు ఇద్దరు వ్యక్తులు మృతిచెందారు; ఒకరికి తీవ్రగాయాలయ్యాయి. అదే రోజున, నివగం గ్రామంలో టపాకాయల రసాయనాలు కలిపే సందర్భంలో సంభవించిన మరో ప్రేలుడు సంఘటనలో 75 శాతం కాలిన గాయాలతో ఒక వ్యక్తి చావుబతుకుల మధ్య కొట్టుమిట్టాడుతున్నాడు.

చైనా : గని ప్రమాదాలలో 5గురు కార్మికుల మృతి-17 మంది గల్లంతు

మార్చి 22న, ఒక గనిలో వాయువు ప్రేలుడు కారణంగా 5గురు గని కార్మికులు మృతి చెందారు; 17 మంది గనిలో చిక్కుకు పోయారు. గని ప్రవేశస్థలం నుండి 50 మీటర్ల లోతున-భూగర్భంలో బొగ్గగనిలో కార్మికులు పని చేస్తుండగా ఈ దుర్ఘటన జరిగింది. గనులలో చేపట్టవలసిన నియంత్రణ చర్యలు చేపట్టకుండా, అధికారులు అవినీతి, అసమర్థతలో కూరుకుపోయిన కారణంగా, త్వరితగతిన లాభాలాశించేందుకు భద్రతను గాలికొదిలేసిన యజమానుల కారణంగా చైనాలో గనులు అత్యంత ప్రమాదకరమైనవిగా ‘ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి’గాంచాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : బాణసంచా పరిశ్రమలో ప్రేలుడు-ఒకరి మృతి-ఐదుగురుకి గాయాలు

2012 ఏప్రిల్ 2న పశ్చిమగోదావారి జిల్లా తాటిపర్లు గ్రామంలో ప్రభుత్వ అనుమతి కలిగివున్న ఒక బాణసంచా తయారీ పరిశ్రమలో రసాయనాల ప్రేలుడు కారణంగా ఒక కార్మికుడు అక్కడికక్కడే మృతిచెందగా 8 మంది కార్మికులకు తీవ్ర గాయాలయ్యాయి. ముగ్గురు కార్మికుల పరిస్థితి విషమంగా వుంది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : ఐదుగురు కూలీల సజీవ సమాధి

ఏప్రిల్ 12న, గుంటూరులో-బెంగుళూరుకు చెందిన ఒక నిర్మాణ కంపెనీ, నారాయణ విద్యాసంస్థలకు చెందిన ఒక స్థలంలో మట్టి తవ్వకాలు సాగిస్తుండగా మట్టి చరియలు విరిగిపడి లోనున్న ఐదుగురు కూలీలు సజీవ సమాధి చేయబడ్డారు. గుంటూరు మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ నుండి ఎలాంటి అనుమతులూ లేకుండానే ఈ నిర్మాణ పనులు చేపట్టి నిర్వహిస్తున్నారని తెలియవచ్చింది.

౦ మరోవైపున, కార్మికుల ప్రాణాల, జీవితాల భద్రత, పరిరక్షణకు జవాబుదారులుగా ఉండాల్సిన బాధ్యతాయుతమైన ప్రభుత్వాలు సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ, గ్లోబలీకరణ విధానాల అమలు నేపథ్యంలో-తమ పాత్రను రద్దుపరచుకుని, కార్మికులను నిక్కువదోపిడీకి గురిచేసేందుకు పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలకు పూర్తి స్వేచ్ఛనిచ్చాయి. ఈ విధమైన వాతావరణం పనిప్రదేశ ప్రమాదాల తీవ్రతను పెంచటంతోపాటుగా పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలు ఏ విధమైన చట్టపరమైన భయాలూ లేకుండా కార్మికుల భద్రతపట్ల నేరపూరితమైన క్రూర నిర్లక్ష్యం వహించటాన్ని మరింత తీవ్రం చేస్తున్నది.

భద్రతా నియంత్రణలను పాటించకుండా, భద్రతా ప్రమాణాలను ఉద్దేశపూరితంగా లక్ష్యపెట్టకుండా, అవసరమైన భద్రతా చర్యలు చేపట్టకుండా, భద్రతాసౌకర్యాలు, పరికరాలను కల్పించకుండా, ప్రమాదాలకు కారణమైన నాసిరకమైన ఉత్పత్తి యంత్రపరికరాలను ఉపయోగిస్తూ, భద్రతాసౌకర్యాలపై వెచ్చించే ఖర్చును తగ్గించివేస్తూ, తర్ఫీదు లేదా శిక్షణ పొందని లేదా తగిన అనుభవం లేని కాంట్రాక్టు లేదా జాబ్ సోర్సింగ్ లేదా రోజువారీ కూలీలను (కార్మికుల భద్రతా చట్టలేవీ వీరికి వర్తించవు) ప్రమాదకర పనులలో ఉపయోగించటమనే- పారిశ్రామిక యాజమాన్యాల చర్యలు-తమ ఖర్చులను తగ్గించుకునే ఏకైక ఉద్దేశ్యంతో చేపడుతున్న చర్యలు-పని ప్రదేశ ప్రమాదాలకు కారణాలుగా వున్నాయి. ఇవన్నీ నివారించదగినవే. సూపర్ లాభార్జనల వేటలో భాగంగా పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలు బలవంతంగా కార్మికులపై రుద్దుతున్న పని ప్రదేశ ప్రమాదాలివి.

పంజాబ్ : ఫ్యాక్టరీ భవనం కూలి 6గురు కార్మికుల మృతి - శిథిలాలలో కార్మికులు

ఏప్రిల్ 15న పంజాబ్‌లోని జలంధర్‌లో, శీతల్ ఫ్యాబ్రిక్స్ అనే దుప్పట్లు తయారు చేసే సంస్థకు చెందిన నాలుగు అంతస్తుల భవనం కూలిపోయిన ఘటనలో కనీసం ఆరుగురు కార్మికులు మృతిచెందగా, మరి అనేక మంది కార్మికులు ఆ శిథిలాల క్రింద చిక్కుకుపోయారు. ఈ పరిశ్రమ యజమాని-ప్రముఖ పారిశ్రామిక వేత్త షీతల్‌ను పోలీసులు అరెస్టుచేశారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : గనిలో చిక్కుకుపోయిన 8మంది కాంట్రాక్టు కార్మికులు

ఏప్రిల్ 19న, బెల్లంపల్లిలోని శాంతిఖిని టెక్నోమైన్‌వద్ద 8 మంది కాంట్రాక్టు కార్మికులు, వారి సూపర్ వైజర్‌తో సహా 284 మీటర్ల లోతున, భూగర్భంలోని గనిలో సాంకేతిక వైఫల్యం కారణంగా 22 గంటలపాటు చిక్కుకుపోయారు. అయినప్పటికీ కాంట్రాక్టరు ఆ కార్మికులను వెలికితీసే చర్యలను ఒక రోజువరకూ చేపట్టలేదు. చిక్కుకుపోయిన కార్మికుల కుటుంబసభ్యులు, తోటి కార్మికుల ఆందోళనల తర్వాత మాత్రమే వారిని రక్షించే చర్యలు చేపట్టారు. కార్మికులను రక్షించటంలో తీవ్రనిర్లక్ష్యం వహించిన గని యాజమాన్యపు చర్యలు తీవ్ర గర్హనీయమైనవి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : మేడేనాడు విశాఖ స్టీల్‌ప్లాంటులో ప్రేలుడు-ఇరువురు కార్మికుల దుర్మరణం

2012 మేడే నాడే, కేంద్రప్రభుత్వరంగ సంస్థ విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్‌లో ఇటీవలే నిర్మించిన బ్లాస్ట్‌ఫర్నెస్-3లో జరిగిన పేలుడుకు, అక్కడి పనిలో వున్న ఇద్దరు కాంట్రాక్టు కార్మికులు సజీవ దహనమయ్యారు. బ్లాస్ట్‌ఫర్నెస్-3 విస్తరణ పనులను నిర్వహిస్తున్న కాంట్రాక్టర్ల నిర్లక్ష్యమే ప్రమాదానికి కారణమైంది.

ధాయ్‌లాండ్ : ఫ్యాక్టరీలో పేలుడు-12 మంది కార్మికుల మృతి

మే 5న-మాప్ తా ఫుట్ పారిశ్రామిక ప్రాంతంలో బ్యాంకాక్ సింథటిక్ కంపెనీ అనే ఒక పెట్రోరసాయన సంస్థలో సంభవించిన భారీ ప్రేలుడులో 12 మంది కార్మికులు మరణించగా మరో 140 మంది కార్మికులు గాయపడ్డారు. ధాయ్‌లాండ్‌లోని రేయాంగ్ రాష్ట్రంలో ఈ పారిశ్రామిక ప్రాంతమే అతిపెద్దదిగా వుంది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : అమ్యోనియా వాయువు వెలువడటం కారణంగా 30 మంది కార్మికులకు అస్వస్థత

మే 7న కాకినాడలోని నికిల్ ఎడిబుల్ ఆయిల్ రిఫైనరీలో అమ్యోనియా వాయువు వెలువడిన కారణంగా యంత్రాలను శుభ్రపరిచే పనిలో వున్న 30 మంది కార్మికులు తీవ్ర అస్వస్థతకు గురయ్యారు. ఫ్యాక్టరీ క్రింది అంతస్తులో వ్యాపించిన వాయువును గమనించిన పై అంతస్తులోని కార్మికులు ప్రాణభీతితో భవనం పైనుండి దూకేశారు. ఈ విధంగా దూకటం వలన ఇద్దరు కార్మికులకు తీవ్ర గాయాలయ్యాయి. విషవాయువు సోకిన కార్మికులలో ముగ్గురు కార్మికుల పరిస్థితి విషమంగా వుంది. ఫ్యాక్టరీలో కనీసపాటి భద్రతా ప్రమాణాలనేవే లేని కారణంగా ఈ ప్రమాదం చోటు చేసుకున్నది.

హైదరాబాదు : ప్రేలుడులో ఐదుగురు బాల కార్మికులకు తీవ్రగాయాలు

మే 20న, హైదరాబాదులోని సింగరేణి కాలనీలో గ్యాస్ సిలిండర్ ప్రేలుడులో ఐదుగురు బాల కార్మికులు గాయపడ్డారు. గ్యాస్ మాఫియా చట్టవిరుద్ధంగా గ్యాస్ సిలిండర్లను నింపుతూ, ఆ పనిలో బాల కార్మికులను ఉపయోగిస్తున్న సందర్భంలో ఈ ఘటన జరిగింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : ప్రాసెసింగ్ యూనిట్ కుప్ప కూలిన ఘటనలో నలుగురు కార్మికుల మృతి

2012 జూన్ 5న, విస్సన్నపేట మండలం-చంద్రపుల్ల గ్రామంలోని ఒక మామిడి ప్రాసెసింగ్ యూనిట్‌కు నిర్మించిన భారీ పాకలు గాలులకు కూలిపోవటంతో అందులో పనిచేస్తున్న ఇద్దరు బాల కార్మికులతో సహా నలుగురు మహిళా కార్మికులు మృతిచెందారు. మరో 20 మంది తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. మరణించిన నలుగురు మహిళా కార్మికులు విస్సన్నపేట దళితవాదకు చెందినవారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : వడదెబ్బకు గ్రామీణ ఉపాధిహామీ పథక కూలీల మృతి

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో గ్రామీణ ఉపాధిహామీపథకం అమలవుతున్న పలు ప్రాంతాలలో తాగునీరు, ఎండబారి నుండి తలదాచుకునే పాకలు, ప్రధమ చికిత్స సౌకర్యాల వంటి వాటిని కల్పించటంలో సంబంధిత అధికారుల ఘోర నిర్లక్ష్యం ఫలితంగా ఏప్రిల్ 24-మే 10 తేదీల మధ్య ఆదిలాబాద్ జిల్లాలోని వివిధ ప్రాంతాలలో 15 మంది కూలీలు, 20 మంది గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథక కార్మికులు చనిపోయారు. త్రాగునీటి సౌకర్యం కోసం, వడదెబ్బనుండి రక్షణకోసం కార్మికులు పదేపదే చేసిన విజ్ఞప్తులను ఉన్నతాధికారులు పెడచెవిస పెట్టారు.

మే 16న గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథక మహిళా కార్మికురాలు-విజయనగరం జిల్లా చీపురుపల్లి గ్రామంలో వడదెబ్బకు సామ్మనీల్లి, ఆపై మరణించింది. పని ప్రదేశాలలో కనీస వసతుల కల్పనకై ఆరాకొరగా కేటాయించిన నిధుల్నికూడా అధికార యంత్రాంగం దిగమింగింది.

పని ప్రదేశాల్లో సంభవించిన ప్రమాదాల కారణంగా చనిపోయిన సందర్భంలో కార్మికులకు అందించే పరిహారానికి సంబంధించి చట్టప్రకారం చెల్లించవలసిన డబ్బుకూడా బాధిత కుటుంబాలకు చెల్లించటంలేదు.

చైనా : సొరంగంలో సంభవించిన ప్రేలుడు-20 మంది కార్మికుల దుర్మరణం

మే 19న, ఎక్స్‌ప్రెస్ మార్గాన్ని కలిపే సొరంగంలో జరిగిన ప్రేలుడు కారణంగా 20 మంది కార్మికులు మరణించారు. సొరంగంలో ఈ కార్మికులు నిర్మాణ పనులు చేస్తుండగా ఈ ప్రమాదం బారిన పడ్డారు.

పెరుగుతున్న ధరలు— అదుపు చేయని ప్రభుత్వం

అడ్డు, అదుపు లేకుండా పెరుగుతున్న నిత్య జీవితావసర వస్తువుల ధరలతో సామాన్య ప్రజలే కాదు, మధ్యతరగతి ప్రజలు సైతం అంగడికెక్కాలంటేనే హడలెత్తి పోతున్నారు. ధరలను నియంత్రించాల్సిన ప్రభుత్వం మాత్రం చోద్యం చూస్తున్నది. గత రెండు సంవత్సరాల కాలంలో నిత్యావసర సరుకులన్నింటి ధరలు 40%పైగా పెరిగాయి. కుటుంబ ఖర్చు రెట్టింపు అయ్యింది. వీటికి తోడు పిల్లల ఫీజులు, ఇంటి అద్దె, విద్యుత్‌ఛార్జీలు, సిలెండర్ ఛార్జీల పెరుగుదలతో కుటుంబ పోషణ మోయలేని భారంగా మారింది. వచ్చే ఆదాయం కుటుంబ ఖర్చులకు సరిపోక అప్పుచేసి బ్రతకాల్సి వస్తున్నది. దేశంలో అమలు జరుగుతున్న సరళీకృత ఆర్థిక విధానాలు, ప్రపంచ వాణిజ్య ఒడంబడిక, ప్యూచర్‌ట్రేడింగ్ విధానాల పేరుతో విపరీతంగా సరుకులు పెద్దస్థాయిలో నిల్వచేయటం, రూపాయి విలువ పతనం–ధరల పెరుగుదలకు ముఖ్యమైన కారణాలుగా ఉన్నాయి. దీనితో బడా బహుళ జాతి సంస్థల గుత్తాధిపత్యంతో మార్కెట్‌లో వారి ఇష్టానుసారం ధరలు నిర్ణయించబడుతున్నాయి.

మరీ ముఖ్యంగా గత నాలుగు సంవత్సరాలుగా నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు ఆకాశం వైపు పరుగులు తీస్తున్నాయి. బియ్యం, కందిపప్పు, దినుసులు, శనగపప్పు, చింతపండు, నూనెలు, పంచదార మొదలైన

వాటి ధరలు విపరీతంగా పెరిగాయి.2009 నుండి 2012వరకు వాటి ధరల పెరుగుదలని గమనిస్తే ఈ విషయం స్పష్టమౌతుంది.

వస్తువు	2009	2010	2011	2012
బియ్యం(మేటరకం)	16	18	24	32–36
కందిపప్పు	56	80	90	85
పల్లీలు	70	75	80	94
శనగపప్పు	40	54	70	82
గోధుమలు	20	25	32	40
చింతపండు	68	120	160	120
సస్ ఫ్లవర్ ఆయిల్	50	65	77	84
వేరుశనగనూనె	78	88	105	120
పామాయిల్	50	55	65	75
పాలు(లీటర్)	26	32	34	38
గ్యాస్‌సిలెండర్	342	395	402	402

(ఆధారం : ఆంధ్రప్రభ 8.7.12)
నిత్యావసర వస్తువులతోపాటు మార్కెట్‌లో కూరగాయల ధరలు మండిపోతున్నాయి. గత మూడు నెలల నుండి వీటి ధరలు మూడు రెట్లు పెరిగాయి. దోసకాయలు, దొండకాయలు కూడా కేజీ 20రూ. ధర

ఆంధ్రప్రదేశ్ : విశాఖస్థీలు ప్లాంటులో కన్వేయర్ బెల్టు దగ్గం

మే 22న, బ్లాస్ట్ ఫర్వైస్-3లోకి యస్.సి. కన్వేయర్ బెల్టుద్వారా వెళ్ళే మరిగే ద్రవ ఇనుము చిందటం ద్వారా, కన్వేయర్ బెల్టు 250 మీటర్లు కాలిపోయి ఒక కోటి రూ॥ నష్టం జరిగింది. అనుభవం లేని, తర్ఫీదు పొందని కాంట్రాక్టు కార్మికులను కీలకమైన, ప్రమాదకరమైన స్థానాలలో నియమించటం కారణంగా విశాఖ స్థీలు ప్లాంటులో చాలా తరచుగా ప్రమాదాలు సంభవిస్తున్నాయని వివిధ కార్మిక యూనియన్ల నాయకులు వాపోతున్నారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : లాంకో ధర్మల్ విద్యుత్తు కేంద్రంలో ఒక కార్మికుని మృతి

విజయవాడకు దగ్గరలోని కొండపల్లి వద్దనున్న ల్యాంకో ధర్మలు విద్యుత్తు కేంద్రంలో పనిచేసే ఒక కార్మికుడు, జూన్ 14న–మట్టి పనులు చేస్తుండగా ప్రొక్లెయినర్ ఢి కొనటంతో అక్కడికక్కడే మృతి చెందాడు. యాజమాన్యం విజయనగం జిల్లా లోని మృతుని గ్రామానికి ఆ శవాన్ని గుట్టుచప్పుడు కాకుండా తరలించింది.

చైనా : ప్రేలుడు కారణంగా 14 మంది కార్మికుల మృతి

జూన్ 18న, చైనాలోని హూవాయాంగ్ కౌంటీలో డాంటన్ ఫైర్ వర్మ్ ఫ్యాక్టరీలో చట్ట విరుద్ధంగా చేపట్టిన బాణాసంచా తయారీలో ప్రేలుడు జరిగి 14 మంది కార్మికులు చనిపోగా, 12 మంది తీవ్రంగా గాయాలపాలయ్యారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : విశాఖ స్థీలు ప్లాంటులో ప్రేలుడు–19 మంది మృతి

జూన్ 13 రాత్రి విశాఖపట్నంలోని విశాఖ స్థీలు ప్లాంటులో సంభవించిన పెను ప్రమాదంలో, ప్రేలుడు కారణంగా 19 మంది కార్మికులు మరణించారు. ఆ సమయంలో మొత్తం 25 మంది కార్మికులు విధుల నిర్వహణలో వున్నారు. వీరిలో అత్యధిక కార్మికులు స్థీలు ఫ్యాక్టరీ విస్తరణ పనులు చేపట్టిన వివిధ కాంట్రాక్టు కంపెనీల ఔట్ సోర్సింగ్ కార్మికులే. యంత్ర సామగ్రిలో వాడిన నాసిరకం పరికరాలు; తర్ఫీదు పొందని, తగిన అనుభవం లేని కార్మికులను ఆ ప్రదేశంలో పనికి కాంట్రాక్టరు నియమించటం– ప్రమాదానికి కారణాలుగా వున్నాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : అగ్రి–కెమికల్ ఫ్యాక్టరీలో ప్రేలుడు–18 మంది కార్మికులకు తీవ్ర గాయాలు

జూన్ 30న, శ్రీకాకుళం జిల్లా, ఎచ్చెర్ల మండలం–చిలకపాలెం గ్రామంలో నాగార్జున అగ్రికెమ్ ఫ్యాక్టరీ అనే ఒక పురుగుమందు తయారీ పరిశ్రమలో ఒక రియాక్టర్ ప్రేలుడు కారణంగా 18 మంది కార్మికులు తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. ఈ పేలుడు తదనంతరం వెలువడిన ప్రమాదకర, విష వాయువుల కారణంగా పరిసర గ్రామాలలోని ప్రజానీకాన్ని ఖాళీ చేయించాల్సి వచ్చింది. కాలుష్య నియంత్రణ అధికారులతో, సంబంధిత ప్రభుత్వ అధికార యంత్రాంగంతో యాజమాన్యపు లాలూచీతో పరిశ్రమలో చేపట్టవలసిన కనీస భద్రతా చర్యలను చేపట్టకపోవటం కారణంగా ఈ ప్రమాదం సంభవించింది. ఈ విధంగా అగ్రికెమ్ ఫ్యాక్టరీ యాజమాన్యం కార్మికుల, అదేవిధంగా పరిసర గ్రామాల ప్రజల భద్రతను గాలికొదిలేసింది.

హైదరాబాదు : హారుశుద్ధు డ్రైన్లలో పనిచేసే ఒక కార్మికుని గల్లంతు–నలుగురికి తీవ్రగాయాలు

జూన్ 20న, హైదరాబాదు మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ పరిధిలో భూగర్భ మురుగు కాల్వల మరమ్మత్తులు, అందులో పేరుకుపోయిన చెత్తాచెదారంను తొలగించేందుకు, ఒక కాంట్రాక్టరు ఐదుగురు రోజువారీ కూలీలను పనిలో పెట్టుకుని, వారిని 150 మీటర్ల దూరం పేరుకుపోయిన చెత్తను తొలగించే పనిలో వుంచాడు. కాగా, ఇంతటి కష్టతరమైన పనికి తాము సరిపోమని, పైగా తాము ఈ పనిలో తర్ఫీదు పొందిన వారిమి కాదని ఆ కూలీలు మొత్తుకుంటున్నా ఆ కాంట్రాక్టరు చెవికెక్కించుకోలేదు. ఈ స్థితిలో, వారు ఆ భూగర్భ డ్రైయిన్‌లో దిగి పనిని ప్రారంభించారు. ఒక్కసారిగా డ్రెయిల్ వచ్చిన ప్రవాహ ఉధృతికి ఒక కార్మికుడు కొట్టుకుపోయి మృతిచెందగా, మిగతా నలుగురు తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. డ్రెయిన్లు, మాన్‌హోల్స్‌లోనూ దిగి పనిచేసే కార్మికులకు –ప్రిన్సిపల్ ఎంప్లాయర్‌గావున్న హైదరాబాద్ మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ ఆక్టిజన్ సిలిందర్లను, తొడుగులను, దీపాలను ముందుగా ఇవ్వవలసిన బాధ్యత వుంది. కానీ జి.హెచ్.ఎమ్.సి. అధికారులు ఏనాడూ ఈ భద్రతా ప్రమాణాలను పాటించలేదు; ఈ పనులకు నియోగించే కార్మికులకు తగిన శిక్షణా గరపటంలేదు. కాగా జిహెచ్‌ఎమ్‌సి కమీషనర్ ఈ ఘటనలో తమ వైఫల్యాన్ని కప్పిపుచ్చుకుంటూ కాంట్రాక్టరు నిర్లక్ష్యం కారణంగా ఈ ప్రమాదం సంభవించిందని, ఆ తప్పుని కాంట్రాక్టరుపైననే ఎంచుతూ, అతనిపై కఠిన చర్యలు తీసుకుంటామని ప్రకటించాడు. ప్రిన్సిపల్ ఎంప్లాయర్ యొక్క నేరపూరిత నిర్లక్ష్యాన్ని కమీషనర్ చాలా సులభంగా కాంట్రాక్టరుకు బదలాయించి చేతులు దులుపుకున్నాడు. కార్మికుల భద్రతపట్ల ఉన్నతాధికారుల ఘోర నిర్లక్ష్యం ఈ విధంగా వుంది.

మధ్యప్రదేశ్ : మట్టి తవ్వకాలలో నలుగురు మహిళా కార్మికుల మృతి

జూన్ 23న, దినారా ప్రాంతంలోని చాంద్‌వారా గనిలో నలుగురు మహిళా కార్మికులు మృతిచెందగా మరొకరు గాయపడ్డారు. కరెటా పట్టణంలో మట్టితవ్వే పనిలో వుండగా మట్టిపెళ్ళలు విరిగిపడి వీరు మృతిచెందారు.

ఉండటమే అందుకు నిదర్శనం. నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు, కూరగాయల ధరలు పెరగటం వలన ఒక్కో కుటుంబంపైన అదనంగా రెండువేల రూపాయల పైగా భారం పడుతున్నది.

ధరలను అదుపుచేయటంలో ప్రభుత్వం పూర్తిగా విఫలమైంది. తన వైఫల్యాన్ని కప్పిపుచ్చుకొనేందుకు, ప్రపంచ వ్యాపితంగా ధరలు పెరుగుతున్నాయని, అందులో భాగమే దేశంలో, రాష్ట్రంలో ధరల పెరుగుదలనీ ప్రజలను వంచిస్తున్నది. ధరలను అదుపుచేయటంలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వంపై తీవ్రమైన విమర్శలు వెల్లువెత్తటంతో పప్పు ధాన్యాల ఉత్పత్తి పెంచుతామని, అందుకోసం రైతులకు సబ్సిడీలు, రాయితీలు యిస్తామని ప్రకటించింది. కంది పంటకు గిట్టుబాటు ధర ప్రకటిస్తామని చెప్పింది. ఆచరణలో వేటినీ సక్రమంగా అమలు జరపలేదు. 2012–13సం॥కి ప్రకటించిన మద్దతు ధర కందిపంట ఉత్పత్తి ఖర్చుతో పోల్చుకుంటే చాలా తక్కువగా ఉంది. ఇదేవిధంగా వేరుశనగ, పామాయిల్‌పంటలపట్ల అనుసరించింది. ఆ పంటలకు యిచ్చిన రాయితీలను ఎత్తివేయటమే కాకుండా గిట్టుబాటు ధరలను కల్పించలేదు. పామాయిల్ పంట విస్తీర్ణం పెంచటానికి దేశంలో, రాష్ట్రంలో అనుకూలమైన పరిస్థితి ఉంది. ఆ పంట వేస్తే రైతులకు ప్రోత్సాహకరమైన రాయితీలు

ఆంధ్రప్రదేశ్ : బోరుబావి తవ్వకం పనులలో ఒక కార్మికుని మృతి–నలుగురికి గాయాలు
జూన్ 26న, నెల్లూరు జిల్లా–దొరవారి సత్రం మండలం–బూడూరు గ్రామంలో ఒక బోరు బావి నిర్మాణ పనులలో వున్న ఒక కార్మికుడు మృతిచెందగా, మరో నలుగురు గాయపడ్డారు.

చైనా : బురదలో కూరుకుపోయి 40 మంది కార్మికుల గల్లంతు

జూన్ 28న, చైనాలోని ఒక జల విద్యుత్తు కేంద్రం వద్ద బురదలో కూరుకుపోయి 40 మంది కార్మికులు గల్లంతయ్యారు. చైనాలోని సిచువాన్ రాష్ట్రంలోని బేహాచన్ జల విద్యుత్తు కేంద్ర నిర్మాణ పనులలో ఈ ప్రమాదం సంభవించింది.

రాజస్థాన్ : రవట్‌భాటా న్యూక్లియర్ ప్లాంట్‌వద్ద అణుధార్మికతకు ఇద్దరు కార్మికుల తీవ్ర అస్వస్థత

జూన్ 23న, రాజస్థాన్‌లోని రవట్‌భాటా అణుకేంద్రం యూనిట్–5లో అణుధార్మిక టైటానియమ్ అధిక మోతాదులో వెల్లడైన కారణంగా ఇద్దరు కార్మికులు తీవ్ర అస్వస్థతకు గురయ్యారు. వెల్డింగ్ పనులను నిర్వహిస్తున్న వీరు సాధారణం కంటే నాలుగైదురెట్ల మోతాదులో టైటానియం అణుధార్మికతకు గురైనట్లుగా పరీక్షలలో వెల్లడైంది.

విశాఖపట్నం : స్థీలు ప్లాంటులో ద్రవ వాయువును పీల్చిన కారణంగా ఆరుగురు కార్మికులకు అస్వస్థత

2012 జులై 2న విశాఖపట్నం స్థీలు ప్లాంటులో కాంట్రాక్టు కార్మికులు యంత్రాలను శుభ్రంచేసే పనిలో వుండగా, ఒక పైపులైనుగుండా ద్రవ వాయువు వెలువడింది. దీనిని పీల్చుకున్న ఆరుగురు కార్మికులు స్పృహ కోల్పోయి అక్కడే పడిపోయారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : మరో దుర్ఘటనలో ఒక గని కార్మికుని మృతి

జూలై 5న, విశాఖజిల్లా, గుర్ల మండలం, సదానందపురం గనులలో మాంగనీసు ఖనిజ కుప్పలు జారి మీదపడటంతో ఒక గని కార్మికుడు చనిపోయాడు–మిగిలిన వారు గాయపడ్డారు. ఈ గనుల యజమానులైన రాధాకృష్ణ మినరల్స్ అండ్ మెటల్స్ యాజమాన్యం మరణించిన కార్మికునికి 12 లక్షల పరిహారం చెల్లించటానికి అంగీకరించింది.

చైనా : గని ప్రేలుడులో 7గురు కార్మికుల మృతి

జూలై 8న, చైనాలోని హునాన్ రాష్ట్రం–లియాన్‌యువాన్ నగరం–క్వియాంగ్ జాంగ్ బొగ్గు గనులలో సంభవించిన ప్రేలుడులో ఏడుగురు కార్మికులు మృతిచెందారు. కార్మికులు భూగర్భంలో రంధ్రాలు చేసే పనిలో వుండగా ప్రేలుడుతో వాయువులు చట్టు ముట్టాయి. 39 మంది కార్మికులు తప్పుకోగా ఏడుగురు మరణించారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : కడపలోని ఓ రసాయన పరిశ్రమలో ఒక కార్మికుని మృతి

జులై 10న, కడపలోని భార్గవ రసాయన పరిశ్రమలో ఓవర్‌హెడ్ ట్యాంకును శభ్రపరిచేందుకు ద్రావకాన్ని ఉపయోగించబోగా దాని నుండి వెలువడిన విషవాయు పొగలు ఆ కార్మికులను చుట్టుముట్టాయి, వాటిని పీల్చిన కార్మికులలో ఒకరు చనిపోగా మరొకరు తీవ్ర అస్వస్థతకు గురయ్యారు.

మేఘాలయ : బొగ్గుగని ప్రమాదంలో చిక్కుకున్న 15 మంది గని కార్మికులు

మేఘాలయలోని సంత్ గారో కొండల లోతట్టు ప్రాంతంలో ఒక ప్రైవేటు బొగ్గుగని తవ్వకంలో జులై 6 నుండి చిక్కుకుపోయిన కనీసం 15 మంది కార్మికులు మృతి చెందినట్లుగా భావిస్తున్నారు. సన్నటి ఇరుకైన మార్గంలో గనిలో ఈ కార్మికులు చిక్కుకుపోయారు. విచక్షణారహితంగా, అశాస్త్రీయంగా ఈ సన్నటి ఇరుకు మార్గాలలో పాక్కుంటూ వెళ్ళి వీరు తవ్వకాలు సాగిస్తూ వచ్చారు. ఈ సన్నటి ఇరుకు గనులలో ప్రైవేటు యాజమాన్యాలు ఎక్కువగా బాల కార్మికులను ఉపయోగిస్తున్నాయి. మూసివేసిన, ప్రక్కనున్న మరో గనిలో నుండి నీరు దీనిలోకి చేరి ముంచివేయటంతో ఈ ప్రమాదం జరిగింది.

రెండురోజుల పాటు జాతీయ విపత్తు నివారణ మరియు రక్షక బృంద సభ్యులు చేసిన గాలింపు చర్యలు విఫలమయ్యాయి–చిక్కుకుపోయిన గని కార్మికులను కనుగొనలేకపోయారు. వారు బతికుండే అవకాశాలు లేవని నిర్ధారించుకొని, ఈ బృందాలు తమ వెతుకులాట కృషిని ముగించాయి. ఈ గనుల నిర్వాహకుడు ఈ ప్రమాదం గురించి అధికారులకు సమాచారమే అందించలేదు.

హైదరాబాదు : ఔషధ పరిశ్రమలో ప్రేలుడు –4గురు కార్మికులకు గాయాలు

జూలై 13న, జీడిమెట్ల ప్రారిశ్రామిక ప్రాంతంలోని ఓ ఔషధ పరిశ్రమలో సంభవించిన ప్రేలుడు కారణంగా నలుగురు కార్మికులు తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. వారి పరిస్థితి ప్రమాదకరంగా మారింది. కార్‌మోల్ డ్రగ్స్ ఫ్యాక్టరీలో ఈ ప్రేలుడు జరిగింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : ప్రేలుడు పదార్థాల తయారీ పరిశ్రమలో ప్రేలుడు–ఇద్దరు కార్మికుల మృతి

జులై 16న, నల్గొండ జిల్లా–కందుకూరు గ్రామంలో ప్రీమియర్ ఎక్స్‌ప్లోజివ్స్ కంపెనీలో జరిగిన పేలుడులో ఇద్దరు కార్మికులు మృతి చెందగా మరో ముగ్గురు తీవ్ర గాయాలపాలయ్యారు. కార్మికులు రసాయనాలను కలుపుతుండగా ఈ ప్రేలుడు జరిగి పైకెప్పు కూలిపోయింది.

వ్యవసాయ రంగ ఆర్థిక వ్యవస్థపై ఒక ప్రత్యామ్నాయ పరిశీలన

1. భూమిక

నేడు మన దేశంలో ఆర్థికశాస్త్ర నిపుణులు, ప్రణాళికా కర్తలు, చరిత్రకారులు ఇతర సామాజిక నిపుణుల మధ్య జరుగుతున్న చర్చల్లో వ్యవసాయక సమస్య ముఖ్యంగా ఉంది. మనది వ్యవసాయ ప్రాధాన్యత గల్గిన దేశం కావడంతో సమాజంయొక్క, దేశం యొక్క అభివృద్ధి వ్యవసాయరంగం అభివృద్ధి కాకుండా జరగదు కనుక, సామాజిక విశ్లేషకులు, ఆలోచనాపరులు ఈ విషయంపై తమ తమ దృక్పథాలతో భిన్నమైన అభిప్రాయాలను వెలిబుచ్చుతున్నారు.

రాజకీయంగా చూసినా, ఈ సమస్యపై చర్చలు కొనసాగిస్తూ మల్లగుల్లాలు పడుతూనే ఉన్నాయి. ఎందుకంటే, విభిన్న రాజకీయ పార్టీలకు ప్రజల ఎదుట తమవ్యవసాయ విధానాన్ని స్పష్టం చేయాల్సిన అవసరం ఉంది. వామపక్షాలు, కమ్యూనిస్టు పార్టీల కూటముల మధ్య కూడా ఈ విషయంపై లోతైన వివాదం నడుస్తూనే ఉంది. అందరూ కూడ తమ తమ విశ్లేషణకు, తమతమ ఆలోచనలకు అనుగుణంగా తమ వ్యవసాయ విధానాలను ప్రజల ముందుంచారు. మరీ ముఖ్యంగా వాటన్నిటి గురించిన చర్చ భూసంస్కరణ కార్యక్రమాల పేరుతో జరుగుతూ ఉండటం విశేషం.

కమ్యూనిస్టులు, సోషలిస్టు పార్టీలవాళ్ళూ తమ తమ భూసంస్కరణల కార్యక్రమాలను చేపట్టగా, అదే సమయంలో విభిన్న ప్రణాళికాకర్తలు, మేధావులు కూడా వ్యవసాయరంగ అభివృద్ధికి, పేదరిక నిర్మూలనకూ తమవైన కార్యక్రమాలను చేపట్టడం, వాటిని పేర్కొనడం చేస్తూవచ్చారు. పూర్తిగా ఈ నాటకమంతా గరిష్ట భూపరిమితి ఎంతఅన్న విషయం చుట్టే తిరిగింది. అదే విధంగా వారి చర్చలన్నీ కౌలుదారీ చట్ట ఉద్దేశం చుట్టూనూ, అలాగే వ్యవసాయరంగంలో కనీస వేతనం చుట్టే కేంద్రీకృతమయ్యాయి. దేశంలోని అనేక ప్రాంతాలలో భూసంస్కరణల చట్టం అమలులోకి తేబడినది. కాంగ్రెస్ తనశైలిలో భూసంస్కరణలను అమలు పరిస్తే, సోషలిస్టులూ, వామపక్షాలూ తమతమ శైలిలో వాటిని అమలు చేశాయి. అయినా కూడా గ్రామాల్లో పేదరికం నిర్మూలించబడలేదు; అభివృద్ధి అనేది ఎక్కడా వ్యవసాయరంగం దరిదాపుల్లో కనబడలేదు. ఎంతో కొంత అభివృద్ధి ఐతే ఖచ్చితంగా జరిగింది. ఐతే అది దేశంలోని ఏవో కొన్ని ప్రాంతాల్లో కేంద్రీకృతమయ్యింది. అంతేకాక దానిలో అధికశాతం జమిందార్లకు, ధనిక రైతులకు మాత్రమే ప్రయోజనం లభించింది. నేటికీ వ్యవసాయరంగంలో అధికశాతం వెనుకబాటుతనపు, సంక్షోభపు విషవలయంలో చిక్కుకొనే ఉన్నారు. కనుక ప్రస్తుతం మనం భూసంస్కరణల వెనుకటి అనుభవాలను సమీక్షించుకొని, వ్యవసాయరంగ వెనుకబాటుకు కారణాల్ని అర్థం చేసుకోవలసిన అవసరం నేడంతో ఉంది. వ్యవసాయరంగ అభివృద్ధి నేటికీ ఒక యక్షుపశ్చలా ఎందుకు నిలిచి ఉందో అర్థం చేసుకోవలసిన అవసరం నేడు మనముందుంది.

భూసంస్కరణల కార్యక్రమాన్ని ఇప్పటివరకూ పరిపాలనా రూపంలోనూ, దేశంలోని సామాజిక ఆర్థిక ప్రణాళికల నుండి పూర్తిగా వేరు చేసి చూడటమే ఇప్పటి వరకూ ప్రస్తావించబడిన, అమలు జరపబడిన భూసంస్కరణలు విఫలం కావడానికి ప్రధాన కారణం. ఈ బిందువు వద్దే పార్లమెంటరీ వామపక్ష పార్టీల హద్దుకూడా స్పష్టమవుతుంది. ఇదే, పండిత విశ్లేషణలూ, ప్రయత్నాలూ కూడా విఫలమయ్యే మలుపు. నేటి సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ వ్యవస్థలో ఏ భూసంస్కరణ కార్యక్రమాలైనా, అవి ఎంతటి విప్లవాత్మకంగా కనిపించినప్పటికీ చివరికి అవి ప్రస్తుతమున్న పెట్టుబడిదారీ పరిపాలనా వ్యవస్థను బలోపేతం చేయడానికే ఉపయోగపడతాయి. మార్కెట్ వ్యవస్థపై తమకున్న పట్టుతో మన దేశంలోని బడా

పెట్టుబడిదారులు, సామ్రాజ్యవాద శక్తులే వ్యవసాయరంగ ఉత్పాదన నుండి లాభాల్ని వశం చేసుకుంటున్నాయి. వాళ్ళతోపాటు అవినీతి పరులూ, లంచగొండులూ, ప్రజా విరోధులైన ఉద్యోగవర్గాలు విభిన్న చట్ట విరుద్ధ పద్ధతుల్లో గ్రామాల్లోని సాధారణ ప్రజలను దోచుకుంటున్నారు.

విప్లవ భూసంస్కరణ కార్యక్రమాలు, దేశంలోని కొన్ని చోట్ల గ్రామాల్లోని భూస్వామ్యవర్గాల నుండి లేదా అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ వర్గాల చేతుల నుండి భూమిని విడిపించి చిన్న, సన్నకారు పేద రైతులకు అప్పగించగలవు. దీనివల్ల భూమి ఉద్బాదకతలో కొంత పెరుగుదల వస్తుంది. అయినప్పటికీ మార్కెట్ నియంత్రణ ద్వారా పెట్టుబడిదారీ వర్గమూ, అధికార నియంత్రణ ద్వారా ఉద్యోగవర్గాలు, రాజకీయ నాయకులు, మాఫియా కాంట్రాక్టర్ల సిండికేట్లుగా ఏర్పడి ఆయా ఉత్పత్తులలో సింహభాగాన్ని కబళించేయడమే జరుగుతుంది. ఫలితంగా పేద రైతుల, కూలీల ఆర్థిక స్థితిగతులలో ఎలాంటి ముఖ్యమైన మార్పు ఉండటం లేదు. అందుకే ప్రస్తుత పరిస్థితులలో భూసంస్కరణలను పాలనాధికారపు దృక్పథంలోనూ మార్కెట్ వ్యవస్థ దృక్పథంలోనూ చూడాల్సిన, అర్థం చేసుకోవాల్సిన అవసరం ఎంతో ఉంది. ప్రస్తుత వ్యవస్థలో వ్యవసాయ రంగ సర్వతోముఖాభివృద్ధి సాధ్యంకాదు; అలాగే గ్రామంలోని కూలీల, పేదరైతుల స్థితిగతులు మెరుగుపరచడమూ సాధ్యం కాదు. అలాగే వారి ఎలాంటి జీవనాధికారాలూ పొందలేరు.

అందువల్ల రైతుల, గ్రామీణ రైతుకూలీల సమగ్ర అభివృద్ధిని, వర్తమాన పరిపాలన, మార్కెట్లపై సాధారణ ప్రజల నియంత్రణ ఆవశ్యకతనూ దృష్టిలో ఉంచుకొని, భూసంస్కరణలను చూడాలి.

2. యూరప్ కేంద్రంగా విశ్లేషణ- భారతీయ పరిస్థితులు :

ఈ సందర్భంలో ఒక ముఖ్యంశంపై ఎవరూ దృష్టి పెట్టలేదు. ఎవరైనా ఆ దృష్టితో పరికించినా అది చాలా తక్కువగానే జరిగింది. అదేమిటంటే, మనదేశం సుమారు 200 సంవత్సరాల పాటు బ్రిటిష్ పాలకులకు బానిసగా వుండిన ఒక చారిత్రక సత్యం. మా విశ్లేషణ యూరప్ గురించిన సందర్భంలో మార్క్స్ అభివృద్ధి చేసిన చారిత్రక భౌతికవాద దృష్టికోణంపై ఆధారపడి చేసినది. మనదేశపు నయా మార్క్స్వాద ఆలోచనాపరులు, కమ్యూనిస్టుపార్టీ నేతలూ భారత చరిత్రను తు.చ. తప్పుకుండా యూరప్ చరిత్ర కళ్ళద్వారా చూడాలని ప్రయోసపడ్డారు.

మార్క్స్ యూరోప్ చరిత్రను విశ్లేషిస్తూ “ఆదిమ సామ్యవాదం, బానిస సామాజిక వ్యవస్థ, భూస్వామ్య సామాజిక వ్యవస్థ, పెట్టుబడిదారీ సామాజిక వ్యవస్థలు”గా ఆ సమాజం క్రమంగా వికాసం చెందుతూ అభివృద్ధి మెట్లు చిహ్నాలుగా సూచించాడు. పెట్టుబడిదారీ సమాజపు అంతఃసంఘర్షణలను లోతైన అధ్యయనం చేసి మార్క్స్ ఈ సమాజపు అభివృద్ధి క్రమంలో తరువాతి అడుగు సామ్యవాదమవుతుందని సూచించాడు. చారిత్రక అభివృద్ధి క్రమంలోని ఈ దశలను భారతదేశానికి యాంత్రికంగా అన్వయించిన కారణంగా భారతీయ సమాజాన్ని అర్థం చేసుకోవడంలో చాలాపెద్ద తప్పిదాలే జరిగాయి. యూరోప్ లో భూస్వామ్య వర్గాలకు వ్యతిరేకంగా పెట్టుబడిదారీ వర్గాల నేతృత్వంలో ప్రజాతంత్ర విప్లవం వచ్చింది. ఫలితంగా అక్కడి సమాజం పెట్టుబడిదారీ సమాజంగా పరిణామం చెందింది. అదే భారత దేశంలో భూస్వామ్య విధానాన్ని ఓడించి ఇక్కడ బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య స్థాపన జరిగింది. అప్పటినుండి భారతదేశం దాదాపు రెండువందల సంవత్సరాలపాటు వలసగానే ఉండిపోయింది.

యూరపు సమాజానికి ఈ దశను పొందాల్సిన, దాటాల్సిన అవసరం రాలేదు. ఈ కారణం చేత, ప్రస్తుత స్థితిని అర్థం చేసుకోవడానికి మన వలస నేపథ్య దుష్పరిణామాలపై మనం దృష్టి సారించాల్సిన అవసరం ఎంతో ఉంది.

3. భారతీయ - యూరపు సమాజాల పరిస్థితులపై ఒక తులనాత్మక పరిశీలన

తమ స్వదేశంలో భూస్వామ్య శక్తులను అణగారాక్కి ఉత్పత్తి శక్తులను అభివృద్ధి పరచిన బ్రిటిష్ పెట్టుబడిదారీ వర్గమే, పెట్టుబడిదారీ పద్ధతిలో వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక రంగాల్లో ఉత్పత్తులను పెంచిన ఆ బ్రిటిష్ పెట్టుబడిదారీ వర్గమే, భారతదేశంలో భూస్వామ్య శక్తులను నష్టపరిచే బదులుగా వాటితో కుమ్మక్కై దోపిడీ, అణచివేతలకు అనుకూలమైన వలస వ్యవస్థను ఇక్కడ నెలకొల్పింది. వ్యవసాయ రంగంలో భూస్వామ్య వ్యవస్థను నాశనం చేసే బదులు, తమ స్వప్రయోజనాలకోసం బ్రిటిష్ పెట్టుబడిదారీ వర్గం ఇక్కడి భూస్వామ్య విధానానికి అంతర్జాతీయ మార్కెటు విధానాన్ని జోడించి భారతదేశ పరిస్థితిని అర్థ భూస్వామ్య, అర్థ వలస సంబంధాలుగా రూపాంతరం చెందించింది. వలస విధానం ద్వారా భారతదేశం నుండి లెక్కకు మిక్కిలిగా ధనాన్ని, సంపదను దోపిడీ చేసి ఇంగ్లాండ్ పంపింది. ఇక్కడి వాణిజ్యంపై తమ ఏక ఛత్రాధిపత్యాన్ని కొనసాగించింది. స్థానిక కుటీర కలిగించింది. అంతేకాక,

భారతదేశ భూస్వామ్య వర్గాలతో కూటమి నేర్పరచుకొంది. ఇక్కడ, బ్రిటిష్ పెట్టుబడిదారీ వర్గం భారతదేశంలోని స్థానిక ఉత్పత్తి శక్తులను అభివృద్ధి చేసే బదులు వాటి సర్వనాశనమే ధ్యేయంగా పనిచేసింది. ప్రస్తుత సందర్భంలో మనం ఈ విషయాల్లోకి లోతుగా వెళ్లాల్సిన అవసరం లేదు. కానీ దీని నుండి మనం వలస పీడన ఫలితంగా మన సమాజం నేటి వికృత స్థితికి దిగజారిందన్న విషయాన్ని మాత్రం తప్పని సరిగా అర్థం చేసుకోవాల్సి ఉంది. బ్రిటిష్వాళ్ళు భారతదేశాన్ని వదలి వెళ్ళిన తర్వాత మనముందు నిలిచిన భారత సమాజం, యూరోప్ లోని ఏ సామాజిక వ్యవస్థతో సరిపోల్చినా ఏ మాత్రం సరిపోని సమాజంగా ఆవిర్భవించింది. అంతేకాదు అంతకు ముందున్న భారతీయ సమాజానికి భిన్నమైనదిగా అది రూపు దిద్దుకుంది. ఇక్కడి పెట్టుబడి విధానం యూరోపియన్ పెట్టుబడి విధానంలా అభివృద్ధి చెందనూలేదు; ఇక్కడి భూస్వామ్య విధానం పశ్చిమ దేశాల భూస్వామ్య విధానానికి అనుసరణకాదు.

ఇక్కడి పెట్టుబడిదారీ విధానంలో పెట్టుబడిదారీ అభివృద్ధిని వేగవంతం చేసే “పోటీ” అనే బలమైన భావనలేదు. అదే విధంగా అర్థభూస్వామ్య ఉత్పత్తి సంబంధాలను త్వరితగతిన పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి సంబంధాలుగా రూపాంతరం చెందించే “ప్రవృత్తి” కూడా లేదు. ఉత్పత్తి శక్తులను వేగవంతంగా అభివృద్ధి చేయడం అనేదే లోపించింది.

మరోవైపు, ఇక్కడి భూస్వామ్య వర్గాలకు అధికారం వల్ల పొందే ‘పాలకుల’మన్న గౌరవభావం లేకుండా పోయింది (ఎందుకంటే వారిని బ్రిటిష్ సార్వభౌమత్వం తమ కీలుబొమ్మలుగా మార్చి వేసింది) అదే విధంగా వారికి రాజకీయ, ఆర్థిక, సామాజిక అంశాల పట్ల ఉత్సాహమూ, ఆసక్తి మిగలలేదు. రెండువందల సంవత్సరాల పాటు ఆంగ్లేయులకు బానిసలుగా బ్రతకడం, సాధారణ ప్రజలను దోచుకొని వారిని అణచివేయడం ఈ భూస్వామ్య వర్గాల మానసిక స్థాయిని పరాన్నజీవులు గాను, అభివృద్ధి నిరోధకులుగాను మార్చివేసింది.

ఇంగ్లాండ్ లో భూస్వామ్య వర్గాలు మార్కెట్ వ్యవస్థ అభివృద్ధికి ప్రాముఖ్యతనిస్తూ వ్యవసాయరంగ

భూస్వామ్య విధానాన్ని, పెట్టుబడిదారీ విధానంగా రూపాంతరం చెందిస్తూ అభివృద్ధి చెందాయి. ఈ ప్రక్రియలో రైతాంగాన్ని భూమినుండి తొలగించటంతో పట్టణాలకు వలస వెళ్ళు కూలీలుగా వారు మారాల్సి వచ్చింది. కానీ ఈ ప్రక్రియే అక్కడి పెట్టుబడిదారీ విధానపు అభివృద్ధిలో ప్రధాన భూమికను నిర్వహించింది.

చైనాలో పరిస్థితిని అంచనా వేసిన మావో అక్కడి బడా పెట్టుబడిదారులను సామ్రాజ్యవాదుల దళాలిలుగా నిర్వహించారు. కానీ చైనాతో పోల్చితే మన దేశంలో బడాపెట్టుబడిదారులు, భూస్వామ్య వర్గాలు సామ్రాజ్యవాదుల ముందు అనేక రెట్లు ఎక్కువగా వంగి వంగి నలాములు చేశారు. అదే దుస్థితి నేటికీ కొనసాగుతూనే ఉంది.

4. ‘స్వాతంత్ర్యం’ తర్వాత భారతదేశంలో వ్యవసాయరంగ సమస్యలు

ప్రస్తుత పరిస్థితిలో వ్యవసాయరంగ సమస్యలను ఇదే చారిత్రక భూమిక ఆధారంగా మనం అర్థం చేసుకోవాల్సి ఉంది. 1947లో బ్రిటిష్ వారి నుండి అధికార మార్పిడి జరిగిన తర్వాత వ్యవసాయరంగ విధానంపై విభిన్న రాజకీయ శక్తుల మధ్య తీవ్రమైన సంఘర్షణ నెలకొంది. జమిందార్లు, ఇతర భూస్వామ్య వర్గాలు (వారిలో మునపటి రాజులు కూడా ఉన్నారు) తమ తమ ఆర్థిక, రాజకీయ, సామాజిక స్థితి స్థిరంగా యధాతథంగా కొనసాగాలని కోరుకోవడమే కాక, దానికి తగిన అనుమతి పొందాలని కూడా కోరుకున్నారు. రాజులు, సంస్థానాధీశులు ఐతే బలవంతంగానే భారత ప్రభుత్వ ఆధీనంలోకి వచ్చారు. దళారులైన బడాపెట్టుబడిదారీ వర్గాలు తమ భూస్వామ్య ఆశితులను విముక్తం కావించకుండానే వ్యవసాయ రంగంలో పెట్టుబడిదారీ విధానపు అభివృద్ధి జరగాలని కోరుకొన్నారు. మరో వైపున అధిక సంఖ్యాకులైన వెనుకబడిన, దళితులనుండి వచ్చిన కార్మిక, రైతు శ్రేణులు అర్థభూస్వామ్య ఉత్పత్తి సంబంధాలు పూర్తిగా నాశనం కావాలని కోరుకుంటున్నారు. అందువల్ల ఈ పరిస్థితుల్లో దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో రైతు-కూలీల ఆందోళనలు పెల్లుబిగాయి. చాలా ప్రాంతాల్లో అవి తీవ్రమైన ఉద్యమ రూపం కూడా దాల్చాయి. తెలంగాణా, తెభాగా ఉద్యమాలు, మణిపూర్, త్రిపురలలో రైతాంగ తిరుగుబాట్లు-కొన్ని ముఖ్యమైన ఉదాహరణలు. ఈ రైతాంగ ఉద్యమాల్లో సమాజాన్ని సామ్యవాదం దిశగా నడిపించాలనే తీవ్రమైన ఆలోచనా ధోరణి ఉంది.

స్వాతంత్ర్యపార్టీ, భారతీయ జనసంఘ్, కాంగ్రెసు పార్టీలు భూస్వామ్య, బూర్జువా వర్గాల ప్రయోజనాలకు ప్రతినిధులుగా ఉన్నాయి. కాగా కమ్యూనిస్టు, సోషలిస్టు, వామపక్ష పార్టీలు కార్మికులు, రైతాంగం ప్రక్కన నిలచి భూస్వామ్య వ్యతిరేక పోరాటాలకు నాయకత్వం వహించాయి.

సమాజంలో బూటకపు ప్రజాస్వామ్యం, కుల వివక్షపట్ల కూడా తీవ్ర ఆక్రోశం వుంది. డా॥ అంబేద్కర్, రామ్ మనోహర్ లోహియాల ఆలోచనా ధారల్లో అది వ్యక్తమైంది. వామపక్ష శక్తుల నేతృత్వంలో సాగిన రైతాంగ ఉద్యమాల ఫలితంగా జమిందారీ విధానం రద్దు చేయబడింది; భూ సంస్కరణలపై చర్చ తీవ్రమైంది. చాలా ప్రాంతాల్లో యాభయ్యవ దశకంలోనే భూ సంస్కరణల చట్టం చేయబడింది. 1967లో నక్సల్బరీ తిరుగుబాటు తర్వాత దేశమంతా కార్మిచ్చులా వ్యాపించిన రైతాంగ ఉద్యమాల వెల్లువతో హడలెత్తిన బడాపెట్టుబడిదారీ వర్గం ఇందిరాగాంధీ నేతృత్వంలో అనేక భూసంస్కరణలను ప్రకటించింది. రాజుల, సంస్థానాధీశుల రాజ భరణాలను స్వాధీనం చేసుకోవడం కూడా వాటిలో భాగమే. దేశమంతా, భూగరిష్ట పరిమితి చట్టం; కనీస వేతనచట్టం తేబడ్డాయి. వాటితోపాటు గరిబీ హరాహో,

భారతీయ సమాజంలో విభిన్న కుల, విభజన ఉండటం మన సమాజపు మరొక ప్రత్యేకత. ఈ వ్యవస్థలో సమాజంలో కులాల ఆధారంగా శ్రమ విభజన నెలకొని వుంది. ఫలితంగా అగ్రకులాలకు చెందిన వారు, వెనుకబడిన వర్గాలకు చెందిన శ్రమజీవులను ఆర్థిక దోపిడీకి గురిచేస్తున్నారు. ఈ శ్రమ దోపిడీ అనేది ఏ రాజ్యాజ్ఞ మేరకో జరగడంలేదు; కానీ సామాజిక, మత ధార్మిక విశ్వాసాల సనుసరించి ఈ విధంగా జరుగుతోంది. ఫలితంగా సామ్రాజ్యాలు, రాజ్యాలు పతనమైనప్పటికీ (కాలం చెల్లినప్పటికీ) ఈ దోపిడీ వ్యవస్థ అలాగే స్థిరంగా నిలబడేవుండేది.

బ్రిటిష్వాళ్ళు భారతదేశాన్ని వదలి వెళ్ళిన తర్వాత మనముందు నిలిచిన భారత సమాజం, యూరోప్ లోని ఏ సామాజిక వ్యవస్థతో సరిపోల్చినా ఏ మాత్రం సరిపోని సమాజంగా ఆవిర్భవించింది. అంతేకాదు -అంతకు ముందున్న భారతీయ సమాజానికి భిన్నమైనదిగా అది రూపు దిద్దుకుంది. ఇక్కడి పెట్టుబడి విధానం యూరోపియన్ పెట్టుబడి విధానంలా అభివృద్ధి చెందనూ లేదు; ఇక్కడి భూస్వామ్య విధానం పశ్చిమ దేశాల భూస్వామ్య విధానానికి అనుసరణ కాదు.

(పేదరికాన్ని రూపు మాపండి), సామ్యవాదం అనే నినాదాలతో బ్యాంకులను, బొగ్గు గనులను జాతీయం కూడా చేశారు. అంతర్గతంగా దేశం లోపల సిఐఐ, బయటినుండి సోవియటు యూనియన్ కూడా ఇందిరాగాంధీ చేపట్టిన ఈ చర్యలను సామ్యవాదం దిశగా పురోగమనంగా అభివర్ణించాయి. కష్టజీవులకు శాంతి యుతంగా సమసమాజ స్థాపన నెలకొల్పడమనే కలను కళ్ళకు కట్టినట్లు భ్రమింపచేశాయి. అంతటితో ఆగక వ్యవసాయరంగంలో అర్థభూస్వామ్య సంబంధాలు పూర్తిగా తొలగిపోయాయని ప్రకటించాయి. అయినప్పటికీ వివిధ విప్లవ పార్టీలు, ఇతర వామపక్ష పార్టీల నేతృత్వంలో నేటికీ వ్యవసాయరంగంలో రైతుల - రైతు కూలీల ఆందోళనలు ఉధృతంగానే కొనసాగుతున్నాయి.

5. త్రిశంకు సామాజిక ఆర్థిక ప్రణాళికా రచన

బ్రిటీష్ వాళ్ళు దేశాన్ని వదిలిపెట్టి వెళ్ళిన 60 సంవత్సరాల తర్వాత కూడా నేటికీ విభిన్న సామాజిక వర్గాల, రాజకీయ వర్గాల మధ్య సంఘర్షణ కొనసాగుతున్న పరిస్థితులు మన ముందున్నాయి. ఇక్కడి పాలకులు తమ విధానాల అమలులో సఫలమయ్యారని ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ చెప్పలేము. పోనీ ప్రజలైనా తాము అనుకున్న వృద్ధిని పొందారా అంటే అదీ చెప్పలేము. ప్రస్తుత పరిస్థితి ఎక్కడో మధ్యలోనే ఊగినలాడుతోంది. ప్రస్తుతమున్న వ్యవసాయరంగ పరిస్థితి, ఎటువంటి పెట్టుబడిదారీ రూపాంతరీకరణా చెందలేదు. పెద్దపెద్ద పెట్టుబడిదారీ ఫ్యాక్రీలు, ఆధునిక టెక్నాలజీని, యంత్రాలను ఉపయోగించి గ్రామీణ ప్రాంత ఉత్పత్తి జరుగక పోవడమే దీనికి నిదర్శనం. అంతేకాక, భూమి దున్నే వాళ్ళు ఇస్తున్న నినాదాల్లా దున్నే వానికే భూమి అన్న చందాన మనదేశంలో భూమి ఇంకా దున్నే రైతన్నల చేతికి దక్కునే లేదు. వ్యవసాయక విప్లవం ఇంకా బలపడనే లేదు. ఫలితంగా వర్తమాన వ్యవస్థను కూలద్రోసి శ్రమజీవులకు అధికారాన్ని అందించడం అన్నది నెరవేరనే లేదు.

ఫాసిస్టు పాలనా వ్యవస్థను స్థాపించ గలిగేంత బలోపేతంగా పాలకవర్గం లేదు.

5.1 చిన్నస్థాయి ఉత్పత్తి వ్యవస్థ

ప్రస్తుతం నెలకొని ఉన్న ఈ త్రిశంకు సామాజిక ఆర్థిక రంగాన్ని కొంచెం జాగ్రత్తగా, సరైన రీతిలో పరిశీలించి అవగాహన చేసుకోవలసిన అవసరం ఉంది. అటు ఇటూ కానీ త్రిశంకు వ్యవస్థలోని ఒక ముఖ్యాంశపు రూపమే ఈ చిన్న స్థాయి ఉత్పత్తి వ్యవస్థ (పెటీ మోడ్ ఆఫ్ ప్రొడక్షన్). బలమైన రైతాంగ పోరాటాల వల్లా, ఇతర భూసంస్కరణ చట్టాల ఒత్తిడివల్లా వ్యవసాయ క్షేత్రంలోని చిన్న చిన్న కమతాలు సన్న చిన్నకారు రైతుల చేతుల్లోకి వెళ్ళాయి. పెరుగుతున్న జనాభా అవసరాలు కూడా ఈ భూ వికేంద్రీకరణ ప్రక్రియను వేగవంతం చేశాయి. ఉత్పత్తిలో ఈ విధానం భూమి అతిచిన్న కమతాలుగా విభజింపబడటంపై ఆధారపడి ఉంటుందని మార్క్స్ చెప్పారు. అంతే కాక ఇలాంటి పద్ధతి కేవలం ఇంకా పురాతన ఉత్పత్తి సంబంధాలు నిలిచి వున్న చోట మాత్రమే అమల్లో ఉంటుందని విశ్లేషించారు. **(కాపిటల్, సంపుటి-1 పేజీ-713)**

ఈ ఉత్పాదన విధానాన్ని ఇంగ్లండ్‌లో భూస్వామ్య వ్యవస్థ అంతిమ గడియల్లో ఉన్న సమయంలో కొనసాగినట్లుగా సూచించారు. అతికొద్దికాలంలోనే భూస్వామ్య వ్యవస్థ అవశేషాలైన ఈ ఉత్పత్తి విధానాలు నశించిపోయి, వాటి స్థానంలో పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి విధానం నెలకొంది. ప్రస్తుతం ఇక్కడ భూస్వామ్య విధానం క్షీణ దశలో మృతప్రాయమై నిలిచిన పరిస్థితి ప్రస్తుతం మన కళ్ళముందు కొనసాగుతోంది. అదే సమయంలో ఆర్థిక సామాజిక వికాసం కోసం పెట్టుబడిదారీ-సామ్యవాద శక్తుల మధ్య అతి తీవ్రమైన సంఘర్షణ నెలకొని ఉన్న పరిస్థితి నేడు మన ముందుంది. ఫలితంగా నేటికీ అర్థభూస్వామ్య ఉత్పత్తి సంబంధాలు ఇంకా మిగిలే ఉన్నాయి. ఉత్పత్తిలో ఉన్న ఈ వ్యవస్థ దానిలోని మిగిలిపోయిన ఒక అవశేషమే.

సెంటర్ ఫర్ మానిటరింగ్ ఇండియన్‌ఎకానమీ జూలై 1996లో, ఎన్ ఎన్ ఎన్ యొక్క 8వ, 26వ, 37వ విడతల్లోని గణాంకాల ఆధారంగా తీసుకొని వేసిన లెక్కల ప్రకారం 1953-54లో దేశ వ్యాప్తంగా 5 ఎకరాల కన్నా తక్కువ భూమికల్గిన కమతాల సంఖ్య 51.64 శాతం ఉంది. అలాంటి కమతాల

విశాల ప్రాతిపదికన వ్యవసాయంలో ఉత్పత్తి పద్ధతిని బట్టి చూసినట్లయితే భారత దేశాన్ని మూడు భాగాలుగా విభజింపవచ్చు. అందులో ఒక భాగం-పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి విధానాలను అనుసరించడం వలన అధికంగా అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతం. ఇలాంటి వ్యవసాయ ప్రాంతాల్లో వ్యవసాయ ఉత్పత్తి సంబంధాల్లో పెట్టుబడిదారీ విధానపు ఆధిక్యత అంగీకరించవచ్చు. ఇక రెండవ భాగం-ఈ ప్రాంతాలలో పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి విధానాల అభివృద్ధి అయితే జరిగింది కానీ, అర్థభూస్వామ్య ఉత్పత్తి సంబంధాలు ఇంకా ఇప్పటికీ నలువైపులా చుట్టుముట్టే ఉన్నాయి. మూడవ భాగం-విభిన్న ఆదివాసీ సమూహాలు, ఇతర గిరిజనులు తమ వంతపారంపర్యంగా వస్తున్నటువంటి వ్యవసాయ ఉత్పత్తి విధానాలను అనుసరిస్తున్న ప్రాంతాలు. అయితే చాలా ప్రాంతాల్లో వేరు వేరు అనుపాతాల్లో (నిష్పత్తుల్లో) ఈ మూడు రకాల ఉత్పత్తి పద్ధతులు కలగలసి కన్పిస్తూ ఉండటం మనం గమనించవచ్చు.

భూమి మొత్తం మూడు కోట్ల ముప్పై తొమ్మిది లక్షల యాభైఆరువేల ఎకరాలు. ఈ భూమి, మొత్తం దేశంలో ఉన్న వ్యవసాయ భూముల్లో కేవలం 16.71 శాతం మాత్రమే. నుమారు 40 సంవత్సరాల తరువాత 1990-91లో ఇలాంటి కమతాల సంఖ్య పెరిగి ఎనిమిదికోట్ల ఇరవైలక్షల అరవై ఎనిమిదివేలు అయ్యింది. వీరి మొత్తం భూమి పెరిగి పదమూడుకోట్ల ముప్పై రెండు లక్షల తొంభై రెండు వేల ఐదువందల ఎకరాలయ్యింది. ఇది మొత్తం వ్యవసాయ భూముల్లో 32.2 శాతంగా ఉంది. అంటే 40 సంవత్సరాల కాలగమనంలో 5 ఎకరాల కన్నా తక్కువ ఉన్న కమతాల సంఖ్యలో గణనీయమైన పెరుగుదల కన్పించింది. అంతే కాదు, వారి చేతుల్లో మొత్తం వ్యవసాయ భూమి కూడా పెరిగి రెట్టింపు కన్నా ఎక్కువయ్యింది.

అదే విధంగా 10 ఎకరాల వరకు సాగు చేసే వారిని కూడా చిన్న, సన్నకారు ఉత్పత్తి వ్యవస్థలో కలిపి చూసినట్లయితే, 1953-54లో వారి సంఖ్య నాలుగు కోట్ల, ఇరవై మూడులక్షల యాభై తొమ్మిది వేలు (మొత్తం సంఖ్యలో 64.57%) ఉండగా; వారి చేతుల్లో వున్న వ్యవసాయ భూమి పదకొండుకోట్ల పదిహేను లక్షల ఆరు వేల ఎకరాలు (ఇది మొత్తం వ్యవసాయ భూముల్లో 36%). ఈ గణాంకాలు 1990-91లో పెరిగి వరుసగా తొమ్మిది కోట్ల యాభై తొమ్మిది లక్షల ఎనభై ఒక్క వేల కమతాలకు గాను (91.2%); వ్యవసాయ భూమి ఇరవై రెండుకోట్ల తొంభై ఒక్క లక్షల అరవై ఏడు వేల ఐదువందల ఎకరాలుగాను (54.5%) ఉంది.

5.2 చిన్న, సన్నకారు వ్యవసాయ ఉత్పత్తి విధానంలోని మూడు పార్శ్వాలు

పై గణాంకాల ద్వారా లఘు ఉత్పత్తి విధానపు పరిస్థితి విస్తృత రూపంలో స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. విశాల ప్రాతిపదికన వ్యవసాయంలో ఉత్పత్తి పద్ధతిని బట్టి చూసినట్లయితే భారత దేశాన్ని మూడు భాగాలుగా విభజింపవచ్చు. అందులో ఒక భాగం-పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి విధానాలను అనుసరించడం వలన అధికంగా అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతం. ఇలాంటి వ్యవసాయ ప్రాంతాల్లో వ్యవసాయ ఉత్పత్తి సంబంధాల్లో పెట్టుబడిదారీ విధానపు ఆధిక్యత అంగీకరించవచ్చు. ఇక రెండవ భాగం-ఈ ప్రాంతాలలో పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి విధానాల అభివృద్ధి అయితే జరిగింది కానీ, అర్థభూస్వామ్య ఉత్పత్తి సంబంధాలు ఇంకా ఇప్పటికీ నలువైపులా చుట్టుముట్టే ఉన్నాయి. మూడవ భాగం - విభిన్న ఆదివాసీ సమూహాలు, ఇతర గిరిజనులు తమ వంతపారంపర్యంగా వస్తున్నటువంటి వ్యవసాయ ఉత్పత్తి విధానాలను అనుసరిస్తున్న ప్రాంతాలు. అయితే చాలా ప్రాంతాల్లో వేరు వేరు అనుపాతాల్లో (నిష్పత్తుల్లో) ఈ మూడు రకాల ఉత్పత్తి పద్ధతులు కలగలసి కన్పిస్తూ ఉండటం మనం గమనించవచ్చు. కానీ ఈ మూడు విధానాల్లో ఏదో ఒకటి మాత్రమే ప్రధానంగా ఆధిక్యతలో ఉండటం కూడా మనకు గమనింపులోకి వస్తుంది. ఈ మూడింటిలో పంజాబ్, హర్యానా, ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని పశ్చిమ ప్రాంతం, గుజరాత్, మహారాష్ట్రలోని కొన్ని అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతాలు, ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని తీరప్రాంతాలు (కోస్తా) మొదలైనవి మొదటి రకపు ఉత్పత్తి పద్ధతిలో ఉన్నాయి. బీహార్, ఉత్తర ప్రదేశ్‌లోని ఎక్కువశాతం భూమి, మధ్యప్రదేశ్, రాజస్థాన్ మొదలైనవి రెండవ రకపు ఉత్పత్తి పద్ధతిలో ఉండగా, బీహార్, మధ్యప్రదేశ్, ఒడిస్సా, పశ్చిమ బెంగాల్, జార్ఖండ్ ప్రాంతం,

వ్యవసాయ రంగంలో భూస్వామ్య వ్యవస్థను నాశనం చేసే బదులు, తమ స్వప్రయోజనాలకోసం బ్రిటీష్ పెట్టుబడిదారీ వర్గం ఇక్కడి భూస్వామ్య విధానానికి అంతర్జాతీయ మార్కెటు విధానాన్ని జోడించి భారతదేశ పరిస్థితిని అర్థ భూస్వామ్య, అర్థ వలస సంబంధాలుగా రూపాంతరం చెందించింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ మరియు మహారాష్ట్రలోని అటవీ ప్రాంతాలు, ఆదివాసీ ప్రాంతాలు, ఈశాన్య భారతదేశంలోని అత్యధిక భాగం మూడవ రకపు ఉత్పత్తి పద్ధతుల క్రింద వున్నాయి. హరిత విప్లవం ఒక దశను దాటిన తర్వాత వృద్ధి చెందడం నిలబడిపోయిన కారణంగా వ్యవసాయ రంగంలో పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి విధానపు వృద్ధిరేటు కూడా మందగించింది. పెట్టుబడిదారీ విధానంలో ఒక ప్రాంతం అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతమాలేదా వెనుకబడిన ప్రాంతమా అని గుర్తించడానికి మన దగ్గర ఒక కొలమానముంది. అదేమిటంటే అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతాలలో భూమిని-చిన్న, సన్నకారు రైతుల నుండి పెద్ద రైతులు కౌలుకు తీసుకుంటారు. కానీ, అర్థభూస్వామ్య ఉత్పత్తి వ్యవస్థ ఇంకా మిగిలే ఉన్న ప్రాంతాలలో భూస్వాములనుండి పేద, సన్నకారు రైతులు భూమిని కౌలుకు తీసుకొంటున్నారు. అంతేకాదు, వెనుకబడిన ఉత్పత్తి విధానాలనుసరించే ప్రాంతాలనుండి కూలీలు ఉపాధికోసం వెతుక్కుంటూ అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతాలకు వలస వెళ్ళడం కూడా ఈ సందర్భంలో మనం గమనించవచ్చు. ఇటువంటి అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతాల్ని అకడమిక్ పరిభాషలో “శ్రమదోపిడీ” చేసే ప్రాంతాలుగా కూడా పిలుస్తారు. కూలీలు “శ్రమదోపిడీ” చేసే ప్రాంతాలకు వలసలు పోవడం అనేది, ముఖ్యంగా నైపుణ్యంలేని పనుల కోసం వ్యవసాయరంగంలోనూ, ఇతర అసంఘటిత ఉపాధి రంగాల్లోనూ జరుగుతూ ఉంటుంది.

ప్రస్తుత వ్యవసాయరంగంలో పెట్టుబడిదారీ విధానపు అభివృద్ధి ప్రధానపాత్ర పోషిస్తుందని భావిస్తున్నవారి వాదన ఏమిటంటే మన గ్రామాల్లో భూమి లేని పేద కూలీలు అధిక సంఖ్యలో ఉన్నారు; ఇలా ఉండటమనేది కేవలం పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి వ్యవస్థ అభివృద్ధి చెందినపుడు మాత్రమే సంభవిస్తుంది; కనుక ప్రస్తుతం మనదేశంలో పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి విధానమే అధికంగా అమల్లో ఉంది అనేది వారు చెబుతున్నారు. కానీ ఈ సందర్భంలో మనం పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన ముఖ్యమైన విషయం ఒకటుంది. మన దేశంలో - వర్ణ వ్యవస్థ కలిగిన సామాజిక వ్యవస్థ గ్రామాల్లో పాతుకొని ఉన్న కారణంగా, ప్రాచీన కాలం నుండి మన గ్రామాల్లో భూమి లేని కూలీలు వుండేవారు. వీరిని ఇతర సేవలకే కాక అవసరాన్నిబట్టి వ్యవసాయ పనుల్లో కూడా వినియోగించేవారు. బ్రిటీష్‌వారు వచ్చిన తర్వాత, బ్రిటీష్‌వారి వలస విధానం ఫలితంగా మన దేశంలో గ్రామీణ కుటీర పరిశ్రమలు మూతబడటంతో ఉత్పత్తిలో వ్యవసాయరంగం మినహా మిగిలిన అన్ని రంగాలలోని శ్రామికుల సంఖ్య అధిక సంఖ్యలో తగ్గిపోయింది.

అమియకుమార్ బాగ్చీ చేసిన ఒక అధ్యయనం ప్రకారం కుటీర ఉత్పత్తి వ్యవస్థలో నిమగ్నమైఉన్న కార్మికుల సంఖ్య బీహార్‌లోని కొన్ని జిల్లాలలో 1809-1901 మధ్య కాలంలో 18.6 శాతం నుండి 8.5 శాతానికి పడిపోయింది. తమ రంగాలలో పనిని కోల్పోయిన ఈ శ్రామికులంతా బలవంతంగా వ్యవసాయ కూలీలుగా మార్చివేయబడ్డారు. ఇదే విధంగా దక్షిణ భారతదేశంలో ధర్మకుమార్ చేసిన అధ్యయనం, మొత్తం జనాభాలో రైతుకూలీలు 15-17 శాతం నుండి 19వశతాబ్దపు అంతానికి 27-29 శాతానికి పెరిగారని తెలుపుతుంది. పై వివరాల నుండి గ్రామాలలోని రైతుకూలీల సంఖ్యలో పెరుగుదల కేవలం పెట్టుబడిదారీ విధానపు అభివృద్ధి వలన మాత్రమే జరుగుతున్నదనే విషయం సరైనది కాదని గ్రహించవచ్చు. మన వ్యవసాయరంగం

పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి వ్యవస్థ యొక్క దృక్పాణం నుండి ఇంకా పూర్తిగా అభివృద్ధి చెందకపోవడం, మన దేశంపై కొనసాగుతున్న సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ, ఈ రెండూ ప్రస్తుత పరిస్థితికి మూలాలు.

మన వ్యవసాయరంగ ఉత్పాదన పద్ధతుల్లో ముఖ్యంగా పెట్టుబడిదారీ ఉత్పాదన విధానానిదే పైచేయి అయ్యిందని వాదించేవారు, దాన్ని సమర్థిస్తూ చేసే వాదన ఏమంటే-నేడు మన దేశంలో వ్యవసాయ ఉత్పత్తులు ముఖ్యంగా మార్కెట్ వ్యవస్థకు అనుగుణంగా జరుగుతున్నాయి. మార్కెట్‌కు అనుగుణంగా ఉత్పత్తి అంటే అర్థం ఇక్కడ వ్యవసాయ రంగం ప్రధానంగా పెట్టుబడిదారీ ఉత్పాదక వ్యవస్థగా రూపాంతరం చెందిందని వీరు వాదిస్తున్నారు. కానీ ఈ సందర్భంలో, ఏ కొద్దిమందో (పిడికెడు మంది) పెట్టుబడిదారీ వర్గానికి చెందిన జమీందార్లు, భూస్వాములు, ఇతర ధనిక రైతులు తప్ప వ్యవసాయ రంగ ఉత్పాదక వ్యవస్థలో ఉన్నటువంటి మిగిలిన మెజారిటీ రైతులందరూ కూడా వాస్తవంగా తాము వినియోగించుకోవడానికే ఉత్పత్తి చేస్తున్నారు. అయితే పూర్వకాలపు ప్రకృతి ఆధార ఆర్థిక వ్యవస్థకు, నేటి ఆర్థిక వ్యవస్థకు ఉన్న అంతరాల వల్ల పూర్వం రైతులు పండించిన శ్రమ ఫలితాన్ని వారికి ఇతర వినియోగ వస్తువుల కోసం (బట్టలు, చెప్పులు, మందులు), స్థానికంగా ఉత్పత్తి అయ్యే వాటితో మారకం ద్వారా వారు స్థానికంగానే తమ శ్రమ ఫలితాన్ని వినియోగించుకొనే వారు. కానీ, నేడు మొత్తం సమాజమే ఒక పెట్టుబడిదారీ మార్కెట్ వ్యవస్థ ఆధీనంలో ఉన్న ఈ పరిస్థితుల్లో, నేడు రైతులు తమ అవసరాలను తీర్చే వస్తువులు (ఏవైతే ఆధునిక పరిశ్రమలలో తయారు కాబడుతున్నాయో)-వాటిని కొనడం కోసం తాము ఉత్పత్తి చేసిన ధాన్యం లోని కొంత భాగాన్ని అమ్ముకోవలసి వస్తోంది. ఈ విధంగా నేటి పెట్టుబడిదారీ మార్కెట్ వ్యవస్థ మధ్యవర్తిగా ఉండి, వ్యవసాయోత్పత్తులు, పరిశ్రమల ఉత్పత్తులైన వస్తువుల మధ్య కావలసిన వస్తువుల పంపిణీ జరుగుతూ ఉపయోగించబడుతున్నాయి. ఈ మార్కెట్ వ్యవస్థ నియంత్రణలో దేశ విదేశాలలోని బడా పెట్టుబడిదారుల అనమాన వినియోగశల మాధ్యమంలో వ్యవసాయరంగం అత్యధిక దోపిడీకి గురిఅవుతోంది. కనుక వ్యవసాయ రంగం అభివృద్ధిలో పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి పద్ధతి పాత్ర చాలా తక్కువ. ఫలితంగానే ఇంకా యాంత్రీకరణ కాలేదు; అంతేకాదు - పెద్దపెద్ద పెట్టుబడిదారీ విధానపు వ్యవసాయ క్షేత్రాలు అభివృద్ధి చెందలేదు.

ఆదివాసీ వ్యవసాయ క్షేత్రాల్లో నేటికీ, తమ అవసరాలు తీర్చుకోవడానికి పండించిన పంటలో కొంత భాగాన్ని మార్కెట్‌లో అమ్మాల్సివస్తోంది. అంతే కాక, ఆదివాసీలు అడవి నుంచి సేకరించిన ఉత్పత్తులను (మందుల తయారీలో అవసరమైన మూలికలు, ఔషధాలు వంటి వస్తువులను) కూడా మార్కెట్‌లో అమ్ముకోవలసివస్తోంది. ఇలా అమ్ముగా వచ్చిన సొమ్ముతో వారు తమ ఇతర అవసరాలను తీర్చే వస్తువులను కొనుక్కుంటారు. అంటే దీనిని బట్టి మనం ఆదివాసీలవద్ద పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి సంబంధాలు ఉన్నాయని అనగలమా? ప్రస్తుతం ఉన్న సామ్రాజ్యవాద కాలపు ప్రపంచ మార్కెట్ వ్యవస్థ అన్ని ప్రాంతాలలోని అభివృద్ధి చెందని, ఇప్పుడిప్పుడే అభివృద్ధి చెందుతున్న ఆర్థిక వ్యవస్థలన్నిటినీ తనలో అంతర్భాగంగా సమ్మిళితం చేసుకుంటూ తన విశ్వరూపాన్ని ప్రదర్శిస్తోంది. తత్ఫలితంగా ఏర్పడినటువంటి అసమ వినియోగం ద్వారా ఆయా సమాజాలను, ఆయా ఆర్థిక వ్యవస్థలను ప్రపంచ మార్కెట్ వ్యవస్థ తీవ్రంగా దోపిడీ చేస్తోంది. ఈ ప్రపంచ మార్కెట్ ఎకానమీ అభివృద్ధి చెందని దేశాల ఆర్థిక అభివృద్ధిని అడ్డుకొనే లక్షణం కలిగి ఉంటుంది. అంతేకాక ఆయాదేశాలను ఆర్థిక, సామాజిక వెనుకబాటుతనపు చట్రంలోనే నిలిపి ఉంచుతుంది. కనుక, వ్యవసాయోత్పత్తులలో కొంతభాగం మార్కెట్‌కు తరలడాన్ని ఆధారం చేసుకొని వ్యవసాయ రంగంలో పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి విధానం పైచేయి సాధించినదనడం ఒక ఘోరమైన తప్పిదం. చుట్టూ నముద్రంలా వ్యాపించి ఉన్న అభివృద్ధి చెందని ప్రాంతాల మధ్య అక్కడక్కడా పెట్టుబడిదారీ తరహా అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతాలు చిన్నచిన్న ద్వీపాల్లా ఉబికి రావడం కూడా మనం గమనించవచ్చు. కానీ వాటికి అధిక ప్రాధాన్యతనివ్వాలిైన అవసరం ఏ మాత్రమూ లేదు. **(తరువాయి 8వ పేజీలో)**

6. యూరోపియన్, భారతీయ

భూస్వామ్య విధానాల మధ్య భేదం

మన భారతీయ నమాజాన్ని, ముఖ్యంగా వ్యవసాయరంగంలో పరిస్థితిని అర్థం చేసుకోవడానికి మనం భారతీయ పూ్వడల్ వ్యవస్థ యొక్క కొన్ని ప్రత్యేక లక్షణాలను అవగాహన చేసుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది. ఇవి ఖచ్చితంగా యూరోపియన్ పూ్వడల్ విధానానికి భిన్నమైనవి. మనదేశంలో భూస్వామ్య విధానపు పీడన - రైతుల నుండి వసూలు చేయబడుతున్న శిస్తుల రూపంలోను, అధిక పన్నుల పనూళ్ళ రూపంలోనూ పూర్వం నుండి కొనసాగుతూ వస్తున్నది తప్ప, భూమి ఆస్తి నుండి కాదు. మొఘల్ పరిపాలనా కాలంలో రాజు ఆధీనంలో పనిచేసే అధికారులకు బహుళ వైశాల్యం కలిగిన జాగీర్లు అప్పచెప్పడం జరిగింది. అలాంటి అధికారులను జాగీర్దార్లుగానూ మున్నబుదార్లుగాను పిలిచేవారు. మున్నబు అన్నది భూస్వామ్య వ్యవస్థలో వారి స్థాయిని సూచించేదిగా ఉండేది. ప్రతి మున్నబుదారుకు కొంత స్థిరమైన వేతనం ఇవ్వబడేది. దానిని ‘జాత్’ అని పిలిచేవారు. అదే విధంగా వారి పైన్యంలోని గుర్రపు రౌతుల సంఖ్యతో పరిగణించేవారు. వారి సంఖ్య, వారికిచ్చే వేతనము రెండూ రాజు నిర్ణయించేవాడు. జాగీర్దారుల, మున్నబుదారుల ఆధీనంలో ఉండే ప్రాంతాలను మార్చేవారు. వీరు ఆయా ప్రాంతాల్లో కేవలం పన్నులు వసూలు చేయడానికి, సైన్యాన్ని నిర్వహించటానికి మాత్రమే అధికారం కలిగి ఉండేవారు. అక్కడి స్థానిక పరిపాలన వీరి ఆధీనంలో ఉండేదికాదు. స్థానిక పరిపాలనకు సంబంధించిన విభాగాలను సర్కారు, పరగణాలుగా పిలిచేవారు. వాటిని కూడా రాజే నిర్ణయించి నియమించేవాడు. ఈ విధంగా మొఘల్ దర్బారులో ఒకవైపు భూమిపై ఎటువంటి హక్కు (యూరోపులో ఉన్నట్లుగా) లేనటువంటి భూస్వామ్య అధికార వర్గము నెలకొని ఉంది. వారు తమ పదవి, అధికారాల ద్వారా పొందిన తమ స్థానాన్ని ఆనరాగా చేసుకొని రైతుల నుండి వసూలు చేసే పన్నులు, తదితరాల నుండి తమ భాగాన్ని పొందేవారు. మొఘల్ దర్బారులో అత్యున్నత స్థానాలలో ఉన్న 445 మంది మున్నబుదారులు (మొఘల్ ఖజానాకు జమ అయ్యే మొత్తం ఆదాయంలో) 61 శాతం పొందేవారు. వారిలోనే కేవలం 68 మంది రాజకుమారులు, ఇతర వంశీకులకు దానిలో 36.6 శాతం లభించేది. క్రింది స్థాయిలోని 7,553 మంది మున్నబుదారులకు కలిపి మొత్తం ప్రభుత్వ ఆదాయంలోని 25 నుండి 30 శాతం మాత్రమే లభించేది. వీరి ఆదాయం ఒక్కొక్కరికి 500 జాతీల కన్నా తక్కువగా ఉండేది. (రిఫరెన్స్ : ఎస్సేస్ ఇన్ ఇండియన్ హిస్టరీ, ఇర్వాన్ హబీబ్ పే.97) డి.డి కొశాంబి చెప్పినట్లుగా, మన భారతదేశంలో భూస్వామ్య విధానం పైనుండి రుద్దబడింది; క్రింది నుండి నెలకొంది.

వేరువేరు ప్రాంతాలలో, ఆయా ప్రాంతాలలో ప్రభావశీలంగా ఉన్న కులాల, వర్గాల సముదాయాలు, ఇతర ప్రముఖ వంశాలకు చెందినవారు, తమ తమ ప్రాంతాలలో తమ అధికారాన్ని స్థిరపరచుకొని, మున్నబుదారుల నుండి, ఆ ప్రాంతంలోని వ్యవసాయ భూములపై శిస్తులు, పన్నులు వసూలు చేసే అధికారాన్ని పొందటం జరిగింది. ఈ వర్గం జమీందారీ వర్గంగా స్థిరపడింది. ఆ కాలంలో జమీందారీలను కొనడం, అమ్మడం కూడా జరుగుతూ ఉండేది. జమీందారీల అమ్మకం-కొనుగోలు అంటే భూముల అమ్మకం-కొనుగోలు అని అర్థం కాదు. అక్కడ రాజ్యం తరపున పన్నులు వసూలుచేసే ‘అధికార’పు అమ్మకం-కొనుగోలు మాత్రమే అది. భూమిపై హక్కు రైతుకే వుండేది. స్థానిక బలంపై ఆధారపడిన కుల, వర్గ సమూహాల ఘర్షణ సాగుతుండేది. పాత బలీయ సమూహాన్ని, కొత్త బలీయ సమూహం తొలగించి తన అధికారాన్ని స్థాపించుకునేది. ఈ ప్రక్రియ సాగుతూవుండేది.

భారతీయ సమాజంలో విభిన్న కుల విభజన ఉండటం మన సమాజపు మరొక ప్రత్యేకత. ఈ వ్యవస్థలో సమాజంలో కులాల, ఆధారంగా శ్రమ విభజన నెలకొని వుంది. ఫలితంగా అగ్రకులాలకు చెందిన వారు, వెనుకబడిన వర్గాలకు చెందిన శ్రమజీవులను ఆర్థిక దోపిడీకి గురిచేస్తున్నారు. ఈ శ్రమ దోపిడీ అనేది ఏ రాజాజ్ఞ మేరకో జరగడంలేదు; కానీ సామాజిక, మత ధార్మిక విశ్వాసాల ననుసరించి ఈ విధంగా జరుగుతోంది. ఫలితంగా సామ్రాజ్యాలు, రాజ్యాలు పతనమైనప్పటికీ (కాలం చెల్లినప్పటికీ) ఈ దోపిడీ వ్యవస్థ అలాగే స్థిరంగా నిలబడేవుంది.

నేటి సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ వ్యవస్థలో విభూసంస్కరణల కార్యక్రమాలైనా, అవి ఎంతటి విప్లవాత్మకంగా కనిపించినప్పటికీ చివరికి అవి ప్రస్తుతమున్న పెట్టుబడిదారీ పరిపాలనా వ్యవస్థను బలోపేతం చేయడానికే ఉపయోగపడతాయి. మార్కెట్ వ్యవస్థపై తమకున్న పట్టుతో మన దేశంలోని బడా పెట్టుబడిదారులు, సామ్రాజ్యవాద శక్తులే వ్యవసాయరంగ ఉత్పాదన నుండి లాభాల్ని వశం చేసుకుంటున్నాయి. వాళ్ళతోపాటు అవినీతి పరులూ, లంచగొండులూ, ప్రజా విరోధులైన ఉద్యోగవర్గాలు విభిన్న చట్ట విరుద్ధ పద్ధతుల్లో గ్రామాల్లోని సాధారణ ప్రజలను దోచుకుంటున్నారు.

భారతీయ పూ్వడల్ వ్యవస్థ యూరోపియన్ పూ్వడల్ విధానానికి నిస్సందేహంగా భిన్నమైనది. కారణమేమంటే ఇంగ్లాండ్ లోనూ, ఇతర యూరోపియన్ దేశాలలోనూ భూస్వాములు అర్థబానిసలైన రైతుల ద్వారా పెద్దపెద్ద భూఖండాలను సాగుచేయించి, ఫలితంగా ఉత్పత్తి అయిన పంటలను తమ సొంతం చేసుకొనే వారు. సాగుచేసిన భూమిలో అధికభాగంపై వారికే హక్కు ఉండేది. అర్థ బానిసలైన రైతులకు అతికొద్ది భాగం భూమి వారి జీవనం గడపటానికి మాత్రమే ఇవ్వబడేది. ఆంగ్లేయులు “పర్మినెంట్ సెటిల్‌మెంట్” విధానం ద్వారా భారతదేశంలో ఆ తరహా భూస్వామ్య విధానం నెలకొల్పే ప్రయత్నం చేశారు; దాని ఫలితమే మనం నేటికీ మూల్యం చెల్లిస్తూ ఉన్నాం. బ్రిటిష్ ఆధిపత్యం వలన భూమిపై కొనుగోలు-అమ్మకం వ్యవస్థ అంటే మార్కెట్ విధానం మనపై రుద్దబడింది.

7. బీహార్ పరిస్థితి

మన దేశంలోని వెనుకబడిన ప్రాంతాల పరిస్థితిని అవగాహన చేసుకోవాలంటే బీహార్ యొక్క సమాజాన్ని విశ్లేషిస్తే సరిపోతుంది. ఇక్కడ రైతుల, కూలీలపై దోపిడీ ఎలా జరుగుతుందో, దాని స్వరూపం ఏమిటో మనం పరిశీలిద్దాం! ఇక్కడ వ్యవసాయరంగం వెనుకబడిన స్థితిలోనే మిగిలి వుంది. దానికి ముఖ్య కారణం పెద్దపెద్ద వ్యవసాయ క్షేత్రాల్లో ఖచ్చితమైన సాగు లేకపోవడమే. వరదలు, కరువులతో అధిక భాగం రైతులు తీవ్రంగా నష్ట పోతున్నారు. అత్యధిక సంఖ్యలో రైతులు, కూలీలు అప్పుల ఊబిలో కూరుకుని విలవిలలాడుతున్నారు. వెనుకబాటుతనంలో చిక్కుకొన్న పౌర వ్యవస్థ-వారిని వడ్డీ వ్యాపారులు, గ్రామాల్లోని ఇతర ధనికుల చెప్పుచేతల్లో బందీలయ్యేలా చేస్తోంది. ఈ పరిస్థితుల్లో రోజువారీ లేదా శాశ్వత ఉపాధి కూడా వారికి కరువైన స్థితి నెలకొని ఉంది. ఈ పరిస్థితులన్నిటి కలయికతో కూడిన పరిస్థితి ఫలితంగా వారు గ్రామంలోని బలవంతులైన సంపన్న వర్గాలతో ఒక అర్థభూస్వామ్య సామాజిక ఆర్థిక సంబంధాల చట్రంలో బిగింప బడ్డారు. ఈ సంకెళ్ళ నుండి బయటపడటానికి వారు చేసిన ప్రయత్నాల ఫలితంగా, బీహార్‌లోని యాభై లక్షల కన్నా అధిక సంఖ్యలోని కూలీలు తమ ప్రాంతం వదిలి బయటకు వలసలు వెళ్ళి తమ శ్రమను అమ్ముకోవడానికి వలస కార్మికులుగా మారారు. గ్రామాలలో భూమి హీనుల, పేద రైతులపై అనేక విధాలుగా అర్థభూస్వామ్య దోపిడీ నేటికీ కొనసాగుతూనే ఉంది. కౌలుదారి పద్ధతి, తక్కువకూలీ, అధిక వడ్డీ మొదలైనవన్నీ ఇంకామిగిలే ఉన్నాయి. పెట్టుబడిదారీ విధానం కొంత అభివృద్ధి చెందిన కొన్ని ప్రాంతాలలో భూమి సాగుచేసే కూలీలపై పెట్టుబడి దారీ విధానంలో దోపిడీ కొనసాగుతోంది. మనం ముందే చెప్పుకున్నట్లుగా పెట్టుబడిదారులు ఇతర సామ్రాజ్యవాద శక్తులు మార్కెట్ వ్యవస్థను తమ చెప్పుచేతల్లో ఉంచుకోవడం ద్వారా వ్యవసాయ ఉత్పాదన రంగంలో భూమిని సాగుచేస్తున్న రైతులను అధికంగా దోపిడీకి గురి చేస్తున్నారు. వినియోగ సరుకులు, వ్యవసాయ కార్యకలాపాల్లో వినియోగించే సరుకుల (విత్తనాలు, ఎరువులు మొదలైనవి) పై కూడా ఈ వర్గాలే నియంత్రణ కొనసాగిస్తున్నారు. వ్యవసాయ రంగంలో ఈ విధంగా కొనసాగిస్తున్న దోపిడీ ఫలితంగా పోగువదే ఈ సంపదలోని కొంత భాగం వ్యవసాయ రంగ అభివృద్ధి కొరకు, రైతుల జీవన స్థితిగతులు మెరుగు పరచడం కోసం ప్రభుత్వం ద్వారా వినియోగింపబడుతోంది, కానీ వివిధ స్వాములు, ఇతర అవినీతిమయమైన పథకాలను యధేచ్ఛగా వినియోగించుకుంటున్న రాజకీయ నాయకులు, ప్రభుత్వ అధికారులు, కాంట్రాక్టర్లు, ఇతర మాఫియా వర్గాలు ఈ పథకాలను దుర్వినియోగం చేస్తూ ఆ సొమ్మును పంచుకొంటున్నారు. ఈ వర్గాలవారు ప్రభుత్వ ధనాన్ని దోపిడీ చేయడం కోసం ఒక గుంపుగా ఏర్పడ్డారు. పైగా వీరంతా కలిసి, దుర్భరమైన ఈ దోపిడీని వ్యతిరేకిస్తూ గొంతెత్తిన వారిని అణచివేసే ప్రయత్నాలు చేయడం పరిపాటి. స్థానిక సర్కారుపై పట్టున్న సామాజిక వర్గాలు, ఈ

దోపిడీలో అధిక భాగాన్ని పొందుతున్నారు. తమతమ కులాల, జాతుల సముదాయాలను ఆకట్టుకుంటూ, గూండాలు, ఇతర అసాంఘిక శక్తులను ఉపయో గించుకొని ఎన్నికలలో గెలవడం నేడు సర్వసాధారణ మైంది. గెలిచిన తర్వాత తిరిగి లంచగొండులైన ప్రభుత్వ అధికారులు, కాంట్రాక్టర్లు, తమను సమర్ధించే నేరస్థ సముదాయాల సహాయంతో ప్రభుత్వ ధనాన్ని యధేచ్ఛగా దోచుకుంటున్నారు. బీహార్‌లోనైతే వారంతా ఒక పూర్తిస్థాయి దోపిడీ విధానాన్ని అభివృద్ధి చేసుకున్నారు; ఈ ప్రాంతంలోని మూల మూలలకు ఆ దోపిడీ వ్యాపించింది. మొత్తం బీహార్‌లో, ర్యూర్లండ్ ప్రాంతంలోనైతే, ఈ దోపిడీ అన్ని ప్రాంతాల కన్నా అధికంగా ఉంది. దానికి కారణం ఆ ప్రాంత ప్రజలు అందరికన్నా వెనుకబడి ఉండటమే-పశుగ్రాన కుంభకోణమే దీనికి ఒక ఉదాహరణ. దానితోపాటు భారీ సంఖ్యలో రాజకీయ నేతల అండదండలతో రౌడీలు, గూండాలు మొదలైన నేరస్థులు-పెద్ద ఎత్తున వ్యాపారులు, పారిశ్రామిక వేత్తలు, రైతులు, దుకాణ దారులు ఇతర విభిన్న వృత్తులలో ఉన్న (డాక్టర్లు, ఇంజనీర్లు మొి) వ్యక్తుల నుండి మామూళ్ళు వసూలు చేస్తున్నారు. డబ్బులకోసం కిడ్నాప్ చేయడం నేడు ఒక ఫలప్రదమైన వృత్తిగా మారింది. ఈ దుండగులు యధేచ్ఛగా ఇలా చేయడానికి కారణం, వారికి ప్రభుత్వం నుండి, పోలీసుల నుండి ఎటువంటి భయమూ లేక పోవడమే కాక రక్షణ లభించడమే. ఈ దోపిడీలో రాజకీయ నాయకులకు, ప్రభుత్వ అధికారులకు కూడా ఎవరివాటా వారికి అందుతోంది.

8. పాలనాధికార వర్గాల పూ్వడలిజం

దోపిడీ, అణచివేతలతో కూడుకున్న ఈ ప్రక్రియ కూడా పూ్వడల్ విధానపు ఒక రూపమే. ప్రభుత్వంపై అగ్రవర్ణాలకు చెందిన వారు తమ పట్టు నిలుపుకున్న సమయంలో వారు ఈ పాలనాధికార వర్గాల భూస్వామ్య విధానాన్ని ప్రారంభించగా, తరువాత కాలంలో క్రమేపి అధికారంలోకి వచ్చిన వెనుకబడిన వర్గాల వారు దీనిని మరింత వేగవంతం చేశారు. దోపిడీకి సంబంధించిన ఈ అర్థ-పూ్వడల్ ప్రక్రియను పాలనాధికార వర్గాల పూ్వడలిజంగా చెప్పవచ్చు. అయితే నేరుగా చూసినట్లయితే వ్యవసాయ ఉత్పాదన వ్యవస్థలో ఈ వర్గం యొక్క స్థానమెక్కడ అనే ప్రశ్న

పెరుగుతున్న... (3వ పేజీ తరువాయి)

లాభాలు గడిస్తున్నారు. ధాన్యం ఉత్పత్తిదారులైన రైతులు, వినియోగదారులు వారి దోపిడీకి గురౌతున్నారు.

బియ్యం ధరలు పెరగటంపై ప్రజల్లో తీవ్ర వ్యతిరేకత వ్యక్తం కావటంతో బియ్యం ధరలు తగ్గిస్తామని, రైతు బజార్లలో మేలు రకం (సాంబామసూరి) బియ్యం 29రూ.కు విక్రయిస్తామని ముఖ్యమంత్రి ప్రకటించారు. సన్న బియ్యం నిల్వలు తక్కువ ఉన్నాయని, అందుకే ధరలు పెరుగుతున్నాయని చెప్పటం సిగ్గుచేటు. సన్నధాన్యం ఉత్పత్తులు గణనీయంగా పెరిగాయి. అయినా ఆ బియ్యాన్ని కొరత ఎందుకు వచ్చింది? మిల్లర్లు లెవీ పర్మిట్ల క్రింద ముతక ధాన్యంతోపాటు, మేలురకం బియ్యానికి కూడా ఇతర రాష్ట్రాలకు రవాణా చేశారు. సన్నబియ్యం ఇతర రాష్ట్రాలకు పంపగూడదు. అలా జరగటానికి ప్రభుత్వం పట్టనట్లు వ్యవహరించటమే కారణం. ఇది కూడా వ్యాపారులకు లాభమే. రైతుబజార్లలో విక్రయించే బియ్యంలో నాణ్యత తక్కువగా ఉంటుందనేది ఇంతకు ముందు నుండి వస్తున్న విమర్శగా ఉంది. ఇప్పుడు విక్రయిస్తామన్న బియ్యం సాంబామసూరి అనే నిర్ధారణ చేయలేమని రైతు బజార్ల అధికారులు చెప్పటమే అందుకు నిదర్శనం. ఏ రకం బియ్యమో చెప్పలేనప్పుడు రైతు బజార్ల వ్యాపారంలో మోసం దాగి ఉంటుందనే వాస్తవాన్ని కాదనలేము.

ఒకవైపున పేదలకు ఆహారం లభించటంలేదు. మరొకవైపు సామాన్య ప్రజలకు బియ్యం ధరలు అందుబాటులో ఉండటంలేదు. గోదాముల్లో మాత్రం ఆ బియ్యం ముక్కి పోతున్నాయి. గోదాములు ఖాళీలేవంటూ 190 లక్షల టన్నుల ఆహారధాన్యాలను ఆరు బైట ఉంచటం వలన అవి ఎండావానలకు ఎందుతూ, నానుతూ ఉన్నాయి. గత 25సం॥ కాలంలో కొత్తగా

ఉదయిస్తుంది. ఇది భూస్వామ్య విధానాన్ని యూరప్ కేంద్ర దృక్కోణపు పరిణామం. మన దేశంలోని పూ్వడల్ వ్యవస్థ తన స్థితి, కులం ఆధారంతో ఇంకా తన పట్టు బిగించే ఉంది. దాని కొనసాగింపు యొక్క నవీన రూపం భావాలు సంస్కృతి యొక్క ప్రభావం వర్గాన్ని సృష్టిస్తుందని మావో చెప్పిన విషయాన్ని నిరూపిస్తోంది.

సోషలిస్టు చైనా విషయంలో మావో “విప్లవం ఫలితంగా చైనా ఆర్థిక వ్యవస్థలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ముగిసింది, కానీ ఆలోచనల రూపంలోనూ, నమాజంలోనూ, కమ్యూనిస్టు పార్టీలోవలా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ఇంకా మిగిలే వుంది” అని చెప్పారు. అంతే కాక, చైనాలో ప్రధాన వైరుధ్యం శ్రామికులకు మరియు పెట్టుబడిదారీ వర్గం మధ్య నున్న వైరుధ్యమేనని, అది కమ్యూనిస్టు పార్టీలో అంతర్గతంగా కొనసాగుతున్న సోషలిస్టు మరియు పెట్టుబడిదారీ ఆలోచనల సంఘర్షణ రూపంలో బహిర్గతమవుతుందని కూడా మావో చెప్పారు. చైనాలో సాంస్కృతిక విప్లవం సమయంలో మావో ప్రజలను పెట్టుబడిదారీ ఆలోచనా విధానాన్ని, సంస్కృతిని తమ ఆలోచనల నుండి పారద్రోలకపోతే చైనాలో తిరిగి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పునఃస్థాపిత మవుతుందని కూడా హెచ్చరించారు. మావో సందేహించిన విషయం సరైనదేనని సమకాలీన చరిత్రే సాక్ష్యమిస్తోంది. నేడు చైనాలో ఒక శక్తివంతమైన పెట్టుబడిదారీ వర్గం తిరిగి నెలకొంది.

అదే విధంగా మన దేశంలోనూ భూస్వామ్య విధానపు భావాలు, సంస్కృతి, కుల వ్యవస్థల ప్రభావంతో ఈ నూతన నిరంకుశాధికార భూస్వామ్య వర్గం ఉదయించింది. వామపక్ష, నక్సల్‌వాదుల, లోహియా వాదుల ఆందోళనల వల్ల భూమినుండి, కులం నుండి తరిమికొట్టబడిన పూ్వడల్ వ్యవస్థ ఈ కొత్త రూపాన్ని ధరించింది. ఈ కొత్త రూపపు దోపిడీ, పీడనకు అధికంగా గురయ్యేది అంతిమంగా రైతులు, గ్రామీణ నిరుపేద కూలీలే. ఎందుకంటే ఈ మొత్తం ప్రక్రియ పెట్టుబడిదారీ చట్రపు పరిధిలోనే జరుగుతోంది. అందువల్ల ఇది ఒక అర్థభూస్వామ్య వ్యవస్థ రూపాన్ని తీసుకొంటోంది. ఈ ప్రక్రియను ఇంకా లోతుగా పరిశీలించి అవగాహన చేసుకొని, దానితో, సంఘర్షణ పడవల్సిన మార్గాన్ని ఏర్పరచు కోవలసిన అవసరం వుంది. అయితే వ్యవసాయరంగ సమన్వయ మనం పైన చెప్పుకొన్న దృక్కోణం నుండి చూసినట్లయితేనే ఆ మార్గం మన కంటికి కనబడుతుంది.

★

గోదాములు నిర్మించటం కానీ, ఉన్నవాటి సామర్థ్యాన్ని పెంచటంగానీ జరగలేదని పిల్లల ఆరోగ్యం-పోష్టికాహారం తదితర సమస్యలపై అధ్యయనం చేసిన రాజన్ టాండన్ పేర్కొన్నారు. పంజాబ్ రాష్ట్రంలో గోధుమ దిగుబడులను రైతులు విపరీతంగా సాధించారు. గోదాముల కొరతతో ప్రభుత్వం రైతుల నుండి గోధుముల సేకరణ చేయకపోవటం వలన టార్పాలియన్ పట్టాలు కప్పి పంటను రైతులు పొలాల్లోనే ఉంచుతున్నారు. పాలకుల-ఎఫ్.సి.ఐ అధికారుల విధానాల వలన 150కోట్ల డాలర్ల విలువ చేసే 60లక్షల టన్నుల ఆహార ధాన్యాలు పనికిరాకుండా పోయాయన్న వాస్తవాన్ని అధికారులే చెబుతున్నారు.

దేశంలో ఉన్న 120కోట్ల ప్రజల్లో 40కోట్ల మంది పేదరికంలో ఉన్నారు. ధరల పెరుగుదల వారి జీవితాలను చిన్నాభిన్నం చేస్తున్నది. బియ్యాన్ని ఆరు బయట పెట్టి ముక్కు బెట్టేకన్నా పేదలకు పంపిణీ చేయాలని సుప్రీంకోర్టు ప్రభుత్వానికి సూచించినా, చురకలు వేసినా ప్రభుత్వం బియ్యాన్ని పేదలకు పంచటానికి సిద్ధంగా లేదు. ఇది ప్రభుత్వ ప్రజావ్యతిరేక విధానాలకు అద్దం పడుతున్నది.

ప్రభుత్వం కఠినమైన విధానాలు అమలు జరిపితే ధరలను అదుపు చేయటం కష్టమైన పనికాదు. బ్లాక్ మార్కెట్ దారులపైన దాడులు సాగించి సరుకులను బయటకు తీయాలి. ఫ్యూచర్ ట్రేడింగ్ విధానాన్ని రద్దు చేయాలి. ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థను పటిష్ఠపర్చి, విస్తృత పర్చాలి. ఆహారధాన్యాలు, నూనె గింజల ఉత్పత్తిని పెంచేందుకు రైతులకు అనుకూలమైన సబ్సిడీలను, ప్రోత్సాహకాలను కల్పించి, పంటలకు గిట్టుబాటు ధరలను కల్పించి, ప్రభుత్వ సంస్థలచే కొనుగోలు చేయించాలి. ఈ విధమైన చర్యలు తీసుకొంటే ధరలు ప్రజలకు అందుబాటులోకి వస్తాయి. ప్రభుత్వం అలాంటి చర్యలు చేపట్టే విధంగా ప్రజలు ఆందోళన చేయాలి.

★

సాగునీరు-విత్తనాలు-ఎరువులు-సమస్యల పరిష్కారానికై ఆందోళన

మచిలీపట్నంలో ధర్మా

మచిలీపట్నం, 23-7-2012 :

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) కృష్ణాజిల్లా కమిటీ ఆధ్వర్యంలో సాగునీరు, విత్తనాలు, ఎరువులు, గిట్టుబాటు ధరల సమస్యలపై ధర్మాను మచిలీపట్నం కలక్టరు కార్యాలయం ఎదుట నిర్వహించారు. ధర్మాను ప్రారంభించి రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ ముప్పాళ్ళ భార్గవశ్రీ ప్రసంగిస్తూ వ్యవసాయానికి ప్రాధాన్యతనిచ్చి సరఫరా చేయాల్సిన సాగునీరును, విద్యుత్ ఉత్పత్తికి వినియోగిస్తున్నారనీ, ఇప్పుడు సాగర్ రిజర్వాయర్ నీరు డెడ్ స్టోరేజీకి చేరిందని, భారీ వర్షాలు, వరదలు వస్తే సాగునీరు అందిస్తామని, లేకపోతే ప్రత్యామ్నాయ పంటలు వేసుకోవాలని ప్రభుత్వం చేతులెత్తేసిందనీ, వ్యవసాయానికి - ఆయకట్టుకు అవసరమైన సాగునీరు నిల్వచేసి, తరుణంలో సరఫరా చేయాల్సిన బాధ్యత నుండి ప్రభుత్వం వైదొలగిందనీ, 16 లక్షల టన్నుల విత్తనాలు కావాల్సివుంటే ప్రభుత్వం 17 వేల టన్నుల మాత్రమే సిద్ధం చేసిందంటే ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్యం ఏ స్థాయిలో వుందో అర్థమవుతోందనీ, ఎరువుల కంపెనీలు వేలకోట్ల రూ॥ల సబ్సిడీ దిగమింగుతూనే పోషక విలువల పేరుతో 2 సం॥లలో 12 సార్లు ఎరువుల ధరలు పెంచటం దుర్మార్గమనీ, జీవన వ్యయం, ఉత్పత్తి ఖర్చులు పరిగణలోకి తీసుకొని నిర్ణయించాల్సిన

కనీసమద్దత ధరలను తూతూ మంత్రంగా నిర్ణయించటం పాలకుల బాధ్యతా రాహిత్యానికి నిదర్శనమనీ ఈ స్థితిలో రైతాంగం సంఘటితంగా ఉద్యమించాలని విజ్ఞప్తి చేసారు. ఆ తర్వాత ఏఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ) రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా॥ యద్దనపూడి సోని మాట్లాడుతూ ఎంఎల్ఏల, ఎంపిల జీతాలు, అలవెన్సులు పెంచుకోడానికి చూపించిన ఆసక్తిలో వందోవంతు కూడా రైతులెదుర్కొంటున్న సమస్యలను పరిష్కరించటంలో చూపించటం లేదనీ, వ్యవసాయ తరుణం దాటి సాగుచేస్తే తుఫానులకు పంట నష్టపోవాల్సి వస్తున్నదనీ, ముంపు సమస్య తీవ్రంగా వుంటుందనీ, డ్రైన్లు, పంటకాల్వల రిపేర్లు నేటికీ పూర్తి కాలేదనీ అన్నారు. ఇంకా, రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) జిల్లా సహాయ కార్యదర్శి కా॥ యు. వీరబాబు, జిల్లా కార్యవర్గ సభ్యులు కా॥ జె. జగన్; కా॥ పామర్తి అంజమ్మ, కా॥ కొప్పినేని ఉమామహేశ్వరరావు, కా॥ ఈపూరి రాంబాబు రైతాంగ వ్యతిరేక విధానాలను ఎండగడుతూ ప్రసంగించారు. ధర్మాలో రైతులు, కూలీలు, శ్రామిక మహిళలు 100 మందికిపైగా పాల్గొన్నారు. బందరు, చిన్నాపురం, చల్లపల్లి, ప్రొద్దుటూరుల నుండి రైతులు, కూలీలు పాల్గొన్నారు. అనంతరం పలు డిమాండ్లతో కూడిన మెమోరాండంను రెవిన్యూ జిల్లా అధికారికి అందజేశారు. ★

కార్మిక నాయకుడు విన్నంటి రాము సర్వీసు పరిహారసాధనకై ధర్మా

విజయనగరం :

విజయనగరం పిడబ్బా మార్కెట్లోని శ్రీషిర్డి సాయిరాం ట్రేడర్స్లో 35 సం॥లుగా కార్మికునిగా పనిచేస్తున్న విన్నంటి రాము ఫిబ్రవరి 8వ తేదీన చనిపోయారు. మార్కెట్లోని అన్ని కార్మిక సంఘాలకు చెందిన కార్మికులు పనులు నిలుపుచేసి అంతిమయాత్రలో పాల్గొన్నారు. కార్మికులకు సంఘాలు, హక్కులు లేని రోజుల్లో రాము కార్మికులను ఐక్యపర్చి పిడబ్బా మార్కెట్లో సంఘ నిర్మాణానికి కృషిచేసారు. దీర్ఘకాలం వివిధ సంఘాలలో పనిచేసి, వాటి పనితీరుతో విసిగి 2009 నుండి ఏఐఎఫ్ఐటియు అనుబంధ యూనియన్లో కొనసాగుతున్నారు. కార్మికుల ఐక్యతకు, హక్కుల సాధనకు రాము కృషి చేశారు. మార్కెట్లో త్రాగునీరు, సిమెంటు రోడ్డుకోసం ఆ కామ్రేడ్ పాటుపడ్డారు.

విన్నంటి రాము పనిచేసిన కాలానికి సర్వీసు పరిహారం చెల్లించకుండా సంస్థ యజమాని

మొండివైఖరితో వ్యవహరిస్తున్నాడు. కా॥ రాము కుటుంబం దీనితో ఇబ్బందులనెదుర్కొంటున్న నేపథ్యంలో 14-5-2012న శ్రీ పిర్దీసాయిరాం ట్రేడర్లు (టోకు బెల్లం దుకాణం) ముందు ఏఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ) ఆధ్వర్యంలో ఉదయం 11 గంటల నుండి 2 గంటలపాటు బైకాయించి కార్మికులు ఆందోళన చేసారు. రాము కుటుంబానికి సర్వీసు పరిహారం చెల్లించాలని, యాజమాన్యం కార్మిక వ్యతిరేక వైఖరి మానుకోవాలని ఈ సందర్భంగా మాట్లాడిన వివిధ సంఘాల ప్రతినిధులు హెచ్చరించారు.

ఈ కార్యక్రమంలో ఎన్. అప్పల రాజారెడ్డి (అధ్యక్షులు, ఆటోవర్కర్స్ యూనియన్) ఎం. పైడిరాజు (కార్యదర్శి, జిల్లా రజక సమాఖ్య), ఆర్. గోవిందు (కార్యదర్శి, నారాయణ స్టీల్ లోడింగ్ అన్ లోడింగ్ వర్కర్స్ యూనియన్), బి. శంకరావు, బి. పాండురంగారావు (ఏఐఎఫ్ఐటియు) జి. పెంటయ్య (ఉపాధ్యక్షులు, విజయనగరం షాప్స్ఎస్టాబ్లిష్మెంట్ వర్కర్స్ యూనియన్) పాల్గొన్నారు. ★

టోల్ఫీజుల పేరుతో ప్రజలపై భారాలకు నిరసన

చందర్లపాడు, 3-7-12 :

జాతీయ రహదారిపై ఇప్పటికే కృష్ణాజిల్లా క్షీరవద్ద ఒక టోల్గేట్ ఉన్నది. అలాగే చిల్లకల్లు సమీపంలోగల గట్టుభీమవరం వద్ద జాతీయ రహదారిపై మరొక టోల్గేట్ నిర్మాణం జరుగుతున్నది. అంటే 30 కి.మీ దూరంలోనే 2 టోల్గేట్లను నిర్మిస్తున్నారు. దీనివలన వాహనాలపై

అదనపు భారం పడుతుంది. ఇప్పటికే ప్రతి సం॥ టోల్ఫీజులు పెరగటంతో ఆర్టీసీ, లారీలు, ప్రైవేట్ వాహనాలపై అదనపు భారం ప్రతి సం॥ పెరుగుతూనే వుంది. అంతిమంగా ఈ భారాన్ని మోయాల్సింది ప్రజలే కనుక ప్రజాప్రయోజనాలకు ప్రాధాన్యతనిచ్చి నిబంధనలకు భిన్నంగా చిల్లకల్లువద్ద నిర్మిస్తున్న టోల్గేట్ను వెంటనే నిలిపివేయాలని, టోల్ఫీజుల పేరుతో నిలుపుదోపిడీని అరికట్టాలని డిమాండ్ చేస్తూ చందర్లపాడులో రైతుకూలీసంఘం ఆధ్వర్యంలో ధర్మా నిర్వహించారు. ధర్మా అనంతరం ప్రదర్శనగావెళ్లి తహశీలుదారు కార్యాలయంలో మెమోరాండం ఇచ్చారు. ఈ ధర్మాలో రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) జిల్లా నాయకులు కామ్రేడ్స్ రాంబాబు, కాసరెల్లి మస్తాన్, స్త్రీవిముక్తి సంఘటన జిల్లా కన్వీనర్ కా॥కామేశ్వరి తదితరులు పాల్గొన్నారు. ★

తాళ్ళ స్థలాలకు పట్టాలకై కొనసాగుతున్న దళిత నిరుపేదల ఆందోళన

రెంటుచింతల, 23-7-12 :

గుంటూరు జిల్లా మండల కేంద్రమైన రెంటుచింతల గ్రామంలోని సర్వే నెంబరు 300లోని ప్రభుత్వ అసైన్యభూమిలో నిరుపేద యస్సీసి, యస్సీటి, బిసీ, మైనారిటీ పేదప్రజానీకం- పలుమార్లు ప్రభుత్వాధికార్లకు విన్నవించుకున్నా ప్రయోజనం లేక -రైతుకూలీసంఘం ఆధ్వర్యంలో ఆ భూములలోకి వెళ్ళి గుడిశలు ఏర్పాటు చేసుకోవటం; అప్పటివరకూ ఆ భూములను తమ చేతుల్లో పెట్టుకున్న స్థానిక పెత్తందార్లు దానిని సహించలేక, దొంగచాటుగా పేదల గుడిశలను పీకివేయటం; దీనిని ఎదుర్కొంటూనే పేదప్రజానీకం తిరిగి గుడిశలను ఏర్పరచుకోవటం... జరుగుతూ వచ్చింది.

ఈ నేపథ్యంలో 300 సర్వే నెంబరు ప్రభుత్వ భూమిలోకి రెంటుచింతల గ్రామ పెత్తందార్లు జొరబడకుండా ప్రభుత్వ, పోలీసు అధికారులు కట్టుదిట్టమైన చర్యలు తీసుకోవాలని; తమకు ఏ విధమైన హక్కులేని ప్రభుత్వ భూములను ఇంతకాలం తమ చేతుల్లో ఉంచుకోవటమే కాకుండా, తలదాచుకోను నీడలేని నిరుపేదల గుడిశలను తొలగించి వేసి దాడులకు పూనుకున్న రెంటుచింతల గ్రామ అగ్రకుల దురంహంకార, పెత్తందార్లపై చట్టపరమైన చర్యలు చేపట్టాలని డిమాండ్ చేస్తూ 23-7-12న మరోసారి గుడిశ వాసులంతా తరలివచ్చి జిల్లా కేంద్రమైన గుంటూరులో తమ

డిమాండ్లను ఎలుగెత్తి చాటుతూ ప్రదర్శన నిర్వహించారు. గుంటూరు రైల్వేస్టేషన్ నుండి ప్రారంభమైన ఈ ప్రదర్శన నాజ్ సెంటర్, ఉమెన్స్ కాలేజీ, నగరం మీదుగా జిల్లా పరిషత్ వద్దకు చేరుకుంది. 'గ్రీవెన్స్ డే' జరుపుతున్న జిల్లా పరిషత్ కార్యాలయం వద్ద నిర్వహించిన ధర్మాలో రైతుకూలీసంఘం జిల్లా అధ్యక్షకార్యదర్శులు కామ్రేడ్స్ సింహాద్రి లక్ష్మారెడ్డి, ఉద్దిగడ్డల నాగేశ్వరరావు;జిల్లా నాయకులు కా॥ పాటిబండ్ల కోటేశ్వరరావు, రాంబాబు; ఎఐఎఫ్ఐటియు (న్యూ) రాష్ట్రనాయకులు కా॥ డివిఎన్ స్వామి తదితరులు ప్రసంగిస్తూ బడాబాబుల కొమ్ముగాస్తూ, దళిత, పేద వర్గాల సమస్యలపట్ల నిర్లక్ష్యం వహిస్తున్న ప్రభుత్వ స్వభావాన్ని ఎండగట్టారు. నిరుపేద గుడిశవాసులందరికీ వెంటనే పట్టాలివ్వాలని డిమాండ్ చేస్తూ జిల్లా కలెక్టరుకు వినతి పత్రం సమర్పించారు.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.)పై పెత్తందారుల అవాస్తవ ప్రచారం

'కుక్కను చంపదలచుకుంటే పిచ్చికుక్క' అని ముద్రవేసే విధంగా ప్రజాఉద్యమ కార్యకలాపాలను అణచివేయటానికి, ఆ సంఘ నాయకత్వాలపై 'మావోయిస్టుల'ని ముద్రవేయటం పెత్తందార్లకు, పోలీసు అధికార యంత్రాంగానికి పరిపాటి అయింది.

రెంటుచింతల గ్రామంలో దీర్ఘకాలంగా ప్రజా సమస్యలపై కార్యకలాపాలు సాగిస్తున్న రైతుకూలీ సంఘంపై, సంఘనాయకత్వంపై స్థానిక పెత్తందారులు ఇదేవిధమైన అవాస్తవ ప్రచారం చేయడాన్ని రైతుకూలీ సంఘం జిల్లా నాయత్వం తీవ్రంగా ఖండిస్తూ 26-7-12న వందలాది మంది ప్రజలతో స్థానిక మండల కార్యాలయం వద్ద ధర్మా నిర్వహించింది. కుట్రపూరిత పద్ధతుల్లో నిరుపేద దళిత గుడిశవాసుల ఆందోళనను అణచివేయబూనుకుంటున్న పెత్తందారులపై ప్రభుత్వం చర్య తీసుకోవాలని ఈ సందర్భంగా డిమాండ్ చేశారు. ★

పేదల కాలనీలో మౌలిక వసతుల కల్పనకై ఆందోళన

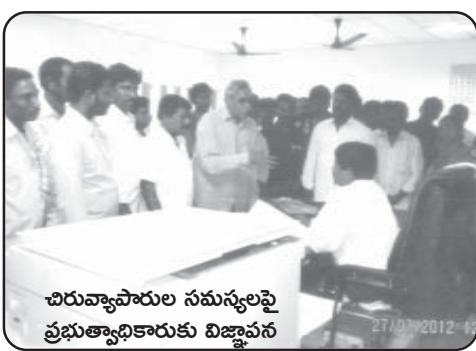
పిడుగురాళ్ళ, 2-7-12:

గుంటూరుజిల్లా, పిడుగురాళ్ళ మండలం- విశ్వమోహనరెడ్డినగర్ కాలనీకి విద్యుత్ సరఫరా కల్పించాలని, రోడ్డు నిర్మించాలని డిమాండ్చేస్తూ పిడుగురాళ్ళలో రైతుకూలీసంఘం ఆధ్వర్యంలో ప్రదర్శన నిర్వహించారు.కష్టంచేస్తేనేగాని పూటగడవని శ్రమజీవులు 6 సంవత్సరాలుగా నివాసాలు ఏర్పాటుచేసుకొని

జీవిస్తుంటే కనీసపాటి సౌకర్యాలు కూడా కల్పించకుండా ప్రజలను చీకటిలో వుంచుతూ, ఎప్పుడు ఏ ప్రమాదం జరుగుతుందో అర్థంకాని పరిస్థితుల మధ్య బ్రతకు లీడుస్తున్నా, ప్రభుత్వాధికారులు, ప్రజాప్రతినిధులు ప్రజల సమస్యల గురించి పట్టించుకోవడంలేదని, ఎన్నోసార్లు అధికారులకు సమస్యలను విన్నవించుకున్నప్పటికీ ఫలితం లేకపోవటంతో మరోసారి రోడ్లపైకి రావాల్సి వచ్చిందని, ఇప్పటికైనా ప్రజాప్రతినిధులు స్పందించి సమస్యలను పరిష్కరించే వరకూ ఐక్యంగా ఆందోళన చేయాలని రైతుకూలీసంఘం జిల్లా నాయకులు కా॥ నీలాద్రి రాంబాబు, స్త్రీవిముక్తి సంఘటన జిల్లా నాయకులు కా॥ నిర్మల- ఈ సందర్భంగా పిలుపునిచ్చారు. స్థానిక ఎమ్మెల్యేలకు, తహసీలుదారుకు మెమోరాండం అందించారు.

ఈ కార్యక్రమంలో ఇంకా విశ్వమోహనరెడ్డినగర్ అభివృద్ధి మరియు సంక్షేమ సంఘం నాయకులు యోహన్, సైదాబీ, ఫాతిమా, ఫకీరబీ, నాగేశ్వరరావు తదితరులు పాల్గొన్నారు. ★

మంగినపూడి బీచ్లో సందర్శకులను అనుమతించాలని చిరు వ్యాపారుల ఆందోళన

బందరు, 27-7-12 :

మచిలీపట్నం మండలం మంగినపూడి బీచ్లో యాత్రికులను, సందర్శకులను అనుమతించకుండా ప్రభుత్వం నిషేధాజ్ఞలు విధించినందున సుమారు 200 మంది ఘోటోగ్రాఫర్స్, చిరువ్యాపారులు ఉపాధి కోల్పోయి నెల రోజులుగా అనేక ఇక్కట్లను అనుభవిస్తున్నారు.

ఏఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ) అనుబంధ 'తాళ్ళపాలెం (మంగినపూడి) బీచ్ ఘోటోగ్రాఫర్స్ లెబర్ అసోసియేషన్' ఆధ్వర్యంలో 27-7-12న 50 మంది చిరువ్యాపారులు

ప్రదర్శనగా వెళ్ళి జిల్లా కలెక్టరుకు మెమోరాండం ఇచ్చారు. గతవేసవి కాలంలో ముగ్గురు యువకులు స్నానాలకని సముద్రంలో దిగి మృతి చెందారు. దీనితో ప్రభుత్వం బీచ్లో సందర్శకులను నిషేధించింది. హెచ్చరిక బోర్డులు పెట్టడం, పోలీసు పహారా పెట్టడం ద్వారా ప్రమాదాలను అరికట్టటం కాకుండా బీచ్లో సందర్శకులనే అనుమతించకపోవటంతో బీచ్పైనే ఆధారపడి జీవిస్తున్న ఘోటోగ్రాఫర్స్, ఇతర చిరువ్యాపారులు 200 మంది జీవనోపాధి కోల్పోయారు.

సముద్రతీర ప్రమాదాలను అరికట్టేందుకు ప్రభుత్వం ప్రకటించిన-సముద్రంలో పిల్లర్స్ వేసి మెష్ ఏర్పాటును తక్షణమే పనులు చేసేలా కాంట్రాక్టరుపై వత్తిడి తెచ్చి పనులు జరిగేలా చూడాలని, బీచ్లో సందర్శకులను అనుమతించి తమ జీవనోపాధి పునరుద్ధరించాలని చిరువ్యాపారులు డిమాండ్ చేశారు.

ఏఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ) బందరు అధ్యక్షుడు ముచ్చు సుధాకర్; జి. మల్లేష్ వీరి ఆందోళనకు నాయకత్వం వహించారు. రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) జిల్లా నాయకులు కా॥ పామర్తి అంజమ్మ, జె. జగన్ సంఘీభావంగా వీరి ఆందోళనలో పాల్గొన్నారు. ★

ప్రముఖ విప్లవ కమ్యూనిస్టు నాయకుడు, మార్క్సిస్టు మేధావి కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి 36వ వర్ధంతి సభ

అనంతపురం,28-7-12:

కమ్యూనిస్టు విప్లవ కారుల ప్రియతమ నాయకుడు, మార్క్సిస్టు మేధావి కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి 36వ వర్ధంతి సందర్భంగా సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా కమిటీ అధ్యక్షులలో అనంతపురం టవర్క్లాక్ వద్దనున్న కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి విగ్రహానికి సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ గుర్రం విజయకుమార్, కా॥ పెద్దన్న తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్టు చైర్మన్ కా॥ బి. సూర్యసాగర్, సిపిఐ రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ రామకృష్ణలతో సహా ప్రజానంధుల నాయకులు, కార్యకర్తలు పూలదండలు వేసి జోహార్లర్పించారు.

ఆ తర్వాత కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి విగ్రహంవద్ద నుండి ఎర్రజెండాలను చేబూని వందలాదిమంది శ్రామిక ప్రజానీకం కా॥ నాగిరెడ్డి ఆశయపరిపూర్ణై సాగుతామని నినదిస్తూ ప్రదర్శన నిర్వహించారు. ఈ ప్రదర్శన రైల్వేస్టేషన్లోడ్డు, నీలిమా సర్కిల్, 2వ రోడ్డు, నాల్గవరోడ్ల మీదుగా రజకనగర్ చేరుకుంది.

రజకనగర్లోని కమ్యూనిటీ హాల్లో ఉ॥ 11 గంటలకు జరిగిన కా॥ టి.ఎన్. వర్ధంతి సభకు సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ సి.పెద్దన్న అధ్యక్షత వహించి మాట్లాడుతూ కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి విద్యార్థి దశలోనే మార్క్సిజాన్ని అధ్యయనం చేసి, 1936లోనే కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యత్వం పొందారని; చదువు ముగించుకుని న్యాయమైన తరిమెలకు చేరుకున్న కా॥ టి.ఎన్. తన తండ్రి అయిన, భూస్వామి సుబ్బారెడ్డికి వ్యతిరేకంగా భూమిలేని నిరుపేదలను కూడగట్టి పోరాడారని, రక్తసంబంధానికంటే వర్గసంబంధమే మిన్న అని విప్లవపోరాటయోధుడు కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి చాటిచెప్పాడన్నారు.

సిపిఐ (ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ గుర్రం విజయకుమార్ తన ప్రసంగంలో, వలస పాలన

కా॥ టి.ఎన్. వర్ధంతి సభలో ప్రసంగిస్తున్న కా॥ జి. విజయకుమార్; సభకు హాజరైన ప్రజానీకం

కాలంలోనే ‘యుద్ధం-దాని ఆర్థిక ప్రభావం’ అనే వ్యాసం రాసినందుకు నిర్బంధానికి గురయ్యారనీ, అపై పలుమార్లు ‘స్వతంత్ర’ దేశంలోనూ జైలు జీవితం గడిపారన్నారు. 1946-51 కాలంలో తెలంగాణా సాయుధపోరాటం సాగుతున్న సమయంలో రాయలసీమ ప్రాంత బాధ్యులుగా అజ్ఞాతంలో వుంటూనే కా॥ టి.ఎన్. వర్గ ఉద్యమాలు నడిపారనీ, 1969 మార్చిలో అసెంబ్లీ, పార్లమెంటులు బాతాఖానీ షాపులుగా మారిపోయాయని ప్రకటించి, శాసనసభకు రాజీనామా చేశారనీ వివరించారు. గార్లదిన్నె ప్రాంతంలో 30గ్రామాలలో 3 వేల ఎకరాల భూముల సాధనకోసం ప్రజలకు ప్రత్యక్షంగా నాయకత్వం వహించారని, అత్యవసర పరిస్థితి కాలంలో అజ్ఞాతంలోకి వెళ్లి దేశవ్యాప్తంగా విప్లవకారులను ఐక్యం చేసే కృషిలోనే కన్నుమూశారని వివరించారు.

అయితే, నేటికి 40 సం॥ క్రితమే 1972లో కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి తన కోర్టు ప్రకటన ‘తాకట్టులో భారతదేశం’ ద్వారా అప్పటికి 25 సం॥లుగా సాగిన భారత పాలకుల ఆర్థిక విధానాలను శాస్త్రీయంగా విశ్లేషించి, ఈ దళారీ పాలకుల పాలనలో భూస్వామ్య విధానాన్ని సామాజిక భూమికగా చేసుకొని

సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ తీవ్రం కానుందని, చేసిన తిరుగులేని నిర్ధారణలు - నిత్యనత్యాలుగా నిలిచాయన్నారు. కనుక ఇటువంటి సిగ్గుచేటైన పరిస్థితులకు వ్యతిరేకంగా దేశభక్తిగల ప్రతిపౌరుడూ తిరగబడాలని, నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవమార్గాన్ని చేపట్టాలని పిలుపునిచ్చారని, దాని పరిపూర్ణత మనం నడుంబిగించాలని పిలుపునిస్తూ కా॥ విజయకుమార్ తన ప్రసంగం ముగించారు.

రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర.) రాష్ట్ర సహాయ కార్యదర్శి కా॥ జె. కిషోర్బాబు ప్రసంగిస్తూ 1960లలో దేశంలో పాలకులు చేపట్టిన పైరుపచ్చ విప్లవం-సామ్రాజ్యవాదుల ఎరువులు, పురుగు మందులు, వ్యవసాయ యంత్ర పరికరాల ప్రవేశానికి రాచమార్గం వేసిందని కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి ఆనాడే చెప్పారనీ, మరోపైరుపచ్చ విప్లవంగా పేర్కొంటూ పాలకులు ఈనాడు విషపూరిత జన్యుమార్పిడి పంటలకు గేట్లు తెరుస్తున్నారని-పాలకుల రైతాంగ, కార్మిక విధానాలపై పోరాటాలను తీవ్రం చేయాలని అవశ్యకతను కా॥ కిషోర్బాబు నొక్కిచెప్పారు.

ఇంకా ఈ సభలో ఏబిఎఫ్ఐటియు(న్యూ) రాష్ట్ర కార్యవర్గ సభ్యుడు కా॥ సి.ఆర్.ఖాన్, రైతుకూలీసంఘం

(ఆం.ప్ర.) జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ తిమ్మారెడ్డి తదితరులు కా॥ నాగిరెడ్డికి నివాళులర్పిస్తూ మాట్లాడారు. బాలకళాకారుల నృత్య ప్రదర్శనలు, జనం కళాకారుల పాటలు ఆకట్టుకున్నాయి.

రెంటుచింతల, 28-7-12 :

రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర.) అధ్యక్షులలో స్థానిక సుబ్బన్నతోటలోని శ్రీ వెంకటేశ్వర కళ్యాణ మండపంలో విప్లవ కమ్యూనిస్టు యోధుడు కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి వర్ధంతినభ జరిగింది. ఈ సభలో పాల్గొన్న వక్తలు, ప్రజానీకం కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి చిత్రపటంవద్ద పూలనుంచి ఘనంగా నివాళు లర్పించారు.

సీనియర్ కమ్యూనిస్టు కా॥ సురభి అమరలింగం అధ్యక్షతన జరిగిన ఈ వర్ధంతి సభలో తొలుత ఏపిఎఫ్ఐటియు(న్యూ) రాష్ట్రనాయకులు కా॥ డివిఎన్ స్వామి మాట్లాడుతూ భారత విప్లవోద్యమ నిర్మాణ క్రమంలో తలెత్తిన అతి, మితవాదాలను ఓడించటంలో-ప్రజాయుద్ధవంధాను పరిరక్షించి, ఆచరించటంలో కా॥ నాగిరెడ్డి అగ్రగణ్యుడన్నారు. ప్రజాసమన్వలను పార్లమెంటు, అసెంబ్లీలలో నమర్దవంతంగా ఎలుగెత్తి చాటిన గొప్ప ప్రజానాయకుడని; భారతదేశ ఆర్థిక దుస్థితిని, దేశ పరాధీనతను; 1947 అధికార మార్పిడి కుట్రను తన ప్రఖ్యాత కోర్టు ప్రకటన ‘తాకట్టులో భారతదేశం’లో విప్పిచెప్పిన గొప్ప మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టుగా పేర్కొన్నారు. ఈ సభలో ఇంకా రైతుకూలీసంఘం జిల్లా నాయకులు కా॥పాటిబండ్ల కోటేశ్వరరావు; కా॥ బుట్టి మరియు దాసు, కా॥పాలకుర్తి సత్తెయ్య, కా॥తరిమెల నాగిరెడ్డికి జోహార్లు చెపుతూ ప్రసంగించారు. ప్రజా కళాకారులు కా॥తరిమెలనాగిరెడ్డిపై పాటలుపాడారు.

రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర.) రాష్ట్ర కార్యవర్గ తీర్మానాలు

- I. సంతాప తీర్మానాలు**
- a. శ్రీకాకుళంజిల్లా - లక్ష్మింపేట పెత్తందారీ కుల దురహంకారుల క్రూర హత్యాకాండలో నేలకొరిగిన నివర్తినంగమేళు, నివర్తి వెంకటీ, బోరాడ సుందరరావు, చిత్తడి అప్పడు, బొడ్డూరి పాపయ్యలతోపాటు, రెండు నెలలక్రితం ఇదే పెత్తందారుల చేతులలో దాడులకు గురై మరణించిన రావుదమ్మలకు-
- b. ఛత్తీస్ఘర్ రాష్ట్రం-బిజపూర్జిల్లా-సర్కెగూడ ప్రాంతంలో సిఆర్పిఎఫ్ బలగాలు ఎదురు కాల్పుల పేరిట సాగించిన హత్యాకాండలో పిల్లలు, వృద్ధులతోసహా హతులైన 18మంది ఆదివాసీలకు-
- c. జూన్ 13న-విశాఖ ఉక్కుప్లాక్టరీలో జరిగిన ప్రేలుళ్ళలో మృతిచెందిన కార్మికులకు మరియు పీడిత ప్రజా ఉద్యమాల్లో పనిచేస్తూ అనువులు బాసినవారందరికీ రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర.) జోహార్లర్పించింది.
- II. విత్తనాలు, ఎరువులు, సాగునీరు, విద్యుత్తు, రుణాల సమస్యల పరిష్కారానికై నిలకడైన రైతాంగ ఉద్యమ నిర్మాణానికి పిలుపునిస్తూ**
- వెంటాడుతున్న కరువు పరిస్థితులు, విత్తన కొరత, సాగునీటి కొరత, మోటర్లకు విద్యుత్తు కొరత, ఒక్కసారిగా రెట్టించిన ఎరువుల ధరల సమస్య, వ్యవసాయావసరాలకు ప్రభుత్వ రుణాల లేమి-వంటి సమస్యలు రైతాంగాన్ని చుట్టుముట్టి వేధిస్తున్నాయి. ఈ నేపథ్యంలో ప్రభుత్వం వెంటనే

- 2012 జూలై 18,19 తేదీలలో విజయవాడలో కామ్రేడ్ యన్. ఝాన్సి అధ్యక్షతన జరిగిన రైతుకూలీసంఘం(ఆంధ్రప్రదేశ్) రాష్ట్ర కార్యవర్గ సమావేశం-రాష్ట్రంలో రైతాంగం, ప్రజలు ఎదుర్కొంటున్న తీవ్రసమస్యలను; దళితులపై సాగుతున్నదాడులను; పర్యావరణ సమస్యలను; ప్రత్యేక ఆర్థిక మండళ్ళ పేరుతో పదావుగా పడివున్న వేలాది ఎకరాల భూముల సమస్యలను, హద్దూ అదుపు లేక పెరిగిపోతున్న నిత్య జీవితావసర వస్తువుల ధరల సమస్యలను-చర్చించి ఈ క్రింది తీర్మానాలను చేసింది.**
- a. స్పందించాలని తీర్మానిస్తూ, ఈ డిమాండ్లు చేస్తున్నది.
- a. విత్తనాలను రైతులకు సబ్సిడీపై అందించాలి. కట్టి, నకిలీ, నాసిరకాలను అరికట్టాలి. అత్యధికంగా పెంచి అమ్ముతున్న బి.టి.విత్తన ధరలను తగ్గించాలి.
- b. వ్యవసాయానికి ప్రథమ ప్రాధాన్యతనిచ్చి సాగునీరు విడుదల చేయాలి. బోర్లద్వారా సాగుచేసే రైతులకు నిరంతరాయంగా 9 గంటల విద్యుత్తు సరఫరా చేయాలి.
- c. గుర్తింపు కార్డులతో నిమిత్తం లేకుండా కౌలురైతులతో సహా రైతులందరికీ సంస్థాగత రుణాలు వెంటనే అందజేయాలి- వడ్డీవ్యాపారుల దోపిడీని అరికట్టాలి.
- III. లక్ష్మింపేట దళితులకు సంఘీభావం; దళితుల ఆత్మగౌరవ, భూమిసమస్యల పరిష్కారానికై విప్లవ, దళిత, ప్రజాసంఘాల ఐక్యఉద్యమానికై పిలుపునిస్తూ**
- a. లక్ష్మింపేటలో మద్దువలస రిజర్వాయరు మునక భూముల మిగులు 250 ఎకరాలపై నిర్ణయద్వంగా
- లక్ష్మింపేట దళితులకు హక్కు కల్పించాలి- దోషులను కఠినంగా శిక్షించాలి.
- b. రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) భాగస్వామిగావున్న ‘లక్ష్మింపేట దళిత పోరాట సంఘీభావకమిటీ’ అధ్యక్షులలో ఇచ్చిన జూలై 21 చలో తిరుపతి; జూలై 28న చలో విశాఖ; ఆగస్టు 6న చలో విజయవాడ - పిలుపులను విజయవంతం చేయాలి.
- c. శ్రీకాకుళంజిల్లా పాలకొండ మొదలుకొని-అనేక ‘లక్ష్మింపేట’లకు దారితీసే అవకాశమున్న రాష్ట్రంలోని అనేక ప్రాంతాలలో రెండుగ్లాసుల విధానం, అంటరానితనం, వివక్ష వివిధ రూపాల్లో వెట్టిచాకిరి వంటి అన్ని పూర్వదల్, అణచివేత పీడనలకు వ్యతిరేకంగాఅన్ని కులాల్లోని పీడితులు, శ్రమజీవులయిన పేదలు అధిపత్య కుల దురహంకార శక్తుల నుంచి విడగొట్టుకొని- కులద్వేషాలకు గురికాకుండా, దళిత శక్తులతో కలగలసి దీర్ఘకాల ఐక్యఉద్యమాలు నిర్మించాలి.
- IV. వాన్పిక్, బందరుపోచ్చ, పెట్రోకారిడార్, ఇతర సెజ్ల పేరిట ప్రభుత్వం గుంజుకున్న భూములన్నింటినీ**

- వ్యవసాయంపై ఆధారపడిన గ్రామీణ పేదలందరికీ పంపిణీకోసం ఉద్యమించాలని పిలుపునిస్తూ
- కోస్టల్ కారిడార్, వాన్పిక్ పేరుతో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం-తీవ్ర ప్రజా నిరసనలను ఖాతరు చేయకుండా-రైతులనుండి 28వేల ఎకరాల భూములను గుంజుకొనే ప్రయత్నం చేసింది. అధికారంకోసం కాంగ్రెస్పార్టీలో సాగుతున్న కుమ్ములాటల ఫలితంగా ప్రభుత్వం తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో భూ సేకరణకు సంబంధించిన కొన్ని జీవోలను వెనక్కుతీసుకుంది. సెజ్లపేరిట, కారిడార్ల పేరిట ఇప్పటికే గుంజుకున్న భూములలో పరిశ్రమలేమిరాకపోగా ప్రభుత్వమే దళారీగా మారిన విషయంస్పష్టమే. ఈనేపథ్యంలో
- a. ప్రభుత్వం గుంజుకున్న భూములన్నింటినీ ఆయా ప్రాంతాల్లో భూమిపై ఆధారపడిన గ్రామీణ పేదలందరికీ పంపిణీచేయాలని రైతుకూలీ సంఘం(ఆం.ప్ర.) ఆందోళనకు పిలుపునిస్తున్నది.
- b. బ్రిటిష్ వలసవాదుల పాలనకాలంనాటి భూసేకరణ చట్టం(1894)ను ఈనాటికీ కొనసాగిస్తూ ‘ప్రజాప్రయోజనమ’నే పేరిట ప్రభుత్వం రైతుల భూములను ఊడబెరుక్కుంటూ, తానే దళారీగా మారి బడా కార్పొరేట్ సంస్థలకు అత్యధిక ధరలకు అమ్ముకుంటున్నది- ఈ నిర్బంధ భూసేకరణ చట్టాన్ని రద్దుచేయాలని రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర.) డిమాండ్ చేస్తున్నది.
- (తరువాయి 10వ పేజీలో)